



สำนักงาน ป.ป.น.
PACC

2025

รวมกฎหมาย ระเบียบ และประกาศ

ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต
และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

จัดทำโดย : กองกฎหมาย



“พลังศรัทธา พลังล้ำทุจริต”

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๑
การแบ่งส่วนราชการ	
๑. กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๕
๒. กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐	๓๘
๓. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ สำนักงานปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑-๕	๔๗
๔. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑-๙	๕๔
ระเบียบและประกาศด้านการปราบปรามการทุจริต	
๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และวิธีการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๘	๕๖
๒. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายอนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๐๒
๓. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาหรือไมรับเรื่องไว้ พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๐๖
๔. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๑๒
๕. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๑๕
ระเบียบและประกาศด้านการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	
๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือในทางคดีแก่บุคคลซึ่งถูกดำเนินคดี อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๑๙
๒. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยมาตรการ คุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๔	๑๓๑

	หน้า
๓. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๗
๔. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๔๑
ระเบียบและประกาศด้านการบริหารทั่วไปของสำนักงาน ป.ป.ท.	
๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยรูปแบบและรูปแบบพิเศษ ประธานกรรมการ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๔๔
๒. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๕๒
๓. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยรูปแบบและรูปแบบพิเศษ ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๕๖
๔. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยบัตรประจำตัวที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๖๓
๕. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๖๘
๖. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๗๐
๗. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๗๙
๘. ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๘๖
๙. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ	๑๙๑
๑๐. ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการเก็บรักษาของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๙๖
๑๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔	๒๐๗
๑๒. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔	๒๐๙
๑๓. พระราชกฤษฎีกา เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖	๒๑๔
๑๔. ระเบียบว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๒๐
๑๕. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท.และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓	๒๒๑

	หน้า
๑๖. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท.และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒๕
๑๗. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท.และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙	๒๒๗
๑๘. ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของคณะกรรมการส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๓๕
๑๙. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗	๒๓๗
๒๐. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕	๒๓๙
๒๑. ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมของอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕	๒๕๓

พระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓
มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ การไต่สวน ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๑ ก/หน้า ๑/๒๔ มกราคม ๒๕๕๑

มาตรา ๓^๒ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติใดๆ ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติใดๆ ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มี ตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับ ตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำ อันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึง ทุจริตต่อหน้าที่

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระ จากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบ และได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและ ให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

^๒ มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒/ตอนที่ ๗ ก/หน้า ๕/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^๓

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีอำนาจออกระเบียบและประกาศกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๕/๑ และมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง^๔

^๓ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใด ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้^๕

มาตรา ๕/๑^๖ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในการสรรหากรรมการ ให้คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดินสรรหาและเสนอรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ และ มาตรา ๗ (๔) องค์คณะห้าคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือก สำหรับกรณีที่เป็นการสรรหาเพื่อแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้องค์การดังกล่าวแต่ละองค์เสนอรายชื่อเท่าจำนวนกรรมการที่ว่างลง

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธาน กรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ทำการแทน ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการจากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้แจ้งให้องค์การ ตาม (๑) แต่ละองค์เสนอรายชื่อบุคคลใหม่เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการที่ยังขาดอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติม ตาม (๓) เป็นกรรมการเพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ประชุมเลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือก เป็นประธานกรรมการและกรรมการ พร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๗ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของ บุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือก กำหนด

^๕ มาตรา ๕ วรรคสี่ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^๖ มาตรา ๕/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๖ กรรมการต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
- (๒) มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (๓) มีสัญชาติไทย
- (๔) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครองสูงสุดผู้พิพากษาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือรับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีหรืออธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง
- (๒) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ดิตยาเสพติดให้โทษ
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๐) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๗ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้อง

- (๑) ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ
- (๒) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
- (๓) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๕) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนเลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๓) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้นั้นมิได้แสดงหลักฐานดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกใหม่โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่มีการเสนอไว้แล้วตามมาตรา ๕/๑ (๑) หรือจะขอให้องค์กรตามมาตรา ๕/๑ (๑) เสนอรายชื่อบุคคลใหม่ก็ได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม^๗

มาตรา ๘ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙^๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗

(๕) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือร่ำรวยผิดปกติ หรือจงใจไย่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๖) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือไม่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้วินิจฉัย

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๑๐^๙ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

^๗ มาตรา ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๘ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๙ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่ประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าประธานกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้ถือว่ากรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๓ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อย ในการประชุมให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๕ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

มาตรา ๑๗^{๑๐} ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัติ^{๑๑} และกำกับดูแลการไต่สวนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนดังกล่าว

(๔) พิจารณาวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนเอง

(๕) ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการไต่สวนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้

(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (๔) และ (๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป

(๗) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อทราบ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย

(๙) ออกระเบียบกำหนดรูปแบบและการแต่งรูปแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติ^{๑๒} หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (๓) และ (๕) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการไต่สวนเองด้วยโดยอนุโลม

^{๑๐} มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๑๗/๑^{๑๑} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดีภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียวแต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย

มาตรา ๑๘^{๑๒} ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขาธิการลงนามในเอกสารแทนก็ได้

^{๑๑} มาตรา ๑๗/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๒} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๑๘/๑^{๑๓} ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป

(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มิใช่เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย

(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่อง แล้วแต่กรณี

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย

(ข) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๘/๒^{๑๔} ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

^{๑๓} มาตรา ๑๘/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๔} มาตรา ๑๘/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนด ในมาตรา ๒๓ ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมาย แล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูล เพื่อให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘/๓^{๑๕} ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๘/๔^{๑๖} เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหา หรือไม่ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติดมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช่เป็นกรณีตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวน ตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

มาตรา ๑๙^{๑๗} เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแจ้งให้หน่วยงานใดดำเนินการจัดให้กรรมการ เลขาธิการ หรืออนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับ มอบหมายให้ไต่สวน เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้อง ในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้

^{๑๕} มาตรา ๑๘/๓ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๖} มาตรา ๑๘/๔ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๗} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. จะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๑๙/๑^{๑๘} คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะ ของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้ เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในชั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อประโยชน์ ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผย มติโดยสรุปให้กระทำได้

ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๙/๒^{๑๙} เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๓๘ และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจ ออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าว ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัวและการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๘} มาตรา ๑๙/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๙} มาตรา ๑๙/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้ผู้นั้นเข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณา หรือวินิจฉัยเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดถูกกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับคำกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้นั้นต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดให้กรรมการผู้นั้นยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคำกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ให้กรรมการที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นในระหว่างที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่เต็มจำนวน

มาตรา ๒๑/๑^{๒๐} ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณา วินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๒๑/๒^{๒๑} กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาได้ตามความจำเป็น เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ที่ปรึกษาของกรรมการทั้งคณะรวมแล้วต้องไม่เกินสิบห้าคน

การแต่งตั้งที่ปรึกษาดังวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๒๐} มาตรา ๒๑/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๑} มาตรา ๒๑/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ให้กรรมการโดยตำแหน่งได้รับเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบ
ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒^๒

การไต่สวน

มาตรา ๒๓ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท.
หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น
ไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง
หรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปี
นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท.
อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไป
ไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็น
แต่รวมแล้วไม่เกินห้าปีก็ได้

ในกรณีการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง
หรือวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการเพื่อลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งกระทำ
โดยจงใจ ปลอมปนเลอะเลือน หรือประมาทเลินเล่อ โดยเร็ว

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ องค์คณะ
ไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้ง
เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้
แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้น
ก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

^๒ หมวด ๒ การไต่สวน มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้

เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ผู้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลของการดำเนินการ ดังกล่าวไว้ด้วย

ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวนและวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย

(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่มีพยานหลักฐานหรือระบูปฏิการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้

(๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องประพฤติมิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้

เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์วัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์วันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ

มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีที่เกิดกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาไว้

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๓๐ ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่ใช่ผู้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด
การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้านตามวรรคสาม
ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤตินิষอบ และ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการ
ต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วัน
ที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหา
พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้อง
ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา
พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท.
ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา
ทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูล
ความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่
ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบ
ข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือ
เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายใน
กำหนดเวลา ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้ง
ข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหาสิทธินำพยานความ
หรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวน
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรืออัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานความ
และร้องขอ ให้สำนักงานจัดหาพยานความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้เป็นไปตามที่
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควร เพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้

(๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาณ ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้หนึ่งให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกเสียงซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้นสำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาย ไม่ว่าก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าว มีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น

มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้

ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีและผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบ หรือถือว่ารับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้น ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น

ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๘ เป็นความผิดทางอาญา ที่มีใช้เป็นการผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป

มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๔ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และในการดำเนินการตามมาตรา ๔๔ วรรคสามให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๔๗^{๒๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๘^{๒๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๙^{๒๕} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๐^{๒๖} (ยกเลิก)

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง โดยมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ^{๒๗}

สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

^{๒๓} มาตรา ๔๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๔} มาตรา ๔๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๕} มาตรา ๔๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๖} มาตรา ๕๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๗} มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓/๑) ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน^{๒๘}

(๔) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

(๕) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริต

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ใน (๓) ให้สำนักงานหารือและทำความตกลงร่วมกันกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตาม (๓/๑) ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้กำหนดมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องไว้ ให้สำนักงานให้ความร่วมมือและดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการและกลไกดังกล่าว^{๒๙}

มาตรา ๕๑/๑^{๓๐} ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ แล้วเสนอนายกรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ในการคัดเลือกตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง โดยให้ถือว่าประธานกรรมการมีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการมีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง

มาตรา ๕๑/๒^{๓๑} ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการกับสำนักงาน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

^{๒๘} มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๒๙} มาตรา ๕๑ วรรคสี่ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๓๐} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๑} มาตรา ๕๑/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

การทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการ ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคสองได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน อย่างอื่น ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๒^{๓๒} ให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และข้าราชการในสำนักงานเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในทำนองเดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานไต๋สวนและผู้ช่วยพนักงานไต๋สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๒/๑^{๓๓} การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปี ให้ลดเหลือหนึ่งปี

^{๓๒} มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๓} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี

(๕) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี

การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการไต่สวนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด^{๓๔}

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอาจจัดให้มีมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นสำหรับผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าคดีใดสมควรให้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไป หรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาสำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

^{๓๔} มาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๕๖ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน โดยทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่ง ให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๗ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเหตุอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๕๗/๑^{๓๕} ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว

มาตรา ๕๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยาน ในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะกันผู้นั้น ไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดี อาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตาม สมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข การกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง^{๓๖}

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึง พฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน^{๓๗}

^{๓๕} มาตรา ๕๗/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๓๖} มาตรา ๕๘ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๓๗} มาตรา ๕๘ วรรคสาม เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวด ๓/๑
มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ^{๓๘}

มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว

(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดล้ำสมัย ขาดประสิทธิภาพ หรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ามีการผิดตาม (๑) เกิดขึ้นและเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลดโทษผู้ถูกกล่าวหา นั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าการตามความเห็น คณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา^{๓๙}

มาตรา ๕๘/๒^{๔๐} เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีมีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย

^{๓๘} หมวด ๓/๑ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มาตรา ๕๘/๑ ถึง มาตรา ๕๘/๓ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๙} มาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๔๐} มาตรา ๕๘/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้ง และแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายใน ระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๕๘/๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานพบว่าการดำเนินโครงการใดมีการ กำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้แจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ต่อไป

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานจัดทำบัญชีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้ พิจารณาและผลการดำเนินการ เพื่อส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตทราบ เพื่อเป็นการประสานงานตามระยะเวลา วิธีการ และรายการที่ตกลงร่วมกัน

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙/๒^{๔๑}

มาตรา ๖๑^{๔๒} ค่าใช้จ่ายในเรื่องดังต่อไปนี้ รวมทั้งวิธีการเบิกจ่าย ให้เป็นไปตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

- (๑) การไต่สวน การแสวงหาข้อมูล และการรวบรวมพยานหลักฐาน
- (๒) การมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๘ (๔)
- (๓) การดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้

^{๔๑} มาตรา ๖๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๔๒} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๖๑/๑^{๔๓} ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลย หลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลย หลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไป ในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือไม่ดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓^{๔๔} ยกเลิก

มาตรา ๖๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวน หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือ มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท^{๔๕}

มาตรา ๖๕ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดกระทำการ ทุจริตในภาครัฐ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

^{๔๓} มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๔} มาตรา ๖๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๔๕} มาตรา ๖๔ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๖๗ ให้กระทรวงยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. สำนักงานงบประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำโครงสร้างสำนักงาน กรอบอัตรากำลังข้าราชการและพนักงานราชการและกำหนดงบประมาณ รวมถึงการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็น เพื่อรองรับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระยะเริ่มแรก การกำหนดโครงสร้าง อัตรากำลังและงบประมาณตามวรรคหนึ่งต้องรองรับ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐในเขตพื้นที่ ตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนองฝ่ายบริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๓ บรรดาการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้กระทำไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๔ ให้กรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐมีกระบวนการไต่สวนและการดำเนินการล่าช้า และก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งไม่สอดคล้อง กับสภาพการณ์และรูปแบบของการทุจริตที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควรปรับปรุง กระบวนการไต่สวน และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้ง พนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ช่วยเหลือ และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ ในส่วนของการได้มา องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่ง ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เพื่อให้มี ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อันจะมีผล ให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐบรรลุผลและเกิดประโยชน์แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และ ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มี มาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไก ในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความ ค้ำจุนจากรัฐ สมควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และ

เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวที่จะกำหนดให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกักไว้เป็นพยาน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ไต่สวน” ทุกแห่ง

มาตรา ๒๐ การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว

มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้

ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้น แล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช้ความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพจน์มิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น และกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต เพื่อทำหน้าที่หลักในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสำนักงาน รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อเลขาธิการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงาน ประเมินความเสี่ยงและกำหนดมาตรการบริหารความเสี่ยงเพื่อลดและปิดโอกาสการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของสำนักงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับชาติและนโยบายของรัฐบาล เสนอต่อเลขาธิการ

(๒) เร่งรัดและกำกับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของส่วนราชการในสำนักงาน

(๓) ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน รับข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และการฝ่าฝืนจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน และส่งต่อไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสานงาน เร่งรัด และติดตามจนได้ข้อยุติ

(๔) ติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ และจัดทำรายงานการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของสำนักงาน เสนอต่อเลขาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือที่เลขาธิการ มอบหมาย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหน้าที่และอำนาจของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีหน้าที่และอำนาจบูรณาการและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในส่วนราชการ อันจะเป็นการเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ณ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยการจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กำกับและตรวจสอบ เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ ติดตามและรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ แสวงหาข้อมูล และรวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัยและคดีกับผู้กระทำผิด ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล และบรรลุผลตามเป้าหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน เลขานุการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง รวมทั้ง ปฏิบัติงานธุรการอื่น

(๒) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) อำนาจการ กำกับ ติดตาม และประเมินผลมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) จัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ แผนพัฒนาการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย

ข้อ ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขาธิการ

(๒) กองกฎหมาย

(๓) กองการต่างประเทศ

(๔) กองบริหารคดี

(๕) - (๙) กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕

(๑๐) กองป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

(๑๑) กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

(๑๒) กองอำนวยการต่อต้านการทุจริต

(๑๓) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๑๔) - (๒๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙

ข้อ ๔ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มี กลุ่มตรวจสอบภายใน เพื่อทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบการดำเนินงานภายในสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๕ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร เพื่อทำหน้าที่หลักในการพัฒนาการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการร่วมกับหน่วยงานกลางต่าง ๆ และหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖ ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต เพื่อทำหน้าที่หลักในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการส่งเสริมคัมครองจริยธรรมในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะแก่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ประสานงาน เร่งรัด และกำกับให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) รับข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และส่งต่อไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) คัมครองจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๕) ประสานงาน เร่งรัด และติดตามเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๓) และ (๔) และร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและการคุ้มครองจริยธรรม กับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการคุ้มครองจริยธรรม เสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๗ สำนักงานเลขาธิการ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และราชการอื่นที่มีได้แยกให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ หน้าที่และอำนาจดังกล่าวให้รวมถึง

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณและปฏิบัติราชการทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ และงานรักษาความปลอดภัยของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๘ กองกฎหมาย มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการยกร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ และพัฒนากฎหมายที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมถึงการให้คำปรึกษา และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงหรือให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง และงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับความเห็นแย้งกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๙ กองการต่างประเทศ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานงานและการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๐ กองบริหารคดี มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งติดตามผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๒) จัดทำสารบบคดีและศูนย์ข้อมูลคดี และบริหารจัดการคดีเพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งประมวลคำสั่งและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) รับเรื่องและตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐ และรายงานความคืบหน้าต่อผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการประมวลและวิเคราะห์สถิติเรื่องร้องเรียน สถิติคดีทุจริตในภาครัฐ และสถิติอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคดี

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๑ กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๒) ประสานงานและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ กองป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อกำหนดนโยบาย มาตรการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเพื่อเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรี

(๒) ศึกษาและพัฒนางานวิจัยและวิชาการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในภาครัฐ

(๓) พัฒนาและเสนอแนะรูปแบบและวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งประสาน สนับสนุน และติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาและข้อเสนอแนะดังกล่าว

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคม ประสานความร่วมมือและสร้างการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในการป้องกันการทุจริต

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๓ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) เสนอแนะแนวนโยบายการขอตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปีให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการประมวลสถิติอื่น ๆ ที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองบริหารคดี รวมทั้งให้บริการข้อมูลสถิติในด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ กองอำนวยการต่อต้านการทุจริต มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ

หรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ดำเนินการ ในกรณีที่ความผิดเกิดขึ้นต่อเนื่องหลายพื้นที่ หรือความผิดเดียวแต่กระทำหลายพื้นที่ หรือความผิดที่มีผู้เกี่ยวข้องอยู่ในหลายหน่วยงาน หรือคดีทุจริตที่มีผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างขวาง

(๒) แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานกรณีหน่วยงานของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือดำเนินงานที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน และส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวการทุจริตในภาครัฐ และเชื่อมโยงข้อมูลข่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ดำเนินการหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อคุ้มครองผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือบุคคลสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการขอรับคำตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

(๕) ติดตามบุคคลตามหนังสือเรียกตัวเป็นพยานและบุคคลที่ถูกหมายของศาลในคดีที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๖) กำกับ ติดตาม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตของหน่วยงานต่าง ๆ

(๗) ติดตามและประเมินผลการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๘) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาระบบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้บริการและสนับสนุนการใช้งานระบบสารสนเทศและฐานข้อมูล รวมทั้งจัดทำระบบการรับเรื่องร้องเรียนและรวบรวมเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ และจัดให้มีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๒) เป็นศูนย์กลางบริหารจัดการฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๖ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๒) ประสานงานและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๔) ส่งเสริมการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๗ ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ ๑ - ๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศตามข้อ ๑๖ ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีหน้าที่และอำนาจเพิ่มขึ้นสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจและเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่และอำนาจมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตในภาครัฐ

เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปราม

การทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ และกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ให้เป็นปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ ซึ่งกำหนดให้กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ไม่ได้กำหนดในรายละเอียดว่าเป็นส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐใด ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน จึงเป็นการสมควรที่จะกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ดังต่อไปนี้

๑. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ รับผิดชอบส่วนราชการในสังกัดกลุ่มกระทรวงด้านความมั่นคง ได้แก่

- ๑) กระทรวงกลาโหม
- ๒) กระทรวงการต่างประเทศ
- ๓) กระทรวงมหาดไทย
- ๔) กระทรวงยุติธรรม

๒. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๒ รับผิดชอบส่วนราชการในสังกัดกลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจและกลุ่มกระทรวงด้านสังคม

๒.๑ กลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

- ๑) กระทรวงการคลัง
- ๒) กระทรวงพาณิชย์

- ๓) กระทรวงคมนาคม
- ๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ๖) กระทรวงพลังงาน
- ๗) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- ๘) กระทรวงอุตสาหกรรม
- ๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๒.๒ กลุ่มกระทรวงด้านสังคม ได้แก่
 - ๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 - ๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 - ๓) กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๔) กระทรวงวัฒนธรรม
 - ๕) กระทรวงสาธารณสุข
 - ๖) กระทรวงแรงงาน
- ๓. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๓ รับผิดชอบหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่
 - ๑) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
 - ๒) การไฟฟ้านครหลวง
 - ๓) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 - ๔) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
 - ๕) การประปานครหลวง
 - ๖) การประปาส่วนภูมิภาค
 - ๗) องค์การจัดการน้ำเสีย
 - ๘) การเคหะแห่งชาติ
 - ๙) การยาสูบแห่งประเทศไทย
 - ๑๐) โรงงานไฟ
 - ๑๑) องค์การสุรา
 - ๑๒) โรงพิมพ์ตำรวจ
 - ๑๓) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 - ๑๔) บริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด
 - ๑๕) การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
 - ๑๖) การรถไฟแห่งประเทศไทย
 - ๑๗) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

- ๑๘) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
- ๑๙) บริษัท ขนส่ง จำกัด
- ๒๐) การท่าเรือแห่งประเทศไทย
- ๒๑) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- ๒๒) บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
- ๒๓) สถาบันการบินพลเรือน
- ๒๔) บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
- ๒๕) บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
- ๒๖) สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
- ๒๗) องค์การตลาด
- ๒๘) องค์การคลังสินค้า
- ๒๙) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ๓๐) บริษัท สหโรงแรมและการท่องเที่ยว จำกัด
- ๓๑) บริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด
- ๓๒) ธนาคารออมสิน
- ๓๓) ธนาคารอาคารสงเคราะห์
- ๓๔) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- ๓๕) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
- ๓๖) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
- ๓๗) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
- ๓๘) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
- ๓๙) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- ๔๐) องค์การสวนพฤกษศาสตร์
- ๔๑) องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
- ๔๒) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร
- ๔๓) องค์การสะพานปลา
- ๔๔) สำนักงานธนานุเคราะห์
- ๔๕) การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ๔๖) องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ๔๗) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- ๔๘) องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ
- ๔๙) องค์การเภสัชกรรม

- ๕๐) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)
- ๕๑) การยางแห่งประเทศไทย
- ๕๒) บริษัท บริหารสินทรัพย์ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย จำกัด
- ๕๓) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

๔. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๔ รับผิดชอบส่วนราชการและหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

- ๑) กรุงเทพมหานคร
- ๒) หน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมอบหมายให้ดำเนินการ

๕. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๕ รับผิดชอบส่วนราชการและหน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หน่วยงานไม่สังกัดกระทรวง ทบวง สำนักนายกรัฐมนตรี และองค์การมหาชน ได้แก่

- ๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- ๒) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- ๓) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- ๔) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- ๕) สำนักงบประมาณ
- ๖) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๗) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๘) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ๙) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
- ๑๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- ๑๒) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- ๑๓) สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติและการสร้างความสามัคคีปรองดอง
- ๑๔) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
- ๑๕) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- ๑๖) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- ๑๗) สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน
- ๑๘) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๑๙) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- ๒๐) สำนักงานคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๒๑) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

- ๒๒) สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
- ๒๓) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ๒๔) โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
- ๒๕) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)
- ๒๖) โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)
- ๒๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
- ๒๘) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- ๒๙) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)
- ๓๐) สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)
- ๓๑) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
- ๓๒) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
- ๓๓) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
- ๓๔) สถาบันส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทย (องค์การมหาชน)
- ๓๕) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๓๖) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
- ๓๗) สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)
- ๓๘) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๓๙) สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
- ๔๐) สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ (องค์การมหาชน)
- ๔๑) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
- ๔๒) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)
- ๔๓) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
- ๔๔) สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)
- ๔๕) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๔๖) สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)
- ๔๗) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
- ๔๘) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)
- ๔๙) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๕๐) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- ๕๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

- ๕๒) สถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)
- ๕๓) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)
- ๕๔) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
- ๕๕) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
- ๕๖) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
- ๕๗) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)
- ๕๘) สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน)
- ๕๙) สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- ๖๐) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- ๖๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- ๖๒) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
- ๖๓) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
- ๖๔) สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๖๕) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ๖๖) กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- ๖๗) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
- ๖๘) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
- ๖๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๗๐) สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
- ๗๑) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
- ๗๒) สถาบันอนุญาโตตุลาการ
- ๗๓) สำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
- ๗๔) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
- ๗๕) สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
- ๗๖) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๗๗) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ
- ๗๘) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๗๙) สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ
- ๘๐) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม
- ๘๑) สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง
- ๘๒) สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

๘๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๘๔) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ

๘๕) หน่วยงานรัฐอื่น นอกเหนือจากข้อ ๑ - ๘๔ ซึ่งมีใช้ส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ

ทั้งนี้ ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจรวมตลอดไปถึงส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐในสังกัดและไม่สังกัดกระทรวง ทบวง สำนักนายกรัฐมนตรี องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องด้วย

การดำเนินการในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ก่อนวันที่ประกาศนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบตามประกาศฉบับนี้และให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ภูมิวิศาล เกษมสุข

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙

โดยที่กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๖ กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ดังนั้น เพื่อให้มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ตลอดจนความชัดเจนต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบ จึงเป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙ ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ชัยนาท นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี สมุทรปราการ สระบุรี และอ่างทอง

๒. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๒ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตรวต นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว และระยอง

๓. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๓ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ยโสธร สุรินทร์ ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี

๔. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๔ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร มหาสารคาม เลย นครพนม ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองบัวลำภู หนองคาย อุดรธานี และบึงกาฬ

๕. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๕ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา แพร่ ลำพูน และลำปาง

๖. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๖ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

๗. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๗ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร

๘. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๘ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร ภูเก็ต นครศรีธรรมราช พังงา และระนอง

๙. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา และสตูล

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การจัดทำสำนวนการไต่สวน การจัดส่งสำนวนคดี การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตลอดจน การเก็บรักษาและปลดทำลายสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ท. การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙/๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

(๓) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

(๔) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๕) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๖) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๗) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๘) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๙) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการกรณีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวน

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นที่อยู่ในสังกัด หรือควบคุมกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และผู้อำนวยการกองหรือผู้อำนวยการสำนักหรือผู้อำนวยการกลุ่มที่ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“คณะพนักงานไต่สวน” หมายความว่า พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนแบบองค์คณะ โดยต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“ผู้ไต่สวน” หมายความว่า กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการ

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็น หรือทราบเหตุกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหา หรือส่งเรื่องกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งถูกกล่าวหาหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่าได้กระทำความผิดทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังไม่ได้มีมติให้รับเรื่องกล่าวหาไว้ไต่สวนหรือเห็นชอบให้ดำเนินการรับเรื่องกล่าวหาไว้ไต่สวนตามคำสั่งเลขาธิการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ดำเนินการไต่สวนหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบให้ดำเนินการไต่สวนตามคำสั่งของเลขาธิการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

“พยาน” ให้หมายความรวมถึง บุคคลซึ่งเป็นผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้แจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เว้นแต่ระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“เรื่องกล่าวหา” หมายความว่า คำกล่าวหาที่สำนักงานรับไว้เพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวน หรือกรณีมีความปรากฏ และให้หมายความรวมถึงเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน หรือเรื่องที่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ รวมทั้งกรณีที่เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อทราบข้อมูลหรือรายละเอียดก่อนที่จะนำเสนอให้เลขาธิการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“คำกล่าวหา” หมายความว่า ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใดว่ามีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดทุจริตในภาครัฐ ไม่ว่าจะปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือไม่ก็ตาม

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“ไต่สวนเบื้องต้น” หมายความว่า การตรวจรับเรื่อง การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานของผู้ไต่สวน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่เพียงพอประกอบการพิจารณาตรวจรับหรือไม่รับไว้ไต่สวนเรื่องกล่าวหา นั้น หรือเพื่อมีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณามีมติหรือคำสั่งเป็นประการใดแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมติหรือคำสั่งนั้น

ข้อ ๗ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการไต่สวนตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว ภายใต้กำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๓

ข้อ ๘ ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช่เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

หากผู้ไต่สวนมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นมีบันทึกแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจะวินิจฉัย

ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือเปลี่ยนผู้ไต่สวนตามวรรคสามภายหลังที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ให้แจ้งรายชื่อบุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายที่ปรับเปลี่ยนดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้าน

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ไต่สวน ซึ่งมีเหตุตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้ยื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเองหรือหนังสือคัดค้านทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุคัดค้านนั้น และเมื่อได้รับหนังสือให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำร้องด้วยว่า จะทำให้การไต่สวนไม่ได้ความจริงหรือความยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้ผู้รับลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเอง ให้ผู้รับลงทะเบียนและออกใบรับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๑๐ เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านทราบทันที และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ให้ผู้ถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาวินิจฉัยคำคัดค้าน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถาม และคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้สำนักงานตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาหนังสือคัดค้านหรือบันทึกแจ้งเหตุที่อาจถูกคัดค้านแล้ว ให้มีมติหรือคำสั่ง ดังนี้

(๑) มีมติยกคำคัดค้าน ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านมิได้เป็นไปตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง หรือ

(๒) มีมติสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ ในกรณีที่คำคัดค้านนั้นฟังขึ้น หรือกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย พิจารณาแล้ว เห็นว่า หากให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้เสียประโยชน์แห่งความยุติธรรมหรือการไต่สวนอาจไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจน

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีมติหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นประการใด ให้มีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีมติหรือคำสั่ง หากเป็นกรณีผู้มิเหตุอาจถูกคัดค้านได้ทำหนังสือบันทึกแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้มีหนังสือแจ้งผู้มิเหตุอาจถูกคัดค้านนั้นทราบโดยเร็ว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายวินิจฉัย และมีมติหรือคำสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการมีมติหรือคำสั่งตามข้อ ๑๒ ไม่กระทบถึงการใดที่ได้ดำเนินการไปแล้วและให้เป็นอันใช้ได้มีผลสมบูรณ์ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายวินิจฉัย และมีมติหรือคำสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ ถ้ามิได้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย จะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวนที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวนประกอบด้วย อนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เท่าที่เหลืออยู่

กรณีไต่สวนเบื้องต้นที่ผู้ถูกร้องจะคัดค้านผู้ไต่สวน ซึ่งมีเหตุตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเปลี่ยนผู้ไต่สวน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลใดซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายขอถอนตัว หรือลาออกจากการแต่งตั้งหรือมอบหมาย หรือพ้นจากราชการ หรือตายในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างเป็นอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวนด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะพนักงานไต่สวน หรือมีการมอบหมาย พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดแล้ว ถ้าเลขาธิการเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญหรือมีความซับซ้อน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวน ให้ดำเนินการได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด เปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเฉพาะของบุคคล

(๒) ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนด

(๓) ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้น ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่ง ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อพิจารณาและมีมติ เว้นแต่ระเบียบนี้จะได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย อาจเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้สาธารณชนทราบได้ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคล หรือความเที่ยงธรรม

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ระเบียบนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือตามหลักฐานที่ปรากฏจากการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาถอนคำกล่าวหา คำร้อง หรือถึงแก่ความตายในระหว่างดำเนินการตามระเบียบนี้ ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดอาญาอันยอมความได้

ความวรรคหนึ่งไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการตามระเบียบนี้ เพื่อวินิจฉัยชี้มูลทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๙ ในคดีไต่สวนเรื่องใด หากคณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน ได้แจ้งข้อกล่าวหาแล้ว เห็นว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไปจะเป็นอุปสรรคในการไต่สวนสมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไว้ก่อนให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๖ ต่อไป

ข้อ ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และให้การบริหารงานคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแบบหนังสือหรือคำสั่ง รูปแบบปกสำนวนคดี แฟ้มสำนวนคดี

(๒) กำหนดเลขคดีและสารบบความตามระบบงานกระบวนการทางคดี โดยให้แยกสารบบงานทางคดีออกจากระบบงานสารบรรณทั่วไป

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมาย การจ่าย การโอน การคืน หรือการจำหน่ายเรื่องกล่าวหา หรือสำนวนคดี รวมทั้งควบคุม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ เร่งรัดงานคดี

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามระเบียบ รวมทั้งคู่มือการปฏิบัติงาน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดทำทะเบียนประวัติของผู้ถูกร้อง หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกจับกุมหรือควบคุมตัว

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

ข้อ ๒๑ ให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณามอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนในเรื่องที่กล่าวหา โดยจะมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นการเฉพาะเรื่องหรือมอบหมายเป็นการทั่วไป โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทั้งนี้ การมอบหมายดังกล่าวอาจมอบหมายให้ดำเนินการเป็นคณะก็ได้ โดยต้องคำนึงถึงความยากง่ายของคดี จำนวนเรื่องที่ได้รับผิดชอบ และระดับตำแหน่งของผู้ถูกร้องหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณามอบหมายด้วย

ข้อ ๒๒ การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอต่อผู้บังคับบัญชา และหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามลำดับชั้น รวมทั้งบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย เพื่อพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้บุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามวรรคหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาและอำนาจในทางบริหารในการควบคุมกำกับดูแล ทำหน้าที่ตรวจสอบ แนะนำและกลั่นกรองงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการกับเรื่องกล่าวหาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และให้ได้มาตรฐานของงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ เท่าที่ไม่กระทบต่อความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการทำความเห็นหรือวินิจฉัยสำนวน

ในการเสนอเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นแห่งคดีเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในรายงานดังกล่าวด้วย

ให้สำนักงานจัดทำคู่มือและแบบในการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน เพื่อให้การไต่สวนเบื้องต้นหรือการไต่สวน เป็นไปตามมาตรฐานของงานในกระบวนการยุติธรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบและติดตามคดี ให้ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจในการให้คำแนะนำหรือสั่งการใด ให้คณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่รายงาน ความคืบหน้าสถานะคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นหนังสือเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเหนือขึ้นไป ทราบเป็นประจำทุกเดือน และหากผู้บังคับบัญชามีข้อเสนอแนะหรือข้อสั่งการอย่างใดก็ให้ดำเนินการ แต่หากไม่เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอแนะหรือข้อสั่งการดังกล่าว เนื่องจากจะกระทบกับความเป็นอิสระหรือ มีเหตุผลอันสมควร ก็ให้จดแจ้งเหตุไว้

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับเรื่องการไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวน ที่ผู้บังคับบัญชา ได้แนะนำ หรือสั่งการใดเป็นรายคดี รวมตลอดจนในเรื่องที่กล่าวหา การไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวน เพิ่มเติมด้วย

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เมื่อผู้ถูกกล่าวหา พยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีคำร้องขอขยายระยะเวลา หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เห็นสมควรให้มีอำนาจขยายระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ตามความเหมาะสม

การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในกรณีที่มีได้มีกฎหมายหรือระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้เป็นประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติแต่งตั้งหรือ มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. โดยมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ร่วมปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

หมวด ๒

การยื่น การรับ การส่ง และการมอบหมายเรื่องกล่าวหา

ส่วนที่ ๑

การยื่นและการรับ

ข้อ ๒๖ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกร้อง

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

คำกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากพบว่าเป็นเรื่องทุจริตหรือมีเรื่องทุจริตรวมอยู่ด้วย ให้ส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ในกรณีที่คำกล่าวหาหรือเรื่องกล่าวหาตามวรรคหนึ่งเป็นเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน เพื่อเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาในเรื่องนั้นต่อไป

ข้อ ๒๗ ในการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้กล่าวหาจะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือยื่นต่อหรือส่งมายังสำนักงาน สำนักงาน ปปท. เขต หรือยื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกาศกำหนดก็ได้

กรณีผู้กล่าวหาได้กล่าวหาด้วยวาจา ให้ดำเนินการบันทึกชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา วันเดือนปีที่สำนักงานได้รับเรื่อง พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และพยานหลักฐาน และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เสนอผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเพื่อสั่งการและดำเนินการตามระเบียบนี้กำหนดต่อไป และในกรณีที่ผู้กล่าวหา นำบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นพยานของตนมาด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่จะบันทึกถ้อยคำไว้เพื่อประกอบคำกล่าวหาด้วยก็ได้

ในกรณีตามวรรคสอง หากผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุเหตุผลและความประสงค์ของผู้กล่าวหาด้วย และห้ามมิให้ผู้เกี่ยวข้องเปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใด ที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหาขึ้น เว้นแต่ผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนั้นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนตามระเบียบนี้

กรณีที่สำนักงาน สำนักงาน ปปท. เขต ได้รับคำกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่าคำกล่าวหาดังกล่าวไม่อยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบตามการจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงาน ให้ส่งคำกล่าวหาไปยังสำนักงาน หรือสำนักงาน ปปท. เขต ที่มีเขตอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๘ เมื่อได้รับคำกล่าวหาตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการมอบหมาย ดำเนินการลงทะเบียนคำกล่าวหา และบันทึกข้อมูลลงในสารบบ

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการตรวจคำกล่าวหาว่าเป็นคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วหรือไม่ หากเป็นคำกล่าวหาเดียวกันกับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อส่งคำกล่าวหาขึ้น

ไปรวมกับคำกล่าวหาเดิมเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ทั้งนี้ หากพบว่าเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว ให้ส่งคำกล่าวหาให้ผู้รับผิดชอบเรื่องเดิมพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คำกล่าวหาไม่ปรากฏชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกร้อง และไม่อาจพิจารณาได้ว่าผู้ถูกร้องเป็นใครหรือดำรงตำแหน่งระดับใด ให้ผู้รับผิดชอบเสนอผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือไปยังผู้กล่าวหาเพื่อให้แจ้งรายละเอียดเพิ่มเติมตามคำกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องเป็นบุคคลใดหรือตำแหน่งระดับใด โดยให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้กล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือให้รายละเอียดดังกล่าวภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับหนังสือดังกล่าว และเมื่อได้รับทราบรายละเอียดดังกล่าวให้ถือว่าสำนักงานได้รับคำกล่าวหา

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจง หรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลหรือระดับตำแหน่งของผู้ถูกร้องหรือรายละเอียดที่เพียงพอทราบตัวผู้ถูกร้อง ให้เสนอรายงานและความเห็นผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นให้เลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย พิจารณาวินิจฉัยไม่รับคำกล่าวหานั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นชอบด้วยให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้กล่าวหาทราบ

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาโต้แย้งผลการพิจารณา ให้นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา วินิจฉัยต่อไป

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสามให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ลงทะเบียนรับเรื่องกล่าวหาใดไว้ในสารบบแล้วให้พิจารณาเรื่องกล่าวหานั้น ว่าอยู่ในหน้าที่และอำนาจดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่

ในกรณีที่เห็นสมควรส่งคืนหรือมอบหมายเรื่องกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการส่งและการมอบหมาย แห่งหมวดนี้ ในกรณีที่เห็นสมควรรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการ ให้ดำเนินการตามหมวด ๓ ว่าด้วยการไต่สวนต่อไป

ส่วนที่ ๒

การส่งและการมอบหมาย

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการส่งเรื่อง หรือมอบหมายเรื่องกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ นี้ แล้วแต่กรณี ต่อไป

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีการรับเรื่องกล่าวหากรณีตามข้อ ๓๑ หรือเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือมีเหตุต้องส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ

ต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อพิจารณา ส่งเรื่องกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือรับทราบเหตุ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงในชั้นการดำเนินการ ตามหมวด ๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ได้รับเรื่องกล่าวหาตามข้อ ๓๑ พบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคล ที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย หรือมีลักษณะที่ปรากฏ พยานหลักฐานและข้อเท็จจริง เป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย หรือเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๘/๑ ให้ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายส่งเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงในชั้นการดำเนินการ ตามหมวด ๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน ตามมาตรา ๑๘/๑ (ข) หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลา ดังกล่าวได้ ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณามิมีมติส่งเรื่องกล่าวหาคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้กับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) โดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาใดหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ หรือได้รับเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ดำเนินการ ตามมาตรา ๑๘/๑ หรือได้รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจดำเนินการของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้ใดประพฤติดมิชอบ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการ ไต่สวนต่อไปแล้วให้ดำเนินการตามหมวด ๓ และหมวดอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๓๖ การส่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นของเลขาธิการ ตามระเบียบนี้ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และให้รายงาน ผลการพิจารณาของเลขาธิการในกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็วทุกสิบห้าวัน หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ให้ถือว่า

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ กรณีสั่งรับเรื่องไว้พิจารณาให้ดำเนินการตามหมวด ๓ และหมวดอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๓๗ การดำเนินการของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามส่วนที่ ๒ นี้ ต้องรีบดำเนินการโดยเร็วภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดในเรื่องนั้น หรือไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถดำเนินการได้พร้อมระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย พิจารณานุมัติให้ขยายระยะเวลาดำเนินการโดยผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายต้องรีบดำเนินการโดยเร็วตามที่ได้รับอนุมัติแต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาดำเนินการ

หมวด ๓

การไต่สวน

ส่วนที่ ๑

การไต่สวนเบื้องต้น

ข้อ ๓๘ เมื่อสำนักงานได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น โดยให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา และต้องจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะมีคำสั่งรับเรื่องหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏ

หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง อันเนื่องจากมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ หรือเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๓๙ ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาจ่ายเรื่องกล่าวหาให้แก่พนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบ โดยมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ช่วยก็ได้

ข้อ ๔๐ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาแล้วให้ดำเนินการบันทึกรายละเอียดในระบบควบคุมสำนวนคดีของสำนักงานเพื่อให้สามารถกำกับ ตรวจสอบและติดตามผลดำเนินการได้ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา

วันเดือนปีที่สำนักงานได้รับเรื่องและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่รายละเอียดโดยยังไม่ชัดเจนเพียงพอให้ระบุเท่าที่ปรากฏในเรื่องกล่าวหา นั้น พร้อมเสนอเรื่องดังกล่าวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเลขาธิการมอบหมายเพื่อสั่งการและดำเนินการตามระเบียบนี้กำหนดต่อไป

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามมิให้เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใด ที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหา ในระบบเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนั้นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๑ ในการไต่สวนเบื้องต้นในเรื่องกล่าวหา ให้ดำเนินการเพื่อทราบรายละเอียดว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่ มีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดและมีพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนต่อไปหรือไม่ และให้มีอำนาจดำเนินการดังนี้

(๑) ขอให้ผู้กล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

(๒) ขอทราบข้อเท็จจริง หรือขอเอกสาร หรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน หรือจากนิติบุคคลหรือบุคคลใด ๆ มาประกอบการพิจารณา

(๓) ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามคำกล่าวหา และจัดทำบันทึกการตรวจสอบรวมเรื่องไว้

(๔) การดำเนินการอื่น ๆ ที่จำเป็นในการไต่สวนเบื้องต้น

ทั้งนี้ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือขอเอกสาร หรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริตหรือประพฤติดีชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา ว่ามีการรับเรื่องในประเด็นเดียวกันไว้ดำเนินการหรือไม่ อย่างไร มาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๔๒ การสอบปากคำพยาน ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ร่วมสอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้ร่วมสอบปากคำอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ร่วมสอบปากคำมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกติ๊ก และให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทน

ในการบันทึกถ้อยคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐาน ให้นำข้อ ๖๐ ถึงข้อ ๖๓ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ การบันทึกถ้อยคำให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศ ให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้จัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้และไม่มีล่ามภาษามือ ให้จัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๔๔ ในการไต่สวนเบื้องต้น หากเห็นว่าการอ้างพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาใดจะทำให้การไต่สวนเบื้องต้นเกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือเป็นการประวิงเวลา หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ ผู้ไต่สวนจะงดเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในรายงานด้วย

ข้อ ๔๕ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นแล้วเสร็จให้จัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา

(๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ

(๕) อายุความ

(๖) สรุปผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๗) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๘) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการไต่สวนเบื้องต้น ตลอดจนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าเพียงพอต่อการไต่สวนต่อไปหรือไม่ อย่างไร กรณีมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นเสียงข้างน้อยพร้อมเหตุผลด้วย

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอรายงานการไต่สวนเบื้องต้นในเรื่องกล่าวหา พร้อมทั้งความเห็นต่อหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้บังคับบัญชาตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำเสนอ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณา หากเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเห็นว่า ควรไต่สวนเบื้องต้นเพิ่มเติม ให้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวโดยเร็ว และหากเลขาธิการหรือ ผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าปรากฏข้อเท็จจริงพฤติการณ์และพยานหลักฐาน แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้ ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา วินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๖ กรณีรับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดว่ากระทำความผิดประพฤติดมขบ และมีความผิดอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอาญาอันยอมความได้รวมอยู่ด้วย หากปรากฏว่าพนักงาน สอบสวนได้รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการแล้ว ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายเพื่อไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูล ทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาหรือมีมติส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป และรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบตามที่ระเบียบนี้กำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้ขอผลดำเนินการ ของพนักงานสอบสวนเพื่อมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในกรณีเป็นคดีอาญาอันยอมความได้ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้ผู้ไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อมีมติ หรือให้ความเห็นชอบแจ้งให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ความในข้อนี้ ให้นำไปใช้บังคับในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลด้วย โดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ บรรดาเอกสารและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้มาจากการไต่สวนเบื้องต้นตามส่วนนี้ ให้นำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลด้วย

ข้อ ๔๘ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นแล้วพบว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา และมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๙ เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้เลขาธิการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้กับกรณีที่เลขาธิการได้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา หรือสั่งจำหน่ายเรื่องกล่าวหาเป็นเบื้องต้นด้วยเหตุตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือถือว่าให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการกำกับติดตามทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีหน้าที่ต้องรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายใน ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งแล้ว เว้นแต่มีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจดำเนินการได้ให้แจ้งเหตุขึ้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ส่วนที่ ๒

การไต่สวนเพื่อวินิจัยข้อมูล

ข้อ ๕๐ ในการไต่สวน ห้ามบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในการไต่สวน

ข้อ ๕๑ การถอนคำกล่าวหา ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไป โดยให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

ข้อ ๕๒ ให้นำพยานหลักฐานที่ได้มาจากการไต่สวนเบื้องต้นหรือการดำเนินการตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ มาใช้เป็นพยานหลักฐานในการไต่สวนเพื่อวินิจัยข้อมูลในส่วนนี้ด้วย

ข้อ ๕๓ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวน หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อแสวงหาข้อมูลและรวบรวมหลักฐานใด ๆ นอกเหนือจากพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวนไม่น้อยกว่าสองคนดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๕๔ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรามาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพ หรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวน หรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริง และความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ทำให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้

ข้อ ๕๕ เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องก็ได้

ถ้าไม่สามารถนำต้นฉบับเอกสารมาได้เพราะสูญหาย หรือน่าเชื่อว่าถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะใช้สำเนาเอกสารหรือเรียกบุคคลที่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอกสารนั้นมาให้ถ้อยคำแทนก็ได้

การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่มีการเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มาให้ถ้อยคำ หรือเรียกพยานมาไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร จะไม่สอบปากคำพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนอาจกำหนดประเด็นที่จะสอบถามให้ทราบล่วงหน้าก็ได้

ข้อ ๕๗ การบันทึกถ้อยคำให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศ ให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้จัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้และไม่มีล่ามภาษามือ ให้จัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๕๘ ในการสอบปากคำพยาน ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่บุคคลซึ่งผู้ไต่สวนอนุญาต

ในการสอบปากคำพยานให้กระทำโดยคณะพนักงานไต่สวนอย่างน้อยสองคน

ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้แจ้งพยานให้ทราบว่าผู้ไต่สวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ เป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๕๙ การสอบปากคำพยาน ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ร่วมสอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้ร่วมสอบปากคำ

อย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ร่วมสอบปากคำ มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทน

ข้อ ๖๐ ในการสอบปากคำพยานจะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพ หรือเสียง หรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว ผู้ไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๖๑ การสอบปากคำพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม

ข้อ ๖๒ ในการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูล หากเห็นว่าการอ้างพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาใด จะทำให้การไต่สวนเกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือเป็นการประวิงเวลา หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญผู้ไต่สวนจะงดเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่ผู้ไต่สวนเห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวนการไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหาย หรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไปก่อนแล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๖๔ ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการไต่สวนคดีเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ระยะเวลาไต่สวนสองปีตามความในวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปได้ตามความจำเป็น แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี

ระยะเวลาไต่สวนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หากเป็นเรื่องที่มีกรณีจำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นก็ได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินห้าปี

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขยายระยะเวลาให้เป็นไปตามคำสั่งและคู่มือแนวทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๖๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติดมิชอบและคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๔ ทั้งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๔ ทั้งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

ข้อ ๖๖ ในการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูลตามส่วนนี้ หากมิได้มีการบัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำวิธีการและขั้นตอนการไต่สวนเบื้องต้นตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๗ เมื่อปรากฏว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ผู้ไต่สวนส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่ปรากฏครั้งสุดท้ายก่อนย้ายมาในทะเบียนบ้านกลางเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ

ในกรณีที่มีเหตุสมควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อยู่ที่อื่น ผู้ไต่สวนอาจส่งไปยังที่อยู่ที่ปรากฏจากการไต่สวนก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหาปรากฏตัวต่อหน้าและเชื่อว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาจริงอาจแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาด้วยก็ได้

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งจะต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยานหรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดีหรือไม่หลงประเด็นต่อสู่ทางคดี โดยบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปสาระสำคัญของข้อเท็จจริงการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่มีรายละเอียดเพียงพอเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี

(๒) แจ้งสิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง โดยผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) ส่งคำสั่งไต่สวนพร้อมแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านผู้ไต่สวนตามข้อ ๘

(๔) สิทธิในการรับทราบข้อกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือผู้ถูกกล่าวหาจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากผู้ไต่สวนด้วยตนเองก็ได้

(๕) สิทธิที่จะนำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการให้ถ้อยคำของตนได้ หากผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาหรือชี้แจงข้อกล่าวหาด้วยตนเอง

การจัดส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการไต่สวนหนึ่งฉบับ โดยให้ส่งไปให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบข้อกล่าวหาตามวรรคสาม (๔) แล้วส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการไต่สวน

หากได้ดำเนินการส่งหนังสือบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง และมีการรับเอกสารดังกล่าวไว้ ให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับทางไปรษณีย์หรือปรากฏหลักฐานจากบริการติดตามสถานะของไปรษณีย์ไทย เป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหา และเมื่อพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงานหรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีได้ดำเนินการตามวรรคสี่ แต่ไม่มีการรับเอกสารดังกล่าวไว้ เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปรษณีย์ไปต่างประเทศ ให้ถือเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหา และให้ดำเนินการตามความในวรรคแปดต่อไป

ในกรณีมีการส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาไปหลายแห่งและไม่มีการรับเอกสารดังกล่าวตามวรรคหก ให้ถือว่า การส่งทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ทางทะเบียนราษฎรเป็นการส่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในระยะเวลากำหนดตามวรรคห้า ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ผู้ไต่สวนบันทึกเหตุนี้ไว้ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว

ข้อ ๖๘ ในกรณีที่มีการส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๖๗ ไม่อาจกระทำได้ด้วยเหตุที่ไม่ปรากฏที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรและที่อยู่ที่ปรากฏจากการไต่สวน ให้ผู้ไต่สวนปิดบันทึกนั้นไว้ ณ ที่ทำการสำนักงาน ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ปปท. เขต ที่ความผิดนั้นได้เกิดขึ้น และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อเลยกำหนดเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ปิดบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าว โดยให้ผู้ไต่สวนบันทึกเหตุอันไว้ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหาและให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว

ข้อ ๖๙ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือมาชี้แจงด้วยวาจาก็ได้

การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๗๐ กรณีผู้ถูกกล่าวหาปรากฏตัวต่อหน้าผู้ไต่สวนเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา หากผู้ไต่สวนได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้วเชื่อว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาจริงให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ยังไม่ได้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๖๗ ให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา

(๒) กรณีที่ได้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๖๗ เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาและการรับทราบข้อกล่าวหา

ให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง (๑) จำนวนสองฉบับเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนหนึ่งฉบับ และมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

การจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาให้มีสาระสำคัญและเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้นำข้อ ๖๗ มาใช้โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา แต่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อกล่าวหาด้วยวาจาหรือให้ถ้อยคำใด ๆ ให้ผู้ไต่สวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ หากเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน และบันทึกเหตุที่ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ไว้ด้วย แล้วให้รวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว

ข้อ ๗๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหามาปรากฏตัวต่อหน้าผู้ไต่สวนเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา หากผู้ไต่สวนได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้วเชื่อว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาจริงให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหาให้มีสาระสำคัญและเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้นำข้อ ๕๔ มาใช้บังคับในการสอบถ้อยคำด้วย และให้ผู้ไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเอกสารที่ได้จากคำชี้แจง แก้ข้อกล่าวหารวมไว้ในสำนวนการไต่สวน

ข้อ ๗๒ ในการบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๗๐ และข้อ ๗๑ ให้ดำเนินการแจ้งสิทธิให้กับผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้นำข้อ ๖๗ มาใช้โดยอนุโลมเฉพาะในส่วนขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง และก่อนเริ่มถามคำให้การ ให้ผู้ไต่สวนแจ้งสิทธิเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาใช้นั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี

(๒) มีสิทธิที่จะนำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการให้ถ้อยคำของตนได้

(๓) ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ถูกกล่าวหาต้องการทนายความ ให้จัดหาทนายความให้

(๔) คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่แจ้งข้อกล่าวหา ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

เมื่อผู้ไต่สวนได้บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ถูกกล่าวหาฟังหรือจะให้ผู้ถูกกล่าวหาอ่านเองก็ได้แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ไต่สวนที่สอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ไต่สวนที่สอบปากคำอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ไต่สวนที่สอบปากคำมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น แต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน

ข้อ ๗๓ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แม้พ้นระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยแสดงเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามข้อ ๗๔

ข้อ ๗๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน เพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนหรือคัดถ่ายเอกสารเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวนจะอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานหรือให้คัดถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อกล่าวหาได้ตามสมควรที่ร้องขอก็ได้ เว้นแต่เป็นพยานหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพยานบุคคล ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทบต่อสาระสำคัญของพยานหลักฐานในคดี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน มีอำนาจที่จะปฏิเสธไม่อนุญาตให้มีการตรวจพยานหลักฐานหรือเอกสารตามที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ร้องขอทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานได้ตามวรรคสอง ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอจัดบันทึกหรือคัดถ่ายเอกสารได้ตามสมควรเท่าที่จะไม่กระทบต่อรูปคดีหรือการคุ้มครองบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาอาจนำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าช่วยเหลือในการตรวจพยานหลักฐานด้วยก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเหตุจำเป็นไม่สามารถเข้าตรวจพยานหลักฐานได้ด้วยตนเอง จะอนุญาตให้บุคคลอื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาเข้าตรวจพยานหลักฐานตามที่ร้องขอก็ได้

ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งหรือมติเพื่อให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติในการตรวจพยานหลักฐานหรือคัดถ่ายเอกสารในสำนวนเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๗๕ ภายหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบหรือได้รับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว หากผู้ไต่สวนเห็นสมควรอาจทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยการสอบปากคำพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีคำสั่งเรียกเอกสารหรือหลักฐานจากหน่วยงานหรือบุคคล เพื่อประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีก็ได้

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ไต่สวนเห็นว่า การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาและมีมติส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖

ในกรณีที่ได้มีการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาและมีมติวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือผลการไต่สวนปรากฏว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ก็ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีหนังสือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ความในข้อนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗๗ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในระหว่างไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญา ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้ผู้ไต่สวนขอให้พนักงานแพทย์ตรวจผู้นั้นโดยเร็ว แล้วให้เรียกพนักงานแพทย์ผู้นั้นมาให้ถ้อยคำว่าตรวจได้ผลประการใด เพื่อเสนอความเห็นพร้อมทั้งพยานหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่ามีพยานหลักฐานเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้งดการไต่สวนไว้จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริตและสามารถต่อสู้คดีได้ และในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งจำหน่ายเรื่องผู้นั้นไว้เป็นการชั่วคราวก็ได้

ข้อ ๗๘ ในกรณีที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดระยะเวลาตามส่วนที่ ๓ แห่งหมวดนี้ หากผู้ไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามส่วนที่ ๔ แห่งหมวดนี้ต่อไป

ข้อ ๗๙ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และเพื่อให้การไต่สวนได้ข้อเท็จจริงถูกต้องตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวนนำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณี

พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลแล้ว หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต จะไม่รับก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนไต่สวนด้วย

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรอาจทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยสอบปากคำพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือมีคำสั่งเรียกเอกสารหรือหลักฐานจากหน่วยงานอื่นหรือบุคคลใด เพื่อประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและได้รับฟังคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาโดยได้ไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายผู้ไต่สวนดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๘๑ นอกจากหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ การไต่สวนในเรื่องที่กล่าวหาที่มีมูลความผิดทางอาญา ให้แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การจัดทำสำนวนคดีไต่สวน

ข้อ ๘๒ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหาและที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างมาใช้อ้างหรือชี้แจงข้อกล่าวหาแล้ว ให้ดำเนินการจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยเร็ว และอย่างน้อยต้องประกอบไปด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา พฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้จากการไต่สวนและสรุปข้อเท็จจริง
- (๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (๕) อายุความ
- (๖) สรุปผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริต หรือประพฤตินิชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา
- (๗) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๘) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการไต่สวน ตลอดจนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา กรณีมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นเสียงข้างน้อยพร้อมเหตุผลด้วย

การจัดทำสำนวนการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนไว้ด้วยจำนวนหนึ่งชุด

ข้อ ๘๓ การจัดทำสำนวนการไต่สวนตามข้อ ๘๒ ให้ผู้ไต่สวนร่วมกันพิจารณาพยานหลักฐาน และวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเหตุผล โดยต้องมีความเห็นเบื้องต้นด้วยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่มีความผิดทางอาญาหรือทางวินัย หรือมีมูลความผิดทั้งทางอาญาและทางวินัย หรือจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หรือไม่ เสนอต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาทำความเห็นเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ข้อ ๘๔ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดทำสำนวนไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เข้าไว้เป็น สำนวนการไต่สวนและให้จัดทำบัญชีเอกสารตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๘๕ ในกรณีมีการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาจะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

ข้อ ๘๖ ในระหว่างการไต่สวน หรือวินิจฉัยชี้มูล หากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐาน ว่าสำนวนคดีที่ไต่สวนนั้นเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่อง ที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้ผู้ไต่สวนจัดทำรายงานเสนอเรื่อง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาและมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่ วันที่ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

หมวด ๔

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. คณะพนักงานไต่สวน
พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ส่วนที่ ๑

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๘๗ ในกรณีที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการทำหน้าที่ในการไต่สวนแทน โดยให้แต่งตั้งจากบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ไต่สวน และคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับและตำแหน่งของ ผู้ถูกกล่าวหาด้วย

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการและเลขานุการ และอาจมีอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ ทั้งนี้ อนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการดังกล่าวให้แต่งตั้งจากหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. โดยให้อนุกรรมการและเลขานุการเป็นเจ้าของสำนวนคดี

ข้อ ๘๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ต้องประกอบด้วย ชื่อของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น อนุกรรมการ ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา และคำกล่าวหา ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในกรณีบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่กระทบถึงการได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับการแต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ หรืออนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ พ้นจากการเป็นข้าราชการ ของสำนักงาน ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้นั้นพ้นจาก การเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ หรืออนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ที่เหลืออยู่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาว่าเห็นควรแต่งตั้งอนุกรรมการและเลขานุการ หรืออนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการใหม่หรือไม่ ถ้ามิได้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญของ คณะอนุกรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการ เท่าที่มีอยู่

ในกรณีประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการตายหรือลาออก ให้นำบทบัญญัติในวรรคสาม มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๘๙ ให้ประธานอนุกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวน โดยเร็ว ในการประชุมครั้งแรกให้พิจารณากำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวน

ข้อ ๙๐ ในการกำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวนตามข้อ ๘๙ ให้คณะกรรมการ พิจารณายานหลักฐานประกอบรายงานการไต่สวนเบื้องต้น คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้ การไต่สวนดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมมากที่สุด

ข้อ ๙๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานอนุกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีการประชุมคณะกรรมการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๙๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๙๓ ในระหว่างการไต่สวนเรื่องใด เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว หากคณะกรรมการเห็นว่า การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้ผู้ไต่สวนเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้นำข้อ ๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙๔ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า มีมูลความผิดแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาโดยให้นำหมวด ๓ ส่วนที่ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๙๖ ในการไต่สวน คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการอย่างน้อยสองคน ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙๗ เมื่อคณะกรรมการได้ไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมเพื่อพิจารณาพยานหลักฐาน และวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเหตุผล แล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดทางอาญาหรือทางวินัย หรือมีมูลความผิดทั้งทางอาญาและทางวินัย หรือจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หรือไม่ พร้อมเหตุผลก่อนจัดทำสำนวนการไต่สวนตามข้อ ๘๒ เสนอต่อประธานกรรมการเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ ในการจัดทำสำนวนการไต่สวนให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๙๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจเสนอเลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ไม่ได้เป็นอนุกรรมการอย่างน้อยสองคนดำเนินการส่งหมาย หรือปิดบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาแทนได้ หรือจำนวนหนึ่งในกรณีการจัดส่งสำนวนการไต่สวนให้พนักงานอัยการหรือดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการอื่นก็ได้

ส่วนที่ ๒

การปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

ข้อ ๙๙ ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มขึ้นไป มีอำนาจบังคับบัญชาและอำนาจในทางบริหารเกี่ยวกับคดีในการควบคุมกำกับดูแล ทำหน้าที่ตรวจสอบ แนะนำ และกลั่นกรองงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในสายบังคับบัญชา

เพื่อให้การดำเนินการกับเรื่องกล่าวหาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และให้ได้มาตรฐานของงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ เพ่าที่ไม่กระทบต่อความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการทำความเห็นหรือวินิจฉัยสำนวนให้แล้วเสร็จเป็นไปภายใต้กรอบระยะเวลาที่ระเบียบนี้กำหนด

ในการเสนอเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาและหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นแห่งคดี เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในรายงานดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๐๐ ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหรือสำนักหรือศูนย์ที่มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลหรือมีคำสั่งมอบหมายให้เป็นผู้กำกับดูแลดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการลงนามหนังสือหรือดำเนินการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในตามมาตรา ๑๘ สำหรับการไต่สวนของผู้ไต่สวนที่อยู่ในการบังคับบัญชาหรือควบคุมกำกับดูแลนั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้อำนวยการกองในเรื่องใด จะต้องได้รับความเห็นชอบแผนดำเนินการทางคดีจากหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้ว่าการกองหรือสำนักที่ควบคุมกำกับดูแลก่อน จึงจะสามารถลงนามในหนังสือหรือดำเนินการอื่นใดที่อยู่ในแผนการดำเนินการนั้นต่อไปได้ การลงนามในหนังสือหรือดำเนินการใดให้คำนึงถึงความเหมาะสมของบุคคลหรือหน่วยงานที่รับหนังสือดังกล่าวประกอบด้วย เว้นแต่กรณีกองหรือสำนักนั้นไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้ว่าการกองหรือสำนัก ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้พิจารณาและกลั่นกรองแผนดำเนินการทางคดีเป็นเบื้องต้นก่อนดำเนินการตามวรรคสามต่อไป

ในกรณีไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้พิจารณาและเสนอแผนพร้อมหนังสือที่ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ ให้ผู้ช่วยเลขาธิการ รองเลขาธิการที่กำกับดูแล หรือเลขาธิการ เป็นผู้พิจารณาเห็นชอบแผนและลงนามหนังสือในการใช้อำนาจแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ในกรณีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับคำสั่งให้มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลสำนักงานส่วนหน้าให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ทำหน้าที่ดังกล่าวให้ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามต่อไป

การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ ของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น หรือตามมติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ส่วนที่ ๓

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๐๑ ก่อนการพิจารณาจะมีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา เลขาธิการจะมอบหมายหรือแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งหรือหลายคนดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น โดยอาจให้มีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมเป็นผู้ช่วยในการไต่สวนเบื้องต้นด้วยก็ได้

หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มิได้มีมติเป็นประการอื่น ในการดำเนินการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลของคณะพนักงานไต่สวน ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนเป็นองค์คณะ ดังนี้

(๑) ในกรณีแต่งตั้งเฉพาะพนักงาน ป.ป.ท. เป็นคณะพนักงานไต่สวนทั้งหมดจะต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่าสองคน

(๒) ในกรณีแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนโดยมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมเป็นองค์คณะด้วยจะต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนเข้าร่วมเป็นองค์คณะ

(๓) ในกรณีแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนตาม (๒) หากมีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

การแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนตามวรรคสอง (๑) - (๓) อาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เข้าร่วมเป็นคณะพนักงานไต่สวนก็ได้ โดยการแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนจะต้องมีการระบุตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าของสำนวนคดีนั้นไว้ด้วย โดยให้พิจารณาจากลักษณะคดีหรือความยุ่งยากของคดีประกอบการพิจารณามอบหมายให้เป็นเจ้าของสำนวนด้วย

เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้วให้นำเสนอสำนวนไต่สวนตามลำดับชั้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๘ ต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันสมควรและพบว่าคดีที่ดำเนินการนั้นเป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน อาจมีมติให้เปลี่ยนพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าของสำนวนหรือเปลี่ยนตัวองค์ประกอบของคณะไต่สวนพนักงาน ป.ป.ท. หรือเรียกสำนวนมาดำเนินการไต่สวนหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๑๐๒ การแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน ตามข้อ ๑๐๑ ให้เลขาธิการทำเป็นคำสั่งแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร

คำสั่งแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้ระบุชื่อ - สกุล และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหาชื่อ - สกุลของคณะพนักงานไต่สวน พร้อมให้ระบุพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าของสำนวน ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในกรณีคณะพนักงานไต่สวนตามคำสั่งผู้ใดได้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐๓ ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามลำดับชั้นในสำนักที่รับผิดชอบมีหน้าที่ควบคุมกำกับ ดูแล และเร่งรัดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะไต่สวนพนักงาน ป.ป.ท. หรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เพื่อให้การไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และสรุปสำนวนเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการโดยเร็ว

ข้อ ๑๐๔ ภายหลังจากแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน ตามข้อ ๑๐๑ ถ้าเลขาธิการเห็นว่า มีเหตุอันสมควรนอกจากเหตุคัดค้านตามข้อ ๘ จำเป็นต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนองค์ประกอบคณะพนักงานไต่สวนให้ดำเนินการได้โดยสะดวกแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย ให้คณะพนักงานไต่สวนที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะพนักงานไต่สวนประกอบด้วยพนักงานไต่สวนเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่องค์ประกอบของคณะพนักงานไต่สวนที่ได้รับแต่งตั้งมีองค์ประกอบขัดหรือแย้งกับมาตรา ๒๔ ให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. คนใดคนหนึ่ง ในองค์ประกอบของคณะพนักงานไต่สวนที่ได้รับแต่งตั้งพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ไต่สวนด้วยเหตุใด ๆ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕ ให้คณะพนักงานไต่สวนดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๖ ในการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน ให้คณะพนักงานไต่สวนพิจารณา รายงานการไต่สวนเบื้องต้น คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อกำหนดระยะเวลาและวิธีการ ในการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมมากที่สุด

ข้อ ๑๐๗ เมื่อคณะพนักงานไต่สวนดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้วให้รายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งความเห็น เสนอเลขาธิการ ให้ความเห็น และเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๐๘ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวนที่มีเหตุต้องใช้อำนาจมาตรา ๑๘ และในองค์คณะมีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. อยู่ด้วย ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ผู้มีอาวุโสสูงสุด เป็นผู้มีอำนาจในเรื่องเกี่ยวกับการเชิญพยานบุคคลหรือเรื่องที่ไม่สำคัญได้ กรณีคณะพนักงานไต่สวน ไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้เสนอหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เจ้าของสำนวนอยู่ในกำกับดูแล เป็นผู้มีอำนาจลงนามตามลำดับชั้น

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งในการลงนามในหนังสือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น หรือตามมติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๑๐๙ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน ตามระเบียบนี้ต้องมีอย่างน้อยสองคน ร่วมดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีการจัดส่งสำนวนการไต่สวนให้พนักงานอัยการ หรือดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการอื่นใด ให้เจ้าของสำนวนเพียงคนเดียวดำเนินการก็ได้

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีมีความจำเป็นหรือสถานที่ดำเนินการอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะพนักงานไต่สวน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้อาจเสนอเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายอนุมัติให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. รายอื่นดำเนินการแทนในบางเรื่องก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๐๙ โดยอนุโลม

หมวด ๕

การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๑๑ เมื่อได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนแล้ว ให้ประธานกรรมการ นำเข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๑๒ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติม หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนใหม่ หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยจะต้องระบุเหตุผลของการดำเนินการดำเนินดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติม ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้มาและสรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามสายบังคับบัญชา ในกรณีตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวน หรือมอบหมายผู้ไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนใหม่ ให้ดำเนินการตามหมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑๓ ในการไต่สวนที่มีคดีประพจน์มิชอบรวมอยู่ด้วย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้ว ให้มีมติว่าเห็นชอบกับสำนวนการไต่สวนหรือไม่ หากไม่เห็นชอบให้ดำเนินการตามข้อ ๑๑๒ โดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเห็นชอบกับสำนวนการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนนั้นเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณามีมติว่าข้อกล่าวหาอันมีมูลหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป หากได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาจะต้องแจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานไต่สวนและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เห็นชอบแล้วไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาขึ้นเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและเป็นความผิดอาญา ที่มีใช้ความผิดอันยอมความได้ ให้ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไป หากพนักงานอัยการเห็นว่าสำนวนการไต่สวนที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามที่ได้รับแจ้ง ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีใช้เป็นความผิดอันยอมความได้ซึ่งถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาชี้มูลความผิดอาญาดังกล่าวอีก

ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย

ให้นำความในวรรคหกและวรรคเจ็ดมาใช้บังคับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วมีมติตามข้อ ๑๑๓ ชี้มูลความผิดผู้ใดแล้ว หากปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี โดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งไปยังหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการพร้อมกำกับติดตามผลดำเนินการ หากหน่วยงานไม่ดำเนินการภายในหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปผ่านวิธีการและช่องทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดต่อไป

หมวด ๖

การส่งสำนวนและการดำเนินคดี

ส่วนที่ ๑

การแจ้งมติวินิจฉัยชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๑๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้ว มีมติว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งคำวินิจฉัย มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำโดยสรุปไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะกำหนดระยะเวลาเป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทางวินัยให้เลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย หรือเจ้าของสำนวน เป็นผู้ดำเนินการจัดส่งเอกสารตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีความจำเป็นหรือเหตุขัดข้องที่ไม่อาจปฏิบัติได้ให้เลขาธิการรายงานเหตุนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พบเหตุนั้น

ข้อ ๑๑๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งมติว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดทางวินัยพร้อมความเห็นและเอกสารตามข้อ ๑๑๕ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาในพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้กับผู้ถูกกล่าวหาใน สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาในดำเนินการแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. พร้อมส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่งนั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาใน หากพ้นระยะเวลาที่กำหนดให้แจ้งผลดำเนินการตามวรรคสอง แต่ยังไม่ได้รับแจ้ง

ผลการดำเนินการดังกล่าว ให้ผู้ไต่สวนเจ้าของสำนวนหรือที่รับผิดชอบสำนวนคดีหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีหน้าที่กำกับติดตามการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน รายงานเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ เพื่อพิจารณาตามหน้าที่โดยเร็วต่อไป

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับรายงานตามวรรคสองแล้ว หากพบว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงานของรัฐเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๔๑ หรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่า การกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิ หรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบ ใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี โดยเร็ว

เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้รับแจ้งให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ดำเนินการภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่ารับทราบ ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งเตือนการปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามมติตามวรรคหนึ่ง หากล่วงพ้นระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันรับทราบหนังสือแจ้งการปฏิบัติ ให้เลขาธิการรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณารายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ส่วนที่ ๒

การส่งสำนวนคดีอาญา การดำเนินการในชั้นพนักงานอัยการและศาล

ข้อ ๑๑๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้ว มีมติว่าการกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางอาญาที่มีใช่เป็นความผิดอันยอมความได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังพนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจดำเนินการต่อไปภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับรายงานไต่สวน ฉบับของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ลงนามเห็นชอบแล้ว โดยต้องส่งก่อนครบกำหนดระยะเวลาอายุความ ทางอาญาที่ชี้มูลความผิดนั้น

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่อง พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังอัยการทหาร ดำเนินคดีต่อไปภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทางอาญา ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย หรือเจ้าของสำนวนเป็นผู้ดำเนินการจัดส่งเอกสารตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี เว้นแต่มีความจำเป็นหรือเหตุขัดข้องที่ไม่อาจปฏิบัติได้ให้เลขาธิการรายงานเหตุนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พบเหตุนั้น

ข้อ ๑๑๙ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานอัยการตามวันและเวลาที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการที่รับผิดชอบ

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดนัด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามข้อ ๑๒๒ ต่อไป

ข้อ ๑๒๐ เมื่อได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้จากพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร ให้ผู้ไต่สวนหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการตามที่ได้รับแจ้ง เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร แล้วแต่กรณี จากนั้นให้รายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งผลให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารทราบ เว้นแต่การดำเนินการตามข้อไม่สมบูรณ์ดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา

ในกรณีที่พนักงานอัยการหรืออัยการทหารตามวรรคหนึ่งสั่งให้แจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมให้ผู้ไต่สวนหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหาตามที่พนักงานอัยการหรืออัยการทหารสั่ง และเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อวินิจฉัยชี้มูลข้อกล่าวหาดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ไต่สวนหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสั่งการของพนักงานอัยการหรืออัยการทหารให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณามีมติวินิจฉัยในเรื่องนั้นต่อไป

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยหรือสั่งการตามวรรคสามเป็นประการใด ให้ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามนั้น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติไม่เห็นชอบด้วย กับความเห็นชอบพนักงานอัยการหรืออัยการทหารให้สำนักงานแจ้งให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๒๑ เมื่อพนักงานอัยการหรืออัยการทหารมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหา มาพบพนักงานอัยการหรืออัยการทหารตามเวลาที่กำหนด ในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามข้อ ๑๒๒ เพื่อขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวไว้โดยเร็ว

ข้อ ๑๒๒ ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดอาญา เมื่อพนักงานอัยการหรืออัยการทหารมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาไปพบพนักงานอัยการหรืออัยการทหารตามวันเวลาที่กำหนด ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนีและจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับ

(๑) ในกรณีเป็นการไต่สวนคดี โดยแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เป็นอนุกรรมการไต่สวนในสังกัดสำนักงาน เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัว

(๒) ในกรณีเป็นการไต่สวนคดี โดยมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวนหรือเจ้าของสำนวนในสังกัดสำนักงาน เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัว

(๓) ในกรณีไม่มีพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เป็นไปตามเงื่อนไข (๑) หรือ (๒) ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจดูแลรับผิดชอบกองหรือสำนักของคดีนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัว

ข้อ ๑๒๓ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในสังกัดสำนักงาน เป็นผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้มีอำนาจจับกุมหรือควบคุมตัวในกรณีการจับตามหมายจับหรือคำสั่งศาลในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูล

นอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการแทนก็ได้ หรือดำเนินการร่วมกันก็ได้

ข้อ ๑๒๔ ในการดำเนินการตามหมายจับผู้ที่มีอำนาจตามข้อ ๑๒๓ อาจดำเนินการจับตามหมายจับเอง หรือพิจารณาอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการจับร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้ประสานและส่งข้อมูลไปยังหน่วยงานหรือเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติการก็ได้

(๒) ส่งหมายจับไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการ ทั้งนี้ ให้ถือว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้ดำเนินการจับแทน และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

ข้อ ๑๒๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้เกี่ยวกับการออกหมายจับ การควบคุมตัว และการปล่อยตัวชั่วคราว ตลอดจนดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๘/๒ การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๓) และการเก็บรักษาของกลางให้สำนักงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการจัดทำทะเบียนประวัติของผู้ถูกจับ

- (๒) กำหนดแบบหนังสือ แบบคำร้อง หรือคำสั่งต่าง ๆ ที่ใช้ปฏิบัติงาน
- (๓) กำหนดและจัดหาสถานที่ที่ใช้สำหรับควบคุมตัวบุคคลผู้ถูกจับ
- (๔) จัดทำคู่มือหรือคำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการออกหมายจับ การควบคุมตัว หรืองานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามส่วนนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติมอบหมาย ทั้งนี้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจออกเป็นคำสั่งหรือมีมติเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และคู่มือแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๙/๒ หรือการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๓) ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๒๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙/๒ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยตัวชั่วคราว การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๓) และการเก็บรักษาของกลาง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับการแจ้งจากศาลหรือพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร ให้ติดตามบุคคลไปเบิกความเป็นพยานศาลในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและรายงานให้ศาลหรือพนักงานอัยการหรืออัยการทหารโดยเร็ว

ข้อ ๑๒๘ เมื่อได้รับแจ้งให้เป็นพยานในชั้นศาลในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ไปเบิกความตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัย

หมวด ๗

การคัดสำนวนอุทธรณ์ และการขอทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๒๙ เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวน โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจพิจารณาอนุญาตตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหาได้ เฉพาะข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานวินิจฉัยชี้มูลและมติการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท.
- (๒) บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
- (๓) บรรดาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประกอบการพิจารณา

การเปิดเผยข้อมูลหรือพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน รวมทั้งถ้อยคำหรือข้อความใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใด และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งหรือมติเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลหรือพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาของผู้ถูกกล่าวหาได้

ข้อ ๑๓๐ การขอทบทวนมติความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๔๐ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ต้องมีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานใหม่ที่ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนำมาแสดงเพื่อขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาพยานหลักฐานใหม่ โดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพยานหลักฐานที่ไม่เคยปรากฏในสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลผู้ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นพยานหลักฐานที่มีอยู่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งไม่มีการเสนอพยานหลักฐานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน ในระหว่างการไต่สวนหรือก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้ไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รู้หรือควรรู้ถึงการมีอยู่ของพยานหลักฐานนั้น หรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจเสนอพยานหลักฐานนั้นซึ่งมิใช่ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นข้อสาระสำคัญที่จะทำให้ผลคำวินิจฉัยชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เปลี่ยนแปลงไป พยานหลักฐานที่เกิดขึ้นหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้มูลแล้วไม่ถือเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่จะให้ทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้

ข้อ ๑๓๑ ในการขอทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นอกจากต้องมีพยานหลักฐานใหม่ตามข้อ ๑๓๐ แล้ว หนังสือขอทบทวนของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนให้มีความเห็นหรือข้อพิจารณาด้วยว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา พร้อมเสนอความเห็นพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าวแสดงว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอย่างไร

ข้อ ๑๓๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายได้รับหนังสือขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามข้อ ๑๓๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่เป็นสาระสำคัญแห่งคดีและมีลักษณะตามข้อ ๑๓๐ หรือไม่ อย่างไร

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้เลขาธิการพิจารณาการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ในสำนวนคดีหรือไม่ อย่างไร โดยละเอียด เพื่อเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แจ้งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนให้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น โดยผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

หมวด ๘

การกำกับและติดตามผลดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๓๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและส่งเรื่องพร้อมแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยเรียบร้อยแล้ว เมื่อครบกำหนดหกสิบวันแต่ไม่ได้รับแจ้งผลการดำเนินการหรือเหตุขัดข้องการพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติแล้ว ให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม หรือมีหนังสือสอบถามผลการดำเนินการของผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งจากผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อมาตรา ๔๑ ทั้งนี้ ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และแจ้งให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้นั้นต่อไปด้วย

ข้อ ๑๓๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและส่งเรื่องพร้อมสำนวน ใต้วงให้พนักงานอัยการดำเนินคดี และพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้อง และศาลยุติธรรมหรือ ศาลทหาร ได้พิจารณาพิพากษาคดีถึงที่สุดเรื่องใดแล้ว ให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม หรือมีหนังสือสอบถามผลคดีถึงที่สุดพร้อมคำสั่งว่าคดีถึงที่สุด จากพนักงานอัยการหรือศาลยุติธรรมหรือศาลทหารที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งจากผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้นำสำเนาคำพิพากษาและคำสั่งคดีถึงที่สุดเข้ารวบรวมไว้ในสารบบสำนวนคดีนั้น โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้หน่วยงานใดรวบรวมข้อมูล ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสาร เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบก็ได้

ข้อ ๑๓๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยหรือทางอาญา และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการกำกับติดตามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑๗

หมวด ๙

การควบคุม การเก็บรักษา และการปลดทำลายสำนวนคดี

ข้อ ๑๓๖ ให้ผู้ไต่สวนคืนสำนวนคดีไว้ที่กองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดีภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งย้ายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ ในกรณี ดังนี้

(๑) สำนวนคดีในชั้นไต่สวนเบื้องต้น ให้ผู้รับผิดชอบสำนวนส่งคืนเมื่อได้รับคำสั่งย้ายให้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานในสังกัดอื่นที่ขาดจากกองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดี

(๒) สำนวนคดีในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลโดยคณะพนักงานไต่สวน ให้ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าของสำนวนคดีส่งคืนเมื่อได้รับคำสั่งย้ายให้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานในสังกัดอื่นที่ขาดจากกองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดี

(๓) สำนวนคดีในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลโดยคณะอนุกรรมการ ให้อนุกรรมการและเลขานุการส่งคืนเมื่อได้รับคำสั่งย้ายให้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานในสังกัดอื่นที่ขาดจากกองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดี

ในกรณีต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รูปคดีและหากให้ผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งดำเนินการต่อไปจะเป็นประโยชน์แก่คดีและมีประสิทธิภาพยิ่งกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติยกเว้นตามที่เห็นสมควรในคดีใดคดีหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๓๗ บรรดาคำกล่าวหา ความเห็น เอกสารหลักฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดทำขึ้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งให้สำนักงานดำเนินการเก็บรักษาในรูปแบบและวิธีการใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารก็ได้

เอกสารที่จัดเก็บตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานไต่สวนเบื้องต้น
- (๒) รายงานไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูล
- (๓) รายงานวินิจฉัยชี้มูลคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๔) มติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๕) เอกสารหลักฐานสำคัญที่ใช้วินิจฉัยคดีตามมติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๑๓๘ บรรดาสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดและคดีใดถึงที่สุด เมื่อพ้นกำหนดอายุความทางอาญาสูงสุดสำหรับความผิดนั้นแล้วตั้งแต่วันที่สอง พ.ศ. ขึ้นไป ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้มีมติปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสียทั้งสิ้น การทำลายสำนวนให้กระทำโดยการเผา หรือย่อยสลาย หรือวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร การปลดทำลายสำนวนคดีให้ดำเนินการเป็นประจำทุกสิ้นปี

ในกรณีเป็นเรื่องราวร้องเรียนบดขยี้หรือไม่สามารถระบุตัวตนผู้กล่าวหาได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยไม่ชี้มูล เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสิบ พ.ศ. นับตั้งแต่วันที่ที่มีมติ ให้ปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสียทั้งสิ้น

ในกรณีสำนวนคดีหรือเรื่องกล่าวหาใดไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เมื่อครบกำหนดระยะเวลาสิบสอง พ.ศ. นับตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่อง ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้มีมติปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสียทั้งสิ้น

การเสนอปลดทำลายสำนวนคดีให้สำนักงานจัดทำบัญชีคุมการปลดทำลายสำนวนคดีเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา โดยจะต้องมีรายละเอียดเลขสำนวนคดี ฐานความผิดคดี อายุความคดีสูงสุด วัน เดือน ปี กระทำผิด กอง/สำนัก/หรือศูนย์ ที่รับผิดชอบคดี และชื่อเจ้าของสำนวนคดีผู้รับผิดชอบ เว้นแต่ข้อเท็จจริงใดไม่สามารถสืบค้นหรือระบุชัดเจนได้ให้รายงานเหตุขัดข้องนั้นด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ปลดทำลายสำนวนคดีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการปลดทำลายสำนวนคดี และให้บันทึกหลักฐานในการทำลายไว้ด้วย เมื่อดำเนินการปลดทำลายสำนวนคดีหรือกรณีไม่มีสำนวนคดีที่ต้องปลดทำลาย ให้คณะกรรมการปลดทำลายสำนวนคดีที่ได้รับแต่งตั้งลงชื่อในบันทึกการปลดทำลายสำนวน แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ในการปลดทำลายสำนวนคดี หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าสำนวนคดีใดมีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เช่น ข้อเท็จจริงในคดีเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน หรือมีลักษณะร้ายแรง อยู่ในความสนใจของประชาชนโดยทั่วไป หรือมีปัญหาข้อกฎหมายหรือกระทำความผิดเป็นกระบวนการสลับซับซ้อนมีเงื่อนงำเป็นพิเศษ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติยังไม่ปลดทำลายสำนวนนั้นก็ได้ ในกรณีที่เป็พยานเอกสารต้นฉบับที่มีความสำคัญให้ส่งคืนแกหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบพยานเอกสารนั้น เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

เอกสารบัญชีคุมการปลดทำลายสำนวนคดีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และบันทึกหลักฐานในการทำลายสำนวนคดีตามวรรคสาม ตลอดจนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เห็นชอบหรือรับทราบ ให้สำนักงานเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐานเพื่อตรวจสอบอีกสิบห้า พ.ศ. จึงทำลายได้

ข้อ ๑๓๙ บรรดาสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยคดีได้ถึงที่สุดและพ้นกำหนดระยะเวลาห้า พ.ศ. หรือคดีที่ศาลพิพากษาจนคดีได้ถึงที่สุดและพ้นกำหนดระยะเวลาสอง พ.ศ. นับแต่วันที่มีคำพิพากษาและถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้อำนวยการกอง/สำนัก/ศูนย์ ที่รับผิดชอบสำนวนคดีจัดทำบัญชีส่งสำนวนมาจัดเก็บรวบรวมไว้ที่ส่วนกลางตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบเพื่อรอลดทำลายสำนวนคดีภายใต้เงื่อนไขตามข้อ ๑๓๘ แล้วแต่กรณี

ให้สำนักงานจัดหาสถานที่เพื่อใช้ในการจัดเก็บรักษาหรือรอลดทำลายสำนวนคดีต่อไป โดยต้องมีระบบการควบคุมดูแลและการเก็บรักษาสำนวนคดีให้อยู่ในความปลอดภัยจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติเห็นชอบให้ปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสีย

ข้อ ๑๔๐ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการควบคุม การเก็บรักษา และการปลดทำลายสำนวนคดีตามหมวดนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งและกำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติให้กับสำนักงานเพื่อใช้ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔๑ ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ไต่สวนเบื้องต้นตามคำสั่งของเลขาธิการตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกรณีแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามที่ระเบียบนี้กำหนด

การไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูลความผิดต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ระเบียบนี้กำหนด แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓

ในกรณีเรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือคำสั่งไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน คณะพนักงานไต่สวน หรือมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ ๑๔๒ การดำเนินการในเรื่องหรือสำนวนคดีใด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ ใต้สวนข้อเท็จจริง คณะพนักงานใต้สวน สำนักงาน เลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลและคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย ได้ดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ มติ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยชอบแล้ว ให้ยังมีผลใช้บังคับสมบูรณ์ และไม่กระทบถึงการดำเนินการใดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดยหากต้องดำเนินการใดต่อไปภายหลังจากที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการเป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนด เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นก็ได้

ในการใต้สวนเบื้องต้น หรือการใต้สวนเพื่อชี้มูลความผิดตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๔ โดยให้เริ่มนับระยะเวลาดังกล่าวตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ มีผลใช้บังคับ เว้นแต่กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประทุมิชอบและคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระยะเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนด ไว้ในข้อ ๖๕

ทั้งนี้ บรรดาคำสั่ง มติ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับการขอขยายระยะเวลาดำเนินการ ตามวรรคสองที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือระเบียบฉบับนี้ จนกว่าจะมีหลักเกณฑ์ ประกาศ มติ คำสั่ง ในเรื่องดังกล่าว ให้สอดคล้องและเป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนดต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายอนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับกรณีที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจมอบหมายอนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประธานกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายอนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวน

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการไต่สวน

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการไต่สวน และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการ

ข้อ ๕ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้อนุกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าว ให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามข้อได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๖ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการใช้อำนาจตามข้อ ๕ ในคราวเดียวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการก็ได้

ในกรณีการไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดในการไต่สวนเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ควบคุมกำกับดูแลเป็นผู้มีอำนาจลงนามในเอกสารและใช้อำนาจตามข้อ ๕ ด้วยก็ได้

ข้อ ๗ การใช้อำนาจตามข้อ ๕ (๑) และ (๒) ให้อนุกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี มีอำนาจทำหนังสือถึงสถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยระบุเหตุผล และประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ให้ดำเนินการไต่สวนด้วยตามสมควร

การจัดส่งหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี โดยจะส่งเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีการกำหนดวันเวลาที่จะให้บุคคลใดมาตามหนังสือเรียกนั้น ให้คำนึงถึงความเหมาะสมเพื่อให้บุคคลที่ถูกเรียกสามารถมาพบได้ตามวัน เวลาที่กำหนดด้วย

ข้อ ๙ กรณีสถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใดมิได้ปฏิบัติตามที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือตามข้อ ๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หากมีกรณีจำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๒ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นจัดทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นตามลำดับชั้น เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว

ข้อ ๑๐ บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ ให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย จัดเก็บรวมเข้าไว้ในสำนวนการไต่สวน

ข้อ ๑๑ การใช้อำนาจตามข้อ ๕ (๓) ให้อนุกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ออกหมายให้กับพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือที่ได้รับมอบหมายเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การใช้อำนาจตามข้อ ๕ (๔) ให้อนุกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ควบคุมกำกับดูแล แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจลงนาม ในเอกสาร โดยการจัดทำหนังสือจะต้องมีรายละเอียด วิธีการ และแนวทางการดำเนินการเท่าที่จำเป็น แจ้งให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทราบ

ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำแผนปฏิบัติการพร้อมงบประมาณเสนอขออนุมัติ ต่อเลขาธิการ และเมื่อได้จัดทำแผนปฏิบัติการแล้ว ให้ดำเนินการไปตามแผนดังกล่าว เว้นแต่ กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนให้ดำเนินการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้บันทึกเหตุผล ความจำเป็นไว้ด้วย เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้ทำรายงานพร้อมค่าใช้จ่ายเสนอต่อเลขาธิการ

ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้อำนาจตามข้อ ๕ (๔) ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้เบิกจ่ายได้ ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๓ กรณีมีปัญหาหรืออุปสรรคที่ไม่อาจดำเนินการตามระเบียบนี้ได้ ให้อนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายแจ้งเลขาธิการทราบ เพื่อดำเนินการตามที่เห็นสมควร แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ การดำเนินการใด ๆ ที่อาศัยอำนาจหน้าที่ตามประกาศคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ถือว่า เป็นการดำเนินการโดยชอบตามระเบียบฉบับนี้ และให้ยังคงมีผลสมบูรณ์ใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๑๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการ ตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา
รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือ
สั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา
รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นที่อยู่ในสังกัด หรือควบคุมกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ

“หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“คณะพนักงานไต่สวน” หมายความว่า พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับแต่งตั้ง หรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนแบบองค์คณะ โดยต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“ผู้ไต่สวน” หมายความว่า กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งได้รับแต่งตั้ง หรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจาก ข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงแต่งตั้งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการ

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งถูกกล่าวหาหรือความปรากฏต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่าได้กระทำความผิดทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังไม่ได้มีมติให้รับเรื่องกล่าวหา ไว้ไต่สวนหรือเห็นชอบให้ดำเนินการรับเรื่องกล่าวหาไว้ไต่สวนตามคำสั่งเลขาธิการตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ดำเนินการไต่สวนหรือ ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบให้ดำเนินการไต่สวนตามคำสั่งของเลขาธิการตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

“เรื่องกล่าวหา” หมายความว่า คำกล่าวหาที่สำนักงานรับไว้เพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน หรือกรณีมีความปรากฏ และให้หมายความรวมถึงเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน หรือเรื่องที่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ รวมทั้งกรณีที่เลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อทราบข้อมูลหรือรายละเอียดก่อนที่จะนำเสนอให้ เลขาธิการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน

“ไต่สวนเบื้องต้น” หมายความว่า การตรวจรับเรื่อง การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวม พยานหลักฐานของผู้ไต่สวน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่เพียงพอประกอบการพิจารณาตรวจรับหรือ ไม่รับไว้ไต่สวนเรื่องกล่าวหา นั้น หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด

ข้อ ๔ เมื่อมีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริต ในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายเลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา หรือสั่งจำหน่ายเรื่องใดเป็นเบื้องต้นได้ตามระเบียบนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการอาจมอบหมายให้รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นผู้ช่วย ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอตามที่เห็นสมควรก่อนที่จะมีคำสั่งรับ หรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นก็ได้ โดยให้คำนึงความเชี่ยวชาญและ ความเหมาะสมเป็นหลัก

ข้อ ๕ ภายใต้บังคับข้อ ๖ และข้อ ๗ เมื่อได้ไต่สวนเบื้องต้นตามข้อ ๔ หากมีพยานหลักฐาน เพียงพอให้เลขาธิการมีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องใดเป็นเบื้องต้น ในกรณี ไม่ปรากฏพยานหลักฐานและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดชัดเจนเพียงพอให้เลขาธิการพิจารณาสั่งไม่รับ เรื่องกล่าวหา นั้นไว้พิจารณา แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสัปดาห์ กรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสัปดาห์นั้นนับแต่ได้รับรายงานให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ

ข้อ ๖ เรื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับไว้พิจารณา

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่ง

เสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมิได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย

(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี

ข้อ ๗ เรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจไม่รับไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบूपยานหลักฐานหรือระบูปฏิการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้

(๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องประพจน์มิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาหรือจำหน่ายเรื่อง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตาม (๓) หรือ (๔) เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

ข้อ ๘ ให้รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายตามข้อ ๔ วรรคสอง มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นจัดทำรายงานผลการไต่สวนเบื้องต้นเสนอเลขาธิการโดยเร็วเพื่อประกอบการพิจารณามีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา

(๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ

(๕) อายุความ

(๖) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการไต่สวนเบื้องต้น

(๗) สรุปผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริต หรือประพจน์มิชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๘) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมาย ที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๙) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาว่าเพียงพอที่จะรับไว้ไต่สวนต่อไปหรือไม่ อย่างไร

เมื่อมีการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเสนอรายงาน การไต่สวนเบื้องต้นในเรื่องที่กล่าวหาพร้อมทั้งความเห็นต่อหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ผู้บังคับบัญชา ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือรองเลขาธิการของผู้ไต่สวนตามลำดับ เพื่อนำเสนอเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ มอบหมายพิจารณา หากเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเห็นว่าควรไต่สวนเบื้องต้นเพิ่มเติม ให้ผู้ไต่สวนจัดการตามคำสั่งดังกล่าวโดยเร็ว

หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคสอง อันเนื่องจากมีเหตุจำเป็นอันมิอาจ ก้าวล่วงได้ หรือเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ข้อ ๙ เมื่อเลขาธิการได้พิจารณามีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องใด ตามระเบียบนี้แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสิบห้าวัน และในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้น ของเลขาธิการเพื่อดำเนินการต่อไป

หากพิจารณาจากรายงานการไต่สวนเบื้องต้นที่เสนอตามวรรคหนึ่งพบว่ายังมีข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งเลขาธิการเพื่อไต่สวนเบื้องต้นเพิ่มเติม ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และให้เลขาธิการมอบให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามมติ คณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็วต่อไป

กรณีเรื่องกล่าวหาใดที่เลขาธิการพิจารณาเห็นว่ามีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอ ให้มีคำสั่งรับเรื่องไว้ไต่สวนต่อไป โดยแต่งตั้งหรือมอบหมายองค์คณะพนักงานไต่สวน หรือกรณีที่เห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน อาจเสนอความเห็นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวนในเรื่องกล่าวนั้นก็ได้ กรณีใดเป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อนให้เป็นไป ตามมติหรือคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้ไต่สวนหรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบให้ดำเนินการไต่สวนตามคำสั่งของเลขาธิการตามระเบียบนี้ บรรดาเอกสารและพยานหลักฐาน ต่าง ๆ ที่ได้มาจากการไต่สวนเบื้องต้นตามระเบียบนี้ให้นำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนต่อไปได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เลขาธิการสั่งรับเรื่องประพฤติมิชอบตามมาตรา ๑๘/๔ (๒) ไว้พิจารณา ให้แต่งตั้งหรือมอบหมายคณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนโดยทันที แล้วรายงานการพิจารณา รับเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่น

ภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับรายงานให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับเรื่องนั้นไว้พิจารณาตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ และให้ดำเนินการไต่สวนต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๑ การดำเนินการใด ๆ ในเรื่องกล่าวหาที่เลขาธิการมีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องใดไว้พิจารณา หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติให้ดำเนินการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบตามระเบียบฉบับนี้ และให้ยังคงมีผลสมบูรณ์ใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๑๒ การแต่งตั้งและองค์ประกอบของคณะพนักงานไต่สวนให้เป็นไปตามมติหรือคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดให้บุคคลที่มีหน้าที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามที่กฎหมายบัญญัติอื่นจะทำให้การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล” ในข้อ ๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล” หมายความว่า กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริง”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” และ “พนักงาน ป.ป.ท.” ท้ายบทนิยามคำว่า อนุกรรมการ ในข้อ ๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างาน หรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในกรณีมีความจำเป็นต้องดำเนินการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลจัดทำคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยคำขออนุมัติต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ ของผู้ถูกเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการเข้าถึง
- (๒) เหตุผล ความจำเป็นที่ต้องเข้าถึงข้อมูล และเหตุผลที่ทำให้เชื่อว่าจะได้ข้อมูล
- (๓) รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานที่ต้องถูกดำเนินการเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควรที่จะกำหนดไว้ในคำสั่ง

- (๔) วัน เดือน ปี และระยะเวลาที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูล
- (๕) บัญชีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ และวิธีการเข้าถึงข้อมูล
- (๖) สถานที่และวิธีการเข้าถึงข้อมูลในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิระบบการแสดงตำแหน่งของเครื่องมือ ระบบการตรวจสอบการใช้งานโทรศัพท์ บันทึกการติดต่อต้นทางปลายทางของระบบโทรคมนาคม ระบบทะเบียนผู้เช่าและผู้ใช้ เป็นต้น”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ บรรดาข้อมูลที่ได้มาตามระเบียบนี้ ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์สำหรับการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริง หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องที่มีคำสั่งอนุมัติให้เข้าถึงข้อมูลเท่านั้น

ในกรณีที่ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลหรือผู้ที่ประสงค์จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ได้มาด้วยวิธีดำเนินการเข้าถึงข้อมูล มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริง หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีในเรื่องอื่นใด ให้ผู้นั้นยื่นคำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลตามข้อ ๖ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาอนุมัติ”

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้
ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ

ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้อมูล” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับผู้ถูกเข้าถึงข้อมูล ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย फिल्म การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“เข้าถึงข้อมูล” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ กับหน่วยงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล

“ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล” หมายความว่า กรรมการ อนุกรรมการ

“ผู้ถูกเข้าถึงข้อมูล” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหา

“หน่วยงาน” หมายความว่า กระทรวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจ

ทางปกครองในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย บริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และนิติบุคคลหรือหน่วยงานเอกชนอื่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีที่ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลมีความจำเป็นต้องดำเนินการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน ให้จัดทำคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยคำขออนุมัติต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ ของผู้ถูกเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการเข้าถึง
- (๒) เหตุผล ความจำเป็นที่ต้องเข้าถึงข้อมูล และเหตุผลที่ทำให้เชื่อว่าจะได้ข้อมูล
- (๓) รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานที่ต้องถูกดำเนินการเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควรที่จะกำหนดไว้

ในคำสั่ง

- (๔) วันเดือนปี และระยะเวลาที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูล
- (๕) บัญชีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ และวิธีการเข้าถึงข้อมูล
- (๖) สถานที่และวิธีการเข้าถึงข้อมูลในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิ

ระบบการแสดงตำแหน่งของเครื่องมือ ระบบการตรวจสอบการใช้งานโทรศัพท์ บันทึกการติดต่อต้นทางปลายทางของระบบโทรคมนาคม ระบบทะเบียนผู้เช่าและผู้ใช้

ข้อ ๖ คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์ เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอใช้ประโยชน์
- (๒) ประเภทของข้อมูลที่จะใช้ประโยชน์
- (๓) ลักษณะและระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์
- (๔) รายละเอียดในการส่งข้อมูลคืน

ข้อ ๗ คำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูล คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูล คำสั่งอนุมัติหรือรายงานผลการดำเนินการเข้าถึงข้อมูล ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

หมวด ๒

การดำเนินการเข้าถึงข้อมูล

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุมัติให้เข้าถึงข้อมูลแล้ว ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลนั้น รีดดำเนินการตามคำสั่งอนุมัติ โดยแจ้งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลโดยเร็ว

ในกรณีที่หน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล บันทึกเหตุแห่งการไม่ให้ความร่วมมือนั้นไว้เป็นหลักฐาน แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๙ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลดำเนินการตามที่ได้รับคำสั่งอนุมัติให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง และต้องยุติการดำเนินการทันทีที่ระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง เว้นแต่

(๑) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุมัติให้เข้าถึงข้อมูล ถ้าการดำเนินการนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในคำสั่งอนุมัติ และมีเหตุอันจำเป็นที่เชื่อได้ว่าหากเนินเข้าข้อมูลที่ต้องการเข้าถึง จะถูกโยกย้ายหรือทำลาย ให้ดำเนินการต่อเนื่องไปได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติ

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ได้อนุมัติไว้

ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลรายงานการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลจัดให้มีการบันทึกข้อมูลที่ได้เข้าถึงไว้ในขณะที่ดำเนินการนั้น โดยมีให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ในกรณีที่ข้อมูลนั้นเป็นถ้อยคำหรือเสียงของบุคคล ให้จัดทำบันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษร และหากข้อมูลดังกล่าวเป็นภาษาต่างประเทศหรือรหัสที่จำเป็นต้องแปลความหมายก็ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูล หรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการแปลความหมายนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ การบันทึกข้อมูลดังกล่าวต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับวันเดือนปีและเวลาในการบันทึกตามลำดับการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ให้ทำหลักฐานการส่งมอบและรับมอบข้อมูลนั้นไว้เป็นสองฉบับซึ่งมีข้อความตรงกัน และมอบให้หน่วยงาน และผู้ขอเข้าถึงข้อมูลตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้เก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ขอเข้าถึงข้อมูลดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้จัดทำรายงานบันทึกข้อมูล เกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมของผู้ถูกเข้าถึงข้อมูลที่ประมวลได้จากสิ่งที่บันทึกข้อมูล และบันทึกถ้อยคำที่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ และให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลส่งรายงานบันทึกข้อมูล สิ่งที่บันทึกข้อมูล และบันทึกถ้อยคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ ให้มีการประสานการปฏิบัติงานด้านการเข้าถึงข้อมูลระหว่างสำนักงาน ป.ป.ท. กับหน่วยงาน โดยมีการแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามผลการเข้าถึงข้อมูลกับหน่วยงาน ทั้งนี้ การประสานการปฏิบัติงานดังกล่าวอาจจัดให้มีการประสานทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

หมวด ๓

การเก็บรักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูล

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลที่ได้มาในระหว่างการดำเนินการโดยมิให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และให้จัดระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล ซึ่งอย่างน้อยต้องจำแนกประเภทข้อมูลไว้ให้ชัดเจน

ข้อ ๑๔ บรรดาข้อมูลที่ได้มาตามระเบียบนี้ ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์สำหรับการไต่สวนข้อเท็จจริงและการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี เฉพาะเรื่องที่มีคำสั่งอนุมัติให้เข้าถึงข้อมูลเท่านั้น

ในกรณีที่ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลหรือผู้ที่ประสงค์จะขอใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ได้มาด้วยวิธีดำเนินการเข้าถึงข้อมูล มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีในเรื่องอื่นใด ให้ผู้นั้นยื่นคำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลตามข้อ ๖ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๔

การให้ความช่วยเหลือ

ข้อ ๑๕ กรณีที่บุคคลใดซึ่งได้อำนวยความสะดวกหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลตามข้อ ๙ ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้สำนักงาน ป.ป.ท. พิจารณาให้ความช่วยเหลือโดยเร็วตามควรแก่กรณี เช่น การจัดหาทนายความหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เป็นต้น

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

โสภณ จันทรมะ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือในทางคดีแก่บุคคลซึ่งถูกดำเนินคดี
อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความช่วยเหลือในทางคดีแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตลอดจนผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือในทางคดีแก่บุคคลซึ่งถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ซึ่งช่วยเหลือ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ตามมาตรา ๑๘ (๔) และผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคล ตามมาตรา ๒๑/๑ ตลอดจนผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้แจ้งเบาะแส หรือพยานบุคคล ซึ่งได้ให้ข้อเท็จจริง เบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้รับการกักไว้เป็นพยานด้วย

“การช่วยเหลือในทางคดี” หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลซึ่งถูกดำเนินคดี หรือถูกฟ้องในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย หรือได้ให้ข้อเท็จจริง เบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการแก้ต่างคดี ไม่ว่าการนั้นจะอยู่ระหว่างการสอบสวนหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล และให้หมายความรวมถึงการประสานงานเกี่ยวกับคดีด้วย

“ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคดี” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการช่วยเหลือในทางคดี ค่าฤชาธรรมเนียม ค่าทนายความ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าคัดถ่ายและรับรองเอกสาร รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าวที่จำเป็นในการช่วยเหลือในทางคดีจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตลอดจนการจัดให้มีประกันหรือหลักประกันตัว หรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีประกันหรือหลักประกัน และให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษาหรือตามคำสั่งที่ต้องวางต่อศาลชั้นต้น ค่าธรรมเนียมในการฟ้องร้องและการบังคับคดี หรือการหาประกันในการขอทุเลาการบังคับคดีนั้นด้วย

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ บุคคลผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดีตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๒) กรรมการ

(๓) อนุกรรมการไต่สวน

(๔) พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๕) ผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(๖) บุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้ว แต่ได้ถูกกล่าวหา หรือถูกฟ้องคดีอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๖ บุคคลตามข้อ ๕ จะมีสิทธิขอรับความช่วยเหลือในทางคดีจากสำนักงาน ก็ต่อเมื่อถูกดำเนินคดีอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย

การขอรับความช่วยเหลือในทางคดีตามวรรคหนึ่ง ให้ขอรับความช่วยเหลือได้ทั้งในคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และตั้งแต่ชั้นที่ถูกตรวจสอบหรือไต่สวนโดยองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล

บุคคลผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดีตามวรรคหนึ่ง จะได้รับความช่วยเหลือต่อเมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน มิได้เป็นผู้ดำเนินคดีแก่บุคคลนั้นเอง และหากเป็นการขอรับความช่วยเหลือกรณีถูกดำเนินคดีในชั้นศาลจะได้รับความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อคดีที่ถูกดำเนินคดีนั้น พนักงานอัยการมิได้เป็นโจทก์ แต่หากเป็นการขอรับความช่วยเหลือในทางคดีในชั้นสอบสวนหรือไต่สวน และได้รับความช่วยเหลือมาแล้ว ให้การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีนั้นสิ้นสุดลง เมื่อพนักงานอัยการ เป็นโจทก์ฟ้องบุคคลนั้นในการดำเนินคดีในชั้นศาล

ในการให้ความช่วยเหลือในทางคดีแพ่ง หรือคดีปกครอง ต้องมีเหตุสมควรในการต่อสู้คดี หรืออุทธรณ์หรือฎีกา แล้วแต่กรณี ด้วย

ข้อ ๗ บุคคลตามข้อ ๕ จะได้รับความช่วยเหลือในทางคดีก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประธานกรรมการ หรือกรรมการ เป็นบุคคลผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดี เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประธานกรรมการ หรือกรรมการ ได้มอบหมาย เรื่องทางคดีให้สำนักงานดำเนินการแล้ว ให้ถือว่า เรื่องดังกล่าวได้รับอนุมัติให้ได้รับความช่วยเหลือ ในทางคดีตามวรรคหนึ่งโดยปริยาย

กรณีที่เลขาธิการเป็นบุคคลผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดี ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็นชอบด้วย

ข้อ ๘ เมื่อได้รับอนุมัติหรือความเห็นชอบตามข้อ ๗ แล้ว ให้บุคคลนั้นได้รับความช่วยเหลือ ในทางคดีจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคดี ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของสำนักงานเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ กรณีที่บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือ ได้รับความช่วยเหลือตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในลักษณะเดียวกันตามระเบียบนี้อีก

หมวด ๒

การขอรับความช่วยเหลือกรณีถูกดำเนินคดี

ส่วนที่ ๑

การขอรับความช่วยเหลือในทางคดี

ข้อ ๑๑ กรณีบุคคลตามข้อ ๕ ประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือในทางคดีตามระเบียบนี้ ให้ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือกรณีถูกดำเนินคดีต่อเลขาธิการ พร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่จำเป็น

หน้า ๔

เล่ม ๑๔๒ ตอนพิเศษ ๒๐๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

อันเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาให้ความช่วยเหลือในทางคดี ทั้งนี้ ให้ชี้แจงโดยละเอียดตามแบบ ป.ป.ท. - ชล. ๑ และหากบุคคลดังกล่าวอยู่ระหว่างถูกควบคุมตัวหรือถูกคุมขังอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นที่บรรลุนิติภาวะยื่นคำขอรับความช่วยเหลือในทางคดีแทนก็ได้

ในคดีอาญา หากบุคคลตามข้อ ๕ ประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือในการออกหนังสือรับรองการปล่อยตัวชั่วคราว ให้ระบุเงินในการออกหนังสือรับรองการขอปล่อยตัวชั่วคราวในแบบ ป.ป.ท. - ชล. ๑ ให้ชัดเจน

กรณีบุคคลตามข้อ ๕ เป็นผู้ที่สามารถใช้ตำแหน่งของตนเองเป็นหลักประกันได้ให้ใช้สิทธินั้นก่อน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอื่น ให้เป็นดุลพินิจของเลขาธิการ และหากใช้ตำแหน่งของตนเองเป็นหลักประกันแล้วยังไม่เพียงพอกับวงเงินประกันก็ให้ขอรับความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากสำนักงานได้ โดยหลักประกันเพิ่มเติมให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

กรณีที่บุคคลตามข้อ ๕ ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประธานกรรมการ กรรมการ หรือเลขาธิการ ได้มอบหมายเรื่องทางคดีให้สำนักงานดำเนินการแล้ว ให้ถือว่ากรมอภัยการมอบหมายดังกล่าวเป็นการยื่นคำขอรับความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งโดยปริยาย

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้นำเสนอบุคคลผู้มีอำนาจอนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบตามข้อ ๗ เพื่อพิจารณา ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ หากเห็นว่า การขอรับความช่วยเหลือเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามกฎหมาย และคณะกรรมการ ป.ป.ท. สำนักงาน หรือพนักงานอัยการ มิได้เป็นผู้ดำเนินคดีต่อบุคคลนั้น ก็ให้พิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบในการให้ความช่วยเหลือในทางคดีต่อไป

ข้อ ๑๓ เมื่อเลขาธิการปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือกับผู้ขอรับความช่วยเหลือในทางคดี ให้แจ้งผู้ขอรับความช่วยเหลือในทางคดีทราบโดยเร็ว และรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อทราบ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ขอรับความช่วยเหลือในทางคดีที่จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต่อไป โดยให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ทั้งนี้ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สิ้นสุด

ส่วนที่ ๒

สิทธิได้รับความช่วยเหลือ

ข้อ ๑๔ ให้บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือกรณีถูกดำเนินคดี มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดี ดังต่อไปนี้

- (๑) การขอให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีในชั้นศาล
- (๒) การจัดให้มีประกันหรือหลักประกันในคดีอาญา

หน้า ๕

เล่ม ๑๔๒ ตอนพิเศษ ๒๐๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘

(๓) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษา หรือตามคำสั่งที่ต้องวางต่อศาลชั้นต้น ค่าธรรมเนียมในการฟ้องร้องและการบังคับคดี หรือการหาประกัน ในการขอทุเลาการบังคับคดี

(๔) การช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการถูกดำเนินคดี ดังนี้

(ก) ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นศาล

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะในการเดินทางไปต่อสูคดีหรือไปให้ถ้อยคำ ตามคำสั่งของหน่วยงาน หรือตามหมายเรียกของศาล

(ค) ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการ แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมเอกสาร ค่าแปลเอกสาร ค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการเดินเผชิญสืบของศาล และการอ่าน แปล ตีความ และวิเคราะห์ภาพถ่ายดังกล่าว

(ง) ค่าป่วยการพยาน ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พักของพยาน

(จ) ค่าทนายความ เฉพาะกรณีที่พนักงานอัยการไม่รับแก้ต่างคดี หรือเป็นคดีไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของพนักงานอัยการ โดยเลขาธิการได้พิจารณาเห็นควรแต่งตั้งทนายความ เพื่อดำเนินคดีแทน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว

(ฉ) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคดีอื่น ๆ ที่จำเป็น

ข้อ ๑๕ เมื่อบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีถูกดำเนินคดีในชั้นศาล ให้สำนักงาน มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อขอให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีให้

ในกรณีที่พนักงานอัยการไม่รับแก้ต่างคดีหรือคดีไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของพนักงานอัยการ ให้เลขาธิการพิจารณาถึงการแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทน หากเลขาธิการได้พิจารณาเห็นควร แต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนแก่บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีแล้ว ให้เสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป ทั้งนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้ว ไม่เห็นชอบให้การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๖ ในคดีอาญา หากบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือประสงค์ให้ออกหนังสือรับรอง การปล่อยชั่วคราว ตามข้อ ๑๑ วรรคสอง ให้เลขาธิการออกหนังสือรับรองการขอปล่อยชั่วคราว ตามแบบ ป.ป.ท. - ชล. ๒ เพื่อนำไปมอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ในการทำสัญญาประกัน

หนังสือรับรองการขอปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุจำนวนเงินที่สำนักงานต้องชดใช้แก่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เมื่อบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีผิดสัญญา ประกันให้ชัดเจน

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีหลบหนี เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เรียกให้ชดใช้เงินตามสัญญาประกัน ให้สำนักงานเบิกจ่ายเงินนำส่งพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล โดยจ่ายเป็นเช็คขีดคร่อม หรือแคชเชียร์เช็ค หรือตัวแลกเงินสั่งจ่ายสถานีตำรวจ

สำนักงานอัยการ หรือศาล ที่ทำสัญญาประกันไว้ แล้วแต่กรณี และให้สำนักงานใช้สิทธิไต่เบี่ยเอา กับผู้ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีที่ถูกดำเนินคดีในกรณีที่มีการผิดสัญญาประกันดังกล่าว รวมทั้งให้เลขาธิการดำเนินการทางวินัยกับผู้หลบหนีคดีดังกล่าวด้วย กรณีที่ผู้หลบหนีพ้นจากราชการไปแล้วหรือมีการรับหลักประกัน ก็ให้ดำเนินการเรียกหลักประกันคืนต่อไป

กรณีหากได้ตัวผู้หลบหนีกลับมาดำเนินคดีแล้ว ให้สำนักงานร้องขอต่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี เพื่อขอคืนเงินตามสัญญาประกัน

บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือผู้ใดวางหลักประกันไปก่อนที่เลขาธิการได้ออกหนังสือรับรองการขอลปล่อยชั่วคราว อาจขอให้เลขาธิการออกหนังสือรับรองการขอลปล่อยชั่วคราวเพื่อนำไปมอบให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี แทนหลักประกันเดิมที่วางไว้ก็ได้

เงินที่ได้รับคืนตามวรรคสามและวรรคสี่ ให้สำนักงานนำส่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ ๑๗ ในระหว่างที่ให้ความช่วยเหลือในทางคดีก่อนคดีถึงที่สุด หากสำนักงานได้รับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ชี้แจงว่าเหตุที่บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีถูกดำเนินคดี มิใช่เป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ให้สำนักงานพิจารณาระบบการให้ความช่วยเหลือในทางคดีดังกล่าว ทั้งนี้ บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีอาจอุทธรณ์คำสั่งระบบการให้ความช่วยเหลือในทางคดีได้ โดยให้นำข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ หากภายหลังคดีถึงที่สุดแล้วปรากฏว่า

(๑) เหตุที่บุคคลตามข้อ ๕ ถูกดำเนินคดี เป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ให้บุคคลที่มีได้รับอนุมัติหรือความเห็นชอบให้ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีตามข้อ ๑๓ หรือบุคคลที่ถูกระงับความช่วยเหลือในทางคดีตามข้อ ๑๗ มีสิทธิยื่นคำขอรับเงินชดเชย โดยให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบตามข้อ ๗ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเยียวยาเงินชดเชยให้ตามสมควร

(๒) การปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีซึ่งถูกดำเนินคดี มิใช่เป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ให้สำนักงานพิจารณาเรียกคืนค่าใช้จ่ายในการถูกดำเนินคดีที่ได้จ่ายไปคืนทั้งหมดจากบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือ

การยื่นคำขอรับเงินชดเชยตาม (๑) ให้ยื่นต่อสำนักงานภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

ข้อ ๑๙ เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว และบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีมีสิทธิได้รับชดใช้เงินค่าใช้จ่ายในการถูกดำเนินคดีที่จ่ายไปคืนจากคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือมีสิทธิได้รับเงินค่าฤชาธรรมเนียม ซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งคืน ให้บุคคลผู้ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีเรียกร้องเงินดังกล่าว และนำส่งคืนสำนักงานตามที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่ไม่เกินจำนวนที่ได้รับชดใช้หรือที่มีสิทธิได้รับคืน และไม่เกินจำนวนที่สำนักงานได้ออกค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือ ทั้งนี้ บุคคลผู้ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจะมอบให้สำนักงานเป็นผู้รับแทนก็ได้

ส่วนที่ ๓

การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๒๐ บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือในทางคดีมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการถูกดำเนินคดีนับแต่วันอนุมัติหรือได้รับความเห็นชอบ โดยต้องมีหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายที่ชัดเจน

การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยการนั้น ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ค่าทนายความ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ถ้าไม่มีการเทียบตำแหน่งและกำหนดสิทธิไว้ ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาเทียบตำแหน่งเป็นรายกรณี

กรณีบุคคลตามข้อ ๕ (๗) ให้ได้รับสิทธิเทียบเท่าตำแหน่งสุดท้ายก่อนพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ บรรดาการใดที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือเป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๒ บุคคลผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลืออยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดีในขั้นตอนต่อไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

หลักเกณฑ์และอัตราค่าทนายความ

ข้อ ๑ ให้สำนักงานแต่งตั้งทนายความช่วยเหลือทางคดีแก่ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดี โดยพิจารณาคัดเลือกจากทนายความที่ขึ้นบัญชีไว้กับสำนักงาน

ในคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนหรือมีผลกระทบต่อประชาชน หรือผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดี ตั้งแต่สองรายขึ้นไป สำนักงานจะพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งทนายความที่มีความรู้และประสบการณ์ หรือมีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน นอกเหนือจากทนายความที่ขึ้นบัญชีไว้กับสำนักงานก็ได้

ข้อ ๒ ค่าทนายความให้ได้รับตามค่าวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) รายคดีในศาลชั้นต้น

(๑.๑) คดีแพ่ง ให้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๑.๒) คดีอาญา ให้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

(๑.๓) คดีปกครอง ให้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

(๒) รายคดีในศาลชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา ให้จ่ายได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓ ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่าทนายความตามข้อ ๒ จำนวนไม่เกินห้าคน โดยมีเลขาธิการ หรือรองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ และมีนิติกรสังกัดกองกฎหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่กำหนดค่าจ้างทนายความ โดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ความยากง่ายของลักษณะคดี

(๒) เวลาและงานที่ทนายความได้ปฏิบัติในการว่าคดีในเรื่องนั้น ๆ

(๓) ความเอาใจใส่ในการดำเนินคดี

(๔) ค่าใช้จ่ายที่ทนายความได้เสียไป

ข้อ ๔ การปฏิบัติงานของทนายความให้เป็นไปตามมรรยาททนายความและสัญญาว่าจ้างทนายความที่ทำขึ้น ระหว่างสำนักงานกับทนายความ และหากพบว่ามีการประพฤติผิดมรรยาททนายความหรือสัญญาจ้างดังกล่าว ให้สำนักงานเพิกถอนบุคคลนั้นออกจากการเป็นทนายความได้

ข้อ ๕ ในคดีที่มีลักษณะเป็นการกระทำของผู้มีอิทธิพล หรือเป็นการกระทำที่มีเครือข่ายองค์กรอาชญากรรม หรือคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อน หรือมีผลกระทบต่อประชาชน หรือผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในทางคดีตั้งแต่ สองรายขึ้นไป หรือต้องใช้ทนายความที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากคณะกรรมการประเมินค่าทนายความ เห็นสมควรจะจ่ายค่าทนายความเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ให้คณะกรรมการประเมินค่าทนายความเสนอ ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๖ ให้สำนักงาน โดยเลขาธิการ หรือรองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมาย มีอำนาจลงนามในสัญญาว่าจ้างทนายความ และให้สำนักงานติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล หรือเพิกถอน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสัญญาดังกล่าว

แบบ ป.ป.ท. - ชล. ๑

แบบคำขอรับความช่วยเหลือกรณีถูกดำเนินคดี

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....
 ดำรงตำแหน่ง/เคยดำรงตำแหน่ง.....
 สังกัด (ถ้ามี).....
 ถูกกล่าวหา/ฟ้องคดี.....(๑).....โดย.....(๒).....
 ในข้อหาหรือฐานความผิด.....(๓).....
 มีใจความโดยสรุปว่า.....(๔).....
 เหตุแห่งการถูกกล่าวหา/ฟ้องคดี..... (๕).....

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ช่วยเหลือ ดังนี้

- ☐ ให้ความช่วยเหลือในการถูกดำเนินคดี
- ☐ ออกหนังสือรับรองการขอลดหย่อนชั่วคราว วงเงิน.....บาท

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า การกระทำข้างต้นเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมติ คำสั่ง หรือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ท. หรือพนักงานอัยการ มิได้เป็นผู้ดำเนินคดีนั้นเอง และไม่ได้เป็นผู้ได้รับความช่วยเหลือตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นแล้ว หากปรากฏว่ามีได้เป็นไปตามที่กล่าว ข้าพเจ้ายินยอมคืนค่าใช้จ่ายในการถูกดำเนินคดีที่ได้รับคืนให้แก่สำนักงาน ป.ป.ท. นอกจากนี้ เมื่อคดีถึงที่สุด หากข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับชดใช้เงินค่าใช้จ่ายในการถูกดำเนินคดีที่เสียไปคืน ตลอดจนเงินค่าฤชาธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งคืน ข้าพเจ้าจะนำเงินดังกล่าวมาชำระคืนสำนักงาน ป.ป.ท. ไม่เกินจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับชดใช้หรือที่ได้รับคืน ในกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ท. ออกหนังสือรับรองการขอลดหย่อนชั่วคราว ข้าพเจ้าขอรับรองว่า หากข้าพเจ้าผิดสัญญาประกันอันเป็นเหตุให้สำนักงาน ป.ป.ท. ต้องถูกบังคับหรือชดใช้เงินตามสัญญาประกันแล้ว ข้าพเจ้าตกลงรับผิดชอบต่อสำนักงาน ป.ป.ท. และจะชำระเงินตามจำนวนที่สำนักงาน ป.ป.ท. ต้องเสียไปคืนให้สำนักงาน ป.ป.ท. ในการนี้ หากมีเงินที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับจากสำนักงาน ป.ป.ท. ข้าพเจ้ายินยอมให้สำนักงาน ป.ป.ท. หักเงินดังกล่าวชำระหนี้ได้

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

()

คำอธิบาย

- (๑) ให้ระบุประเภทคดีที่ถูกกล่าวหาหรือฟ้องคดี
- (๒) ให้ระบุชื่อผู้กล่าวหาหรือโจทก์
- (๓) ให้ระบุข้อหาหรือฐานความผิดที่ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดี
- (๔) ให้ระบุข้อกล่าวหาหรือคำฟ้อง พร้อมแนบสำเนาหลักฐานการถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดี
- (๕) ให้ระบุงานในหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมายและการปฏิบัติงานที่เป็นเหตุแห่งการถูกกล่าวหาหรือฟ้องคดี

แบบหนังสือรับรองการขอลดหย่อนชั่วคราว

แบบ ป.ป.ท. - ชล. ๒



ที่ ปป(๑)...../.....

สำนักงาน ป.ป.ท.

อาคารซอฟต์แวร์ปาร์ค ถนนแจ้งวัฒนะ

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

.....(๒).....

เรื่อง รับรองการขอลดหย่อนชั่วคราว

เรียน(๓).....

ตามที่.....(๔).....ได้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาโดย.....(๕).....
 ต่อ.....(๖).....ในคดีหมายเลขดำที่.....หมายเลขแดงที่.....
 ขอลดหย่อนหรือฐานความผิด.....(๗).....และ.....(๘).....ได้ยื่นคำร้องขอให้ลดหย่อนชั่วคราว นั้น
 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดย.....(๙).....
 ตำแหน่ง.....(๑๐).....อาศัยอำนาจตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
 ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือในทางคดีแก่บุคคลซึ่งถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการ
 การปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขอรับรองว่า.....(๑๑).....ตำแหน่ง.....(๑๒).....สังกัด.....(๑๓).....
 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบ
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือ
 ในทางคดีแก่บุคคลซึ่งถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๘ ภายในวงเงินไม่เกิน.....(๑๔).....บาท
 (.....) จึงขอให้ลดหย่อนชั่วคราว หากมีการผิดสัญญาประกันที่ทำได้กับ.....(๑๕).....และ.....(๑๖).....
 ต้องถูกบังคับหรือชดใช้เงินตามสัญญาประกันแล้ว สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 ในภาครัฐ ยินยอมชำระเงินจำนวนดังกล่าวแทนโดยไม่ต้องเรียกร้องให้ผู้ต้องรับผิดตามสัญญาประกันชำระก่อน
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....(๑๗).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

.....

โทร.

โทรสาร

หมายเหตุ อาจปรับถ้อยคำตามแบบหนังสือรับรองการขอลดหย่อนชั่วคราวได้ตามความเหมาะสม

คำอธิบาย

- (๑) ให้ลงเลขที่ของหนังสือรับรองและเลขปีพุทธศักราชที่ออกหนังสือรับรอง
- (๒) ให้ระบุวันที่ออกหนังสือรับรอง
- (๓) ให้ระบุตำแหน่ง “หัวหน้าพนักงานสอบสวน” หรือ “หัวหน้าพนักงานอัยการ” หรือ “หัวหน้าศาล” แล้วแต่กรณี
- (๔) ให้ระบุชื่อบุคคลที่ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญา
- (๕) ให้ระบุชื่อผู้กล่าวหาหรือโจทก์
- (๖) ให้ระบุ “พนักงานสอบสวน” หรือ “พนักงานอัยการ” หรือ “ศาล” แล้วแต่กรณี
- (๗) ให้ระบุฐานความผิดที่ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญา
- (๘) ให้ระบุชื่อผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว
- (๙) ให้ระบุชื่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายซึ่งมีอำนาจลงนามในหนังสือรับรอง
- (๑๐) ให้ระบุตำแหน่งและส่วนราชการภายในที่สังกัดหรือเคยสังกัด หากเป็นบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน หรือคณะทำงาน หรือได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้ระบุชื่อตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย เลขที่คำสั่งและวันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง (ถ้ามี)
- (๑๑) ให้ระบุจำนวนวงเงินประกัน

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองเบื้องต้นแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และ มาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม

“พยาน” หมายความว่า ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแส ซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริง เบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้รับการกันไว้เป็นพยานด้วย

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะ และหลังมาเป็นพยาน

“การคุ้มครอง” หมายความว่า การให้ความคุ้มครองตามมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๔ การปฏิบัติการตามระเบียบนี้ให้ดำเนินการโดยทางลับ และให้พยานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องรู้ข้อเท็จจริงได้แต่เพียงเท่าที่จำเป็น

ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามระเบียบนี้ ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอความเห็นเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

การร้องขอให้มีการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๖ พยานที่จะจัดให้อยู่ในการคุ้มครอง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพยานที่สามารถให้ข้อมูลหรือจะมาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยหรือถูกข่มขู่คุกคามก่อนขณะ หรือหลังจากที่ให้อภัยคำ แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูล

ข้อ ๗ ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย หรือถูกข่มขู่คุกคามเนื่องจากการกล่าวหา ร้องทุกข์กล่าวโทษ ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ เมื่อเจ้าพนักงานเห็นเองหรือพยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องมีคำร้อง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในการคุ้มครองได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่ได้รับการคุ้มครองหรือผู้มีอำนาจให้ความยินยอมแทนด้วย

ข้อ ๘ ในกรณีมีคำร้องขอเป็นหนังสือ ให้พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องยื่นต่อเจ้าพนักงาน โดยหนังสือดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงและหลักฐานแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพยาน ได้แก่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ชื่อเล่น รูปถ่าย ตำหนิรูปพรรณ อายุ ที่อยู่ อาชีพ นิสัย ความประพฤติ การศึกษา ศาสนา ญาติ เพื่อนฝูง ศัตรู ชื่อเสียง ฐานะ ทรัพย์สิน กิจกรรม ประวัติการกระทำผิด ประวัติการรักษาพยาบาล ตลอดจนข้อมูลอื่นอันอาจเป็นประโยชน์ในการคุ้มครอง โดยเฉพาะความเกี่ยวพันและความสำคัญของพยานที่มีต่อรูปคดี

(๒) ข้อเท็จจริงและหลักฐานที่แสดงว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย

(๓) บันทึกความยินยอมของพยานที่จะรับการคุ้มครองหรือผู้มีอำนาจให้ความยินยอมแทน

กรณีมีคำร้องขอด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานบันทึกใจความตามวรรคหนึ่ง แล้วให้ผู้ร้องขอลงลายมือชื่อไว้

หมวด ๒

การพิจารณาและการแจ้งการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๙ เมื่อมีกรณีร้องขอให้มีการคุ้มครองตามหมวด ๑ ให้เจ้าพนักงานแจ้งเรื่องต่อผู้อำนวยการโดยไม่ชักช้า

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ผู้อำนวยการอาจดำเนินการตามความเหมาะสมเพื่อให้พยานได้รับการคุ้มครองชั่วคราวไปพลางก่อนก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบความถูกต้องของคำร้องตลอดจนเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งอาจสอบถามข้อมูลและขอรายละเอียดเพิ่มเติมที่จำเป็นจากเจ้าพนักงานหรือผู้ยื่นคำร้องหรือบุคคลใด ๆ ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งอาจแสวงหาข้อเท็จจริงใด ๆ ที่จำเป็นแก่การพิจารณาเกี่ยวกับการคุ้มครอง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้ เจ้าพนักงาน หรือแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการให้ได้ข้อมูลก่อนก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการโดยเร็ว รายงานดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ความเกี่ยวพันและความสำคัญของพยานที่มีต่อรูปคดี พฤติการณ์แห่งความไม่ปลอดภัย และความจำเป็นในการคุ้มครอง

(๒) วิธีการคุ้มครองที่เหมาะสมพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ แผนที่ตั้งเขต ระยะเวลางบประมาณและค่าใช้จ่าย เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบ ยานพาหนะ อาวุธ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๒ เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เลขาธิการจะสั่งให้ผู้อำนวยการรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ได้รับการคุ้มครอง วิธีการคุ้มครอง รวมทั้งให้มีการประเมินการคุ้มครองในเวลาใด ๆ ก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยเนื่องจากการที่พยานจะมาหรือได้มาให้ข้อเท็จจริง เบาะแส หรือข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐ ให้เลขาธิการมีคำสั่งให้มีวิธีการคุ้มครองตามที่กำหนดในหมวด ๓ โดยกำหนดระยะเวลาการคุ้มครองตามที่เห็นควรคราวละไม่เกิน ๓ เดือน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๑๔ กรณีที่เลขาธิการเห็นว่าเรื่องกล่าวหาใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่พยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองพยาน โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาสำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

หมวด ๓
วิธีการคุ้มครอง

ข้อ ๑๕ วิธีการคุ้มครองตามมาตราคุ้มครองเบื้องต้น ให้เจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการให้การคุ้มครองความปลอดภัยให้เหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยาน และลักษณะของคดีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีอำนาจเปลี่ยนแปลงการคุ้มครองความปลอดภัย โดยอาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) จัดเจ้าพนักงานเป็นชุดคุ้มครองความปลอดภัยให้กับพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานให้ได้รับความปลอดภัยอันเป็นผลมาจากการที่จะมาหรือได้มาเป็นพยาน

(๒) จัดให้พยานอยู่ในสถานที่เหมาะสมอันเป็นที่อยู่อาศัยประจำของพยานหรือของบุคคลอื่นที่พยานไว้วางใจ หรือที่ส่วนราชการของสำนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองพยานกำหนด โดยให้พยานได้รับความปลอดภัยมากที่สุด

(๓) ปกปิด และรักษาความลับที่เกี่ยวข้องกับชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานในการคุ้มครองความปลอดภัยพยาน

(๔) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้พยานได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับการคุ้มครองตามที่เห็นสมควร โดยอาจประสานงานกับหน่วยงานอื่นให้การคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการคุ้มครองพยานตามระเบียบนี้

(๒) กำหนดการปฏิบัติของพยานเมื่ออยู่ในระหว่างการคุ้มครองและสภาพบังคับเมื่อฝ่าฝืน โดยให้พยานและผู้ได้รับความคุ้มครองลงนามในหนังสือดังกล่าวก่อนเริ่มการคุ้มครอง

(๓) เสนอเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกวิธีการคุ้มครองพยานทั้งหมดหรือบางส่วนต่อเลขาธิการในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไปหรือมีการฝ่าฝืนข้อกำหนด

(๔) รายงานผลการปฏิบัติต่อเลขาธิการทราบเดือนละหนึ่งครั้ง

(๕) รายงานเหตุอื่นใดที่สำคัญต่อเลขาธิการ เช่น การยุ่งเหยิงกับพยาน พยานหลบหนี หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขการคุ้มครองพยาน เป็นต้น

ในกรณีที่สำนักงานให้หน่วยงานอื่นดำเนินการคุ้มครองพยานตามข้อ ๑๕ (๔) ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม และให้สำนักงานติดตามผลการดำเนินการของหน่วยงานอื่นดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป หรือมีการฝ่าฝืนวิธีการคุ้มครองพยานหรือฝ่าฝืนข้อกำหนด เมื่อเลขาธิการเห็นสมควรอาจมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือเงื่อนไขในการคุ้มครองพยานทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีคำสั่งประการใดตามความเหมาะสมได้ แล้วแจ้งเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานอื่นตามข้อ ๑๕ (๔) ทราบ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นต่อไป

หมวด ๔
การสิ้นสุดการคุ้มครอง

- ข้อ ๑๘ การคุ้มครองพยานตามระเบียบนี้สิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (๑) พยานยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรให้ยุติการคุ้มครอง
 - (๒) เมื่อกำหนดระยะเวลาในการคุ้มครองพยานสิ้นสุดลง
 - (๓) เมื่อพยานได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
 - (๔) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ยุติการคุ้มครองตามข้อ ๑๙
- ข้อ ๑๙ ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ยุติการคุ้มครองพยาน เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (๑) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีเหตุที่จะให้การคุ้มครองพยานต่อไปแล้ว
 - (๒) เมื่อพยานฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดในการปฏิบัติโดยไม่มีเหตุอันควร
 - (๓) เมื่อการคุ้มครองพยานมิได้เป็นไปตามคำสั่งเลขาธิการ หรือมิได้เป็นไปอย่างคุ้มค่า
 - (๔) เมื่อพฤติกรรมหรือสถานภาพของพยานเปลี่ยนแปลงไป และไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองหรือมีอาจให้การคุ้มครองได้อีกต่อไป
 - (๕) เมื่อพยานไม่ยอมให้ถ้อยคำ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลโดยไม่มีเหตุอันควร
- ข้อ ๒๐ เมื่อการคุ้มครองพยานสิ้นสุดลง ให้เจ้าพนักงานจัดทำรายงานการคุ้มครองพยาน หรือสรุปผลการดำเนินการคุ้มครองพยาน เสนอเลขาธิการทราบ
- ข้อ ๒๑ กรณีปรากฏในภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลโดยไม่มีเหตุอันควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน สำนักงานอาจดำเนินการให้บุคคลนั้นหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องคืนหรือชดใช้ค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง แล้วแต่กรณี

หมวด ๕
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ กรณีเลขาธิการมีคำสั่งไม่ให้พยานได้รับการคุ้มครองหรือการคุ้มครองยุติลงตามระเบียบนี้ ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์คำสั่งจะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

ในกรณีที่อุทธรณ์ด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานบันทึกใจความไว้เป็นหลักฐานและให้ผู้อุทธรณ์ลงชื่อไว้

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้พิจารณาและมีคำสั่งโดยไม่ชักช้า
คำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทระ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๕๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ และร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จึงเป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนการรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๕๑/๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐโดยมีลักษณะของการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือเป็นผู้แทนจากภาคประชาสังคมที่เป็นการรวมตัวกัน

ของกลุ่มคนหรือประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีคุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๔) มีความรู้ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๕) มีความประพฤติเหมาะสมแก่การแต่งตั้งเป็นผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือเจ้าหน้าที่ หรือผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ในพรรคการเมือง ยกเว้นสมาชิกพรรคการเมือง

(๓) เป็นผู้บริหารท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น รองหรือผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือที่ปรึกษาหรือเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น

(๔) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๘) เคยถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้มูลว่ามีความผิดทางอาญาและหรือวินัย

(๙) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือถูกลงโทษเนื่องจากประพฤติผิดจรรยาบรรณในวิชาชีพ กรณีเป็นผู้ประกอบอาชีพที่มีองค์กรควบคุมวิชาชีพ

ข้อ ๕ ผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๔) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และเป็นประโยชน์ในงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ (ข) (๑) - (๙)

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดทำประกาศรับสมัครบุคคลที่ประสงค์จะเป็นกรรมการ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ โดยให้ผู้ประสงค์ที่จะสมัครเข้ารับการคัดเลือกยื่นใบสมัครและเอกสารต่าง ๆ ตามที่สำนักงานกำหนด

สำหรับผู้สมัครเป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคมให้มีหนังสือรับรอง หรือได้รับความเห็นชอบจากองค์กรภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคมด้วย

หากมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่มีผู้ยื่นใบสมัคร หรือมีผู้ยื่นใบสมัครไม่ครบตามจำนวน เป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการคัดเลือกกรรมการได้ ให้สำนักงานดำเนินการสรรหาจากบุคคล ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น

ข้อ ๗ ในการคัดเลือกกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สำนักงานดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการคัดเลือก ให้เป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕

(๒) จัดทำทะเบียนบัญชีรายชื่อ ประวัติ และผลงานโดยย่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ เพื่อเข้ารับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เลือกผู้ที่เหมาะสมเป็นกรรมการผู้แทนภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จำนวนไม่เกินสี่คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน จากบัญชีรายชื่อ ตามข้อ ๗ (๒) โดยวิธีการคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อแต่งตั้ง ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

ข้อ ๙ ให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ เหลืออยู่อย่างน้อย ด้านละหนึ่งคนด้วย

ข้อ ๑๐ ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงานดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการจะต้องพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อประธานกรรมการ ป.ป.ท.

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕

(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ ประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๑๒ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาarayอื่นไว้เป็นพยานเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยาน ฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“พยาน” หมายความว่า บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาarayใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาarayอื่น และได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญ ในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐarayอื่น ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้กันไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๕ การกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจกระทำได้ทั้งในขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนการไต่สวนข้อเท็จจริง และการไต่สวนข้อเท็จจริง ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่อาจถูกกันไว้เป็นพยานต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีเหตุการณและมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นผู้ที่ได้ให้ถ้อยคำอันเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญจนสามารถใช้เป็น พยานหลักฐานในการวินิจฉัยข้อมูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นที่เป็นตัวการสำคัญ

(๓) เป็นผู้สมัครใจที่จะให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลตาม (๒) และเต็มใจจะเป็นพยาน ในชั้นศาล

ข้อ ๗ หากคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าคำให้การของบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่จะกันไว้เป็นพยานมีสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็น พยานหลักฐานในการวินิจฉัยข้อมูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นได้ และหากไม่กันบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นพยานแล้ว จะไม่มีพยานหลักฐานหรือพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอพิสูจน์ ความผิดของผู้ถูกกล่าวหารายอื่นที่สำคัญ ให้เสนอความเห็นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับกับการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยอนุโลม

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับความเห็นตามข้อ ๗ แล้ว และเห็นว่ามิเหตุ สมควรที่จะกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาใดไว้เป็นพยาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นพยานในคดีต่อไป โดยมติดังกล่าวจะต้องระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่า สมควรที่จะกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาใดไว้เป็นพยานด้วยเหตุใด

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่มีเหตุสมควรที่จะกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาอันเป็น พยาน ให้มีมติให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมต่อไป และให้นำมติของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงด้วย

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาใดไว้เป็นพยานแล้ว ในกรณีมีเหตุอันควรหรือผู้ที่ได้กันเป็นพยานร้องขอ คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี อาจจัดให้มีการคุ้มครองตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วย การคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบตามข้อ ๗ แล้ว หากผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยาน เป็นผู้ที่ยังไม่ได้ถูกแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี สอบปากคำบุคคลดังกล่าวในในฐานะพยาน แล้วทำการแสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่อไป

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบตามข้อ ๗ แล้ว หากผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยาน เป็นผู้ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหา และได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี สอบปากคำบุคคลนั้นในในฐานะพยาน

ข้อ ๑๒ หากปรากฏในภายหลังว่า พยานไม่ไปเบิกความ หรือไปเบิกความแต่ไม่เป็นไปตามที่ให้การหรือให้ถ้อยคำไว้ หรือเป็นปฏิปักษ์ ให้การกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานนั้นสิ้นสุดลง และให้คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพิกถอนการกันเป็นพยาน แล้วดำเนินการตามกฎหมายกับบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๓ ในการพิจารณากันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานและการสอบปากคำผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยานตามประกาศนี้ ห้ามกระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญาแก่ผู้ที่ได้กันไว้เป็นพยานเพื่อจูงใจให้บุคคลดังกล่าวให้ถ้อยคำหรือข้อมูลในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๑๔ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

กิตติ ลัมชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแบบพิเศษ ประธานกรรมการ และกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรมีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแบบพิเศษ ประธานกรรมการ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแบบพิเศษ ประธานกรรมการ และกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“อดีตประธานกรรมการหรือกรรมการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเคยเป็นประธานกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มาแล้ว แต่พ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไปตามกฎหมาย

“สำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ตราสัญลักษณ์สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

รูปแบบพิธีการประธานกรรมการ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๕ รูปแบบพิธีการของประธานกรรมการ และกรรมการ ให้มี ๕ ประเภท คือ

- (๑) รูปแบบปกติขาว
- (๒) รูปแบบปกติกากีคอตัง
- (๓) รูปแบบครึ่งยศ
- (๔) รูปแบบเต็มยศ
- (๕) รูปแบบสโมสร

ให้นำกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๗๘ ในส่วนที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับกับรูปแบบของประธานกรรมการ และกรรมการ โดยอนุโลม สำหรับหมวก อินทธนู และเครื่องหมายแสดงสังกัดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๖ การแต่งเครื่องแบบพิธีการตามข้อ ๕ ประธานกรรมการ และกรรมการ ชาย ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีขาว กะบังหน้าหมวกทำด้วยสีกหลาดสีดำ ที่ขอบโค้งของกะบังหน้าหมวก ปักด้วยด้ายสีทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ โดยปักหรือทำมาบรรจบกันที่ตรงกลางของกะบังหน้าหมวก มีระยะห่างกันพองาม พื้นกะบังหน้าหมวกด้านล่างสีดำ สายรัดคางสีทองกว้างประมาณ ๑ เซนติเมตร มีดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดที่ข้างหมวก ข้างละ ๑ ดุม ผ้าพันหมวกสีขาวคาดแถบไหมทอง หรือวัตถุเทียมไหมทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบน และขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปักด้ายสีทอง สูงประมาณ ๕.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีขาว

ประธานกรรมการ และกรรมการหญิง ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีขาว แต่เป็นทรงอ่อนพับปัก ผ้าพันหมวกสีขาว ตรงกลางด้านหน้าของผ้าพันหมวกปักด้วยด้ายสีทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ มีระยะห่างกันพองาม ล้อมด้วยแถบไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบน และขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปักด้ายสีทอง สูงประมาณ ๔.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีขาว

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๗ การใช้อินทราฐนและการประดับอินทราฐนให้เป็นไปตามข้อ ๒๕

ข้อ ๘ การใช้เครื่องหมายแสดงสังกัดให้เป็นไปตามข้อ ๒๗

หมวด ๒

เครื่องแบบปฏิบัติราชการประธานกรรมการ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๙ เครื่องแบบปฏิบัติราชการ มี ๒ ประเภท

(๑) เครื่องแบบสีทากีคอพับ

(๒) เครื่องแบบสีทากีคอแบะ

ให้นำกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ในส่วนที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับกับเครื่องแบบของประธานกรรมการ และกรรมการ โดยอนุโลม สำหรับอินทราฐน เครื่องหมายแสดงสังกัด และหมวก ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ การแต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการตามข้อ ๙ ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีทากี มีลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับหมวกเครื่องแบบพิธีการตามข้อ ๖ แต่ผ้าพันหมวกเป็นสีดำ คาดแถบสีทอง หมอนสักหลาดสำหรับปกตราครุฑพ่าห์เป็นสีดำ

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๑๑ การใช้อินทราฐนและการประดับอินทราฐนให้เป็นไปตามข้อ ๒๕

ข้อ ๑๒ การใช้เครื่องหมายแสดงสังกัดให้เป็นไปตามข้อ ๒๗

หมวด ๓

เครื่องแบบพิเศษสำหรับประธานกรรมการ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ส่วนที่ ๑

เครื่องแบบพิเศษประธานกรรมการ และกรรมการ ชาย

ข้อ ๑๓ เครื่องแบบพิเศษประธานกรรมการ และกรรมการ ชาย ประกอบด้วย

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า

(๒) เสื้อคอพับสีกรมท่าแขนยาวหรือแขนสั้น

(๓) กางเกงขาสั้นสีกรมท่า

(๔) เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทอง มีตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท.

คุนนูน อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด

หน้า ๕

เล่ม ๑๔๒ ตอนพิเศษ ๒๓๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘

(๕) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข้อ ๑๔ หมวกมี ๒ แบบ คือ

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า กะบังหน้าทำด้วยหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีดำ ที่ขอบโค้งของกะบังหน้าหมวกปักด้วยด้ายทองหรือวัตถุเทียมด้ายทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ โดยปักหรือทำมาบรรจบกันที่ตรงกลางของกะบังหน้าหมวกมีระยะห่างกันพองาม พื้นกะบังหน้าหมวกด้านล่างสีดำ สายรัดคางหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีทอง มีดุมโลหะสีทองมีรูปตราครุฑพ่าห์ติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ ดุม ผ้าพันหมวกสีดำแถบสีทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบนและขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ปักด้ายสีทอง สูงประมาณ ๕.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีดำ

(๒) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า ทำด้วยผ้าเสิร์จ ด้านหน้ามีกะบังสีเดียวกับหมวกบุรองในเสริมให้แข็งแรงรอบจากแนวขอบหมวก ด้านหลังทำด้วยไนลอนทอแบบसानเป็นรูปเล็ก ๆ มีคิ้วขอบรัด ทำด้วยพลาสติก ขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สำหรับเลื่อนขยายได้ ส่วนกว้างที่สุดวัดจากกึ่งกลางหน้าหมวก ๘ เซนติเมตร เย็บติดด้วยด้ายสีเดียวกัน เป็นวงตามแนวโค้ง ๖ วง ห่างกันพองาม ทรานหน้าหมวก เป็นรูปสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. บนเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยมปักด้วยไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทองบนผ้าเสิร์จสีกรมท่าขนาดกว้าง ๖.๕ เซนติเมตร สูง ๖.๕ เซนติเมตร ที่ขอบโค้งของกะบังทั้งด้านซ้ายและด้านขวาปักด้วยด้ายทอง เป็นรูปช่อชัยพฤกษ์มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๔ (๑)

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๑๕ เสื้อคอพับสีกรมท่า แขนยาวรัดข้อมือ มีดุมสีกรมท่าที่ข้อมือข้างละ ๑ ดุม หรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ที่อกเสื้อทั้งสองข้างมีกระเป๋าสองข้างละ ๑ กระเป๋า กระเป๋าเสื้อมีแถบอยู่ตรงกลางตามแนวตั้งกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มุมกระเป๋าเป็นรูปตัดโค้งมนพองาม มีใบปกกระเป๋า รูปมนชายกลางแหลม ที่ปากกระเป๋าทั้งสองข้างติดดุมข้างละ ๑ ดุม สำหรับขัดใบปกกระเป๋า ตัวเสื้อผ่าอกตลอดแนว มีسابกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๕ ดุม ระยะห่างเท่า ๆ กัน พอสมควร ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบน ทำด้วยวัตถุสีเดียวกับเสื้อ ที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างติดเครื่องหมายแสดงสังกัดทำด้วยโลหะโปร่งสีทอง ไม่มีขอบ สูง ๒ เซนติเมตร ที่ไหล่เสื้อทั้งสองข้างประดับอินทราวุธและเครื่องหมายตำแหน่งตามความยาวของบ่า และที่แขนเสื้อทั้งสองข้างติดเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม ทำด้วยผ้าเสิร์จหรือสักหลาดสีกรมท่า ขนาดกว้าง ๘ เซนติเมตร สูง ๙ เซนติเมตร ขอบปักด้วยไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทอง ห่างจากตะเข็บไหล่พองาม ภายในรูปอาร์มปักรูปสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. ด้วยไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทอง เมื่อสวมเสื้อนี้ให้ขัดดุมทุกดุม ยกเว้นดุมบนสุดที่อกเสื้อติดกับคอ และให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง

ข้อ ๑๖ กางเกงขายาวสีกรมท่า ทรงกระบอก ไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร และไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัด ทำด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง กว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกง ด้านข้างมีกระเป๋าช้างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋ายาว ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า

ข้อ ๑๗ เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองรูป สี่เหลี่ยมผืนผ้าทางนอนมน กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ เซนติเมตร มีรูปสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. บนเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดรู ปลายสายเข็มขัด ตัดตรงและหุ้มด้วยโลหะสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร

ข้อ ๑๘ รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ต้องมีสัน ไม่มีลวดลาย เวลาสวมรองเท้าให้สวมถุงเท้าสีดำ

ส่วนที่ ๒

เครื่องแบบพิเศษประธานกรรมการ และกรรมการ หญิง

ข้อ ๑๙ เครื่องแบบพิเศษประธานกรรมการ และกรรมการ หญิง มี ๒ แบบ คือ

(๑) แบบที่หนึ่ง ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า

(ข) เสื้อคอพับสีกรมท่า แขนยาวหรือแขนสั้น

(ค) กระโปรง หรือกางเกงขายาวสีกรมท่า

(ง) เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองมีรูปตราสัญลักษณ์สำนักงาน

ป.ป.ท. ดุนนูน อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

(๒) แบบที่สอง ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า

(ข) เสื้อคอแบะปล่อยเอวสีกรมท่า

(ค) กระโปรง หรือกางเกงขายาวสีกรมท่า

(ง) เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองมีรูปตราสัญลักษณ์สำนักงาน

ป.ป.ท. ดุนนูน อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข้อ ๒๐ หมวกมี ๒ แบบ คือ

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า แต่เป็นทรงอ่อนพับปีก ผ้าพันหมวกสีดำ ตรงกลางด้านหน้า ของผ้าพันหมวกปักด้วยดินสีทองเป็นรูปช่อชัยพฤกษ์ มีระยะห่างกันพองาม ล้อมด้วยแถบไหมทอง หรือวัตถุเทียมไหมทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบน

และขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปักดินสีทอง สูงประมาณ ๔.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีดำ

(๒) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๔ (๒)

ประธานกรรมการ และกรรมการ หญิง muslim หากจะใช้ผ้าคลุมศีรษะ ให้ใช้ผ้าคลุมศีรษะ สีกรมท่า หรือสีกลมกลืนกับเสื้อ กระโปรงหรือกางเกงของชุดเครื่องแบบพิเศษสำหรับประธานกรรมการ และกรรมการ โดยให้คลุมศีรษะทั้งหมดยกเว้นใบหน้า ชายผ้าคลุมศีรษะด้านข้างยาวถึงบ่า ด้านหน้ายาวถึงระดับหน้าอก ขอบผ้าคลุมเย็บเรียบ ในกรณีที่มีการสวมหมวกให้สวมหมวกทับผ้าคลุมศีรษะ

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๒๑ เสื้อ มี ๒ แบบ คือ

(๑) เสื้อคอพับสีกรมท่า มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๕ เว้นแต่เครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม มีขนาดกว้าง ๗ เซนติเมตร สูง ๘ เซนติเมตร

(๒) เสื้อคอแบะปล่อยเอวสีกรมท่า แขนยาวทรงกระบอกหรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ตัวเสื้อผ่าอกตลอดแนว ไม่มีساب ติดคุมตามแนวอกเสื้อ ๓ คุม ระยะห่างเท่า ๆ กันพอสมควร คุมทั้งหมดทำด้วยโลหะสีทอง เป็นตราครุฑพ่าห์คูนขนาดใหญ่ มีกระเป๋าล่างข้างละ ๑ กระเป๋ เป็นกระเป๋เจาะ ไม่มีใบปก ที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างติดเครื่องหมายแสดงสังกัดทำด้วยโลหะ โปรงสีทอง ไม่มีขอบ สูง ๒ เซนติเมตร ที่ไหล่เสื้อทั้งสองข้างประดับอินทรีชูธงและเครื่องหมายตำแหน่ง ตามความยาวของบ่า และที่แขนเสื้อทั้งสองข้างติดเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม มีลักษณะ เช่นเดียวกับ (๑) ความยาวของเสื้อให้คลุมสะโพกพองาม เมื่อสวมเสื้อนี้ให้ปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง หรือกระโปรง

ข้อ ๒๒ กางเกงและกระโปรง

(๑) กางเกงมีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๖

(๒) กระโปรงปลายสอบสีกรมท่ายาวปิดเข้าพอสมควร ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัด ทำด้วยผ้าสีเดียวกับกระโปรง กว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ประธานกรรมการ และกรรมการหญิง muslim กระโปรงจะให้ยาวคลุมข้อเท้าก็ได้

ข้อ ๒๓ เข็มขัด มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๗

ข้อ ๒๔ รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ มีส้นสูงไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ไม่มีลวดลาย

หมวด ๔

อินทรีชู ธง ป้ายชื่อ และเครื่องประดับ

ข้อ ๒๕ อินทรีชูธงปักด้วยพื้นดินทองหรือวัตถุเทียมดินทองเป็นลายถักเต็มแผ่นอินทรีชู เป็นแผ่นสีเหลี่ยมผืนผ้าปลายตัด ด้านค้อย่อมุมทั้งสองข้าง สำหรับประธานกรรมการ และกรรมการ

ชาย กว้าง ๕ เซนติเมตร ยาว ๑๓ เซนติเมตร สำหรับประธานกรรมการ และกรรมการ หญิง กว้าง ๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๑ เซนติเมตร ที่ตอนปลายติดดุมโลหะสีทองมีลักษณะกลมมนเล็กน้อย มีเส้นเกลียวเชือกเป็นขอบโดยรอบ ภายในเส้นขอบเกลียวเชือกมีตราครุฑพ่าห์ดุนูน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๘ เซนติเมตร จำนวน ๑ ดุม บนแผ่นอินทรี ประดับรูปดอกพิกุล ทำด้วยโลหะสีทอง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๘ เซนติเมตร จำนวน ๔ ดอก เรียงเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนท่างันพองาม ให้มุมแหลมวางตามยาวของอินทรี และเบื้องล่างโอบด้วยช่อชัยพฤกษ์ ทำด้วยโลหะสีทอง ห่างจากขอบอินทรีทางด้านไหล่ ๐.๘ เซนติเมตร

ข้อ ๒๖ ป้ายชื่อพื้นสีดำทำด้วยแผ่นโลหะหรือพลาสติก ขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร ยาว ๗ เซนติเมตร แสดงชื่อตัว นามสกุล และตำแหน่งด้วยสีเงินหรือสีขาว โดยระดับที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าด้านขวา

ข้อ ๒๗ ให้มีเครื่องหมายแสดงสังกัดเป็นรูปตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. ทำด้วยโลหะโปร่งสีทอง ไม่มีขอบสูง ๒ เซนติเมตร ติดที่คอเสื้อตอนหน้าทั้งสองข้างของเครื่องแบบ

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๘ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอดีตประธานกรรมการหรือกรรมการ ระดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้ ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๒๙ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอดีตประธานกรรมการหรือกรรมการระดับเหรียญเชิดชูเกียรติ เครื่องหมายแสดงความสามารถ เครื่องหมายกิตติมศักดิ์ เข็มแสดงวิทยฐานะ เครื่องหมาย หรือเข็มอื่นใด ตามระเบียบของทางราชการหรือระเบียบของส่วนราชการนั้น ๆ ได้ตามสมควร

ข้อ ๓๐ การแต่งเครื่องแบบตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้แต่งตามหมายของสำนักพระราชวัง หรือระเบียบ หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด ในโอกาสอันควร

ข้อ ๓๑ อดีตประธานกรรมการหรือกรรมการให้มีสิทธิแต่งเครื่องแบบพิธีการตามข้อ ๕ ได้เช่นเดียวกับประธานกรรมการหรือกรรมการ เว้นแต่ให้ติดเครื่องหมายอักษร นก (นอกราชการ) ทำด้วยโลหะโปร่งสีทอง สูง ๒.๕ เซนติเมตร ที่ปกเสื้อด้านขวา

ข้อ ๓๒ อดีตประธานกรรมการหรือกรรมการผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบ

(๑) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๒) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๔) วิกฤตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

ข้อ ๓๓ ให้สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีหรือเขียนรูปตัวอย่างเครื่องแบบพิเศษตามระเบียบนี้
ขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งที่ปรึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้งที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินการอื่นใด ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๑/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แต่ไม่รวมถึงกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๕ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แล้วแต่กรณี โดยมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จำนวนไม่เกินสามคน

(๒) ที่ปรึกษากรรมการ จำนวนไม่เกินสิบคน

(๓) ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. จำนวนไม่เกินสองคน

ให้ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๖ ที่ปรึกษาต้องมีคุณสมบัติอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และมีคุณสมบัติพิเศษหรือมีประสบการณ์ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อกรรมการ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือกรรมการเห็นสมควร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ที่ปรึกษาต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง หรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็นอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ดำเนินการอื่นใด

(๓) ไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือองค์กรใด ๆ ซึ่งทำธุรกิจเพื่อหากำไร

(๕) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๗) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือเป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือผู้อยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติถอดถอนออกจากตำแหน่ง

ข้อ ๘ ที่ปรึกษาพ้นจากหน้าที่เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗

(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ออก

(๕) กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามข้อ ๕ (๓) นอกจากพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) - (๕) แล้วให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระ

ข้อ ๙ ที่ปรึกษาต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามที่กรรมการ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นต่อนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นในการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือกรรมการมอบหมาย

(๖) ให้ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามข้อ ๕ (๓) มีสิทธิเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ กรรมการอาจพิจารณาเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ผ่านประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษา กรรมการ หรือที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามข้อ ๕ (๓) ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้ได้รับแต่งตั้งด้วย

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นที่ปรึกษายื่นใบแสดงความจำนงตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ ถ้ามีการเปลี่ยนชื่อหรือชื่อสกุล ให้นำหลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือชื่อสกุลมาแสดงด้วย

(๓) หลักฐานแสดงคุณสมบัติตามข้อ ๖

(๔) รูปถ่ายหน้าตรง ไม่สวมหมวกหรือแว่นตาดำ ขนาด ๒.๕ x ๓ เซนติเมตร จำนวน ๓ รูป (ถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน)

(๕) ใบรับรองแพทย์ซึ่งออกให้ไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานได้รับเรื่องพร้อมหลักฐานตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้ตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ได้รับการเสนอชื่อทุกราย และเมื่อเห็นว่าถูกต้องสมบูรณ์ตามคุณสมบัติที่กำหนด ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ ต่อเลขาธิการเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณานุมัติแต่งตั้ง

ข้อ ๑๓ ที่ปรึกษาที่ได้รับแต่งตั้ง ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๔ ที่ปรึกษาผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเรื่องใด ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในคณะกรรมการ หรืออาจถูกคัดค้านได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๕ สิทธิในการได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่น ของที่ปรึกษาที่ได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานจัดทำ รักษา และรวบรวมข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ได้รับ แต่งตั้งเป็นที่ปรึกษา

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษากรรมการตามประกาศคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ และปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นที่ปรึกษากรรมการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการ ตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแบบพิเศษ ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรมีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแบบพิเศษ ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแบบพิเศษ ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งที่ปรึกษา

“สำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“ตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ตราสัญลักษณ์สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นผู้รักษาการ ตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

เครื่องแบบพิธีการที่ปรึกษา

ข้อ ๕ เครื่องแบบพิธีการของที่ปรึกษา ให้มี ๕ ประเภท คือ

- (๑) เครื่องแบบปกติขาว
- (๒) เครื่องแบบปกติกากีคอตติ้ง
- (๓) เครื่องแบบครึ่งยศ
- (๔) เครื่องแบบเต็มยศ
- (๕) เครื่องแบบสโมสร

ให้นำกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ในส่วนที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับกับเครื่องแบบของที่ปรึกษาโดยอนุโลม สำหรับหมวก อินทธนู และเครื่องหมายแสดงสังกัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๖ การแต่งเครื่องแบบพิธีการตามข้อ ๕ ที่ปรึกษา ชาย ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีขาว กะบังหน้าหมวกทำด้วยสักหลาดสีดำ พื้นกะบังหน้าหมวกด้านล่างสีดำ สายรัดคางสีทองกว้างประมาณ ๑ เซนติเมตร มีดุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดที่ข้างหมวก ข้างละ ๑ ดุม ผ้าพันหมวกสีขาว คาดแถบไหมทอง หรือวัตถุเทียมไหมทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบนและขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปักด้นสีทอง สูงประมาณ ๕.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีขาว

ที่ปรึกษา หญิง ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีขาว แต่เป็นทรงอ่อนพับปีก ผ้าพันหมวกสีขาว ล้อมด้วยแถบไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบน และขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปักด้นสีทอง สูงประมาณ ๔.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีขาว

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๗ การใช้อินทธนูและการประดับอินทธนูให้เป็นไปตามข้อ ๒๕

ข้อ ๘ การใช้เครื่องหมายแสดงสังกัดให้เป็นไปตามข้อ ๒๗

หมวด ๒

เครื่องแบบปฏิบัติราชการที่ปรึกษา

ข้อ ๙ เครื่องแบบปฏิบัติราชการ มี ๒ ประเภท

(๑) เครื่องแบบสีกากีคอพับ

(๒) เครื่องแบบสีกากีคอแบะ

ให้นำกฎสำนักนายกรัฐมนตรี ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ในส่วนที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับกับเครื่องแบบของที่ปรึกษาโดยอนุโลม สำหรับอินทรรณู เครื่องหมายแสดงสังกัด และหมวก ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ การแต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการตามข้อ ๙ ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีกากี มีลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับหมวกเครื่องแบบพิธีการตามข้อ ๖ แต่ผ้าพันหมวกเป็นสีดำ คาดแถบสีทอง หมอนสักหลาดสำหรับปกตราครุฑพ่าห์เป็นสีดำ

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๑๑ การใช้อินทรรณูและการประดับอินทรรณูให้เป็นไปตามข้อ ๒๕

ข้อ ๑๒ การใช้เครื่องหมายแสดงสังกัดให้เป็นไปตามข้อ ๒๗

หมวด ๓

เครื่องแบบพิเศษสำหรับที่ปรึกษา

ส่วนที่ ๑

เครื่องแบบพิเศษที่ปรึกษา ชาย

ข้อ ๑๓ เครื่องแบบที่ปรึกษา ชาย ประกอบด้วย

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า

(๒) เสื้อคอพับสีกรมท่าแขนยาวหรือแขนสั้น

(๓) กางเกงขายาวสีกรมท่า

(๔) เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทอง มีตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท.

คุณนูน อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด

(๕) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข้อ ๑๔ หมวกมี ๒ แบบ คือ

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า กะบังหน้าทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ พื้นกะบังหน้าหมวกด้านล้างสีดำ สายรัดคางหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีทอง มีดุมโลหะสีทองมีรูปตราครุฑพ่าห์ติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ ดุม ผ้าพันหมวกสีดำแถบสีทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบนและขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่าง

กลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ปักดินสีทอง สูงประมาณ ๕.๕ เซนติเมตร บนหมอน สักหลาดสีดำ

(๒) หมวกแก้ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า ทำด้วยผ้าเสิร์จ ด้านหน้ามีกะบังสีเดียวกับหมวก บุรองในเสริมให้แข็งแรงรอบจากแนวขอบหมวก ด้านหลังทำด้วยไนลอนทอแบบसानเป็นรูเล็ก ๆ มีคิ้วขอบรัด ทำด้วยพลาสติก ขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สำหรับเลื่อนขยายได้ ส่วนกว้างที่สุด วัดจากกึ่งกลางหน้าหมวก ๘ เซนติเมตร เย็บติดด้วยด้ายสีเดียวกัน เป็นวงตามแนวโค้ง ๖ วง ห่างกันพองาม ตราหน้าหมวกเป็นรูปสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. บนเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม ปักด้วยไหมทอง หรือวัตถุเทียมไหมทองบนผ้าเสิร์จสีกรมท่าขนาดกว้าง ๖.๕ เซนติเมตร สูง ๖.๕ เซนติเมตร

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๑๕ เสื้อคอพับสีกรมท่า แขนยาวรัดข้อมือ มีดุมสีกรมท่าที่ข้อมือข้างละ ๑ ดุม หรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ท้องเสื้อทั้งสองข้างมีกระเป๋าสองข้างละ ๑ กระเป๋า กระเป๋าเสื้อมีแถบ อยู่ตรงกลางตามแนวดิ่ง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มุมกระเป๋าเป็นรูปตัดโค้งมนพองาม มีใบปกกระเป๋า รูปมนชายกลางแหลม ที่ปากกระเป๋าทั้งสองข้างติดดุมข้างละ ๑ ดุม สำหรับขัดใบปกกระเป๋า ตัวเสื้อ ผ่าอกตลอดแนว มีسابกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดดุมตามแนวอกเสื้อ ๕ ดุม ระยะห่างเท่า ๆ กัน พอสมควร ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบน ทำด้วยวัตถุสีเดียวกับเสื้อ ที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้าง ติดเครื่องหมายแสดงสังกัดทำด้วยโลหะโปร่งสีทอง ไม่มีขอบ สูง ๒ เซนติเมตร ที่ไหล่เสื้อทั้งสองข้าง ประดับอินทรีธนูแข็งและเครื่องหมายตำแหน่งตามความยาวของบ่า และที่แขนเสื้อทั้งสองข้าง ติดเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม ทำด้วยผ้าเสิร์จหรือสักหลาดสีกรมท่า ขนาดกว้าง ๘ เซนติเมตร สูง ๙ เซนติเมตร ขอบปักด้วยไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทอง ห่างจากตะเข็บไหล่พองาม ภายใน รูปอาร์มปักรูปสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. ด้วยไหมทองหรือวัตถุเทียมไหมทอง เมื่อสวมเสื้อนี้ ให้ขัดดุมทุกดุม ยกเว้นดุมบนสุดที่อกเสื้อติดกับคอ และให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง

ข้อ ๑๖ กางเกงขายาวสีกรมท่า ทรงกระบอก ไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร และไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัด ทำด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง กว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกงด้านข้างมีกระเป๋าสองข้างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋าสอง ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า

ข้อ ๑๗ เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทอง รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางนอนมนมน กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ เซนติเมตร มีรูปสัญลักษณ์ สำนักงาน ป.ป.ท. บนเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดรู ปลายสายเข็มขัดตัดตรงและหุ้มด้วยโลหะสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร

ข้อ ๑๘ รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ต้องมีส้น ไม่มีลวดลาย เวลาสวมรองเท้าให้สวมถุงเท้าสีดำ

ส่วนที่ ๒

เครื่องแบบพิเศษที่ปรึกษา หญิง

ข้อ ๑๙ เครื่องแบบพิเศษที่ปรึกษา หญิง มี ๒ แบบ คือ

(๑) แบบที่หนึ่ง ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า

(ข) เสื้อคอพับสีกรมท่า แขนยาวหรือแขนสั้น

(ค) กระโปรง หรือกางเกงขายาวสีกรมท่า

(ง) เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองมีรูปตราสัญลักษณ์สำนักงาน

ป.ป.ท. ดุนนูน อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

(๒) แบบที่สอง ประกอบด้วย

(ก) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า

(ข) เสื้อคอแบะปล่อยเอวสีกรมท่า

(ค) กระโปรง หรือกางเกงขายาวสีกรมท่า

(ง) เข็มขัดด้ายถักสีกรมท่า หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีทองมีรูปตราสัญลักษณ์สำนักงาน

ป.ป.ท. ดุนนูน อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด

(จ) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข้อ ๒๐ หมวกมี ๒ แบบ คือ

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีกรมท่า แต่เป็นทรงอ่อนพับปีก ผ้าพันหมวกสีดำ ล้อมด้วยแถบไหมทอง หรือวัสดุเทียมไหมทอง ๓ แถบ แถบใหญ่กว้างประมาณ ๑.๒ เซนติเมตร ๒ แถบ ที่ขอบบน และขอบล่างของผ้าพันหมวก แถบเล็กกว้างประมาณ ๖ มิลลิเมตร อยู่ระหว่างกลางของแถบใหญ่ ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปีกดั้นสีทอง สูงประมาณ ๔.๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีดำ

(๒) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีกรมท่า มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๔ (๒)

ที่ปรึกษา หญิง muslim หากจะใช้ผ้าคลุมศีรษะ ให้ใช้ผ้าคลุมศีรษะสีกรมท่า หรือสีกลมกลืนกับเสื้อ กระโปรงหรือกางเกงของชุดเครื่องแบบพิเศษสำหรับที่ปรึกษา โดยให้คลุมศีรษะทั้งหมดยกเว้นใบหน้า ชายผ้าคลุมศีรษะด้านข้างยาวถึงบ่า ด้านหน้ายาวถึงระดับหน้าอก ขอบผ้าคลุม เย็บเรียบ ในกรณีที่มีการสวมหมวกให้สวมหมวกทับผ้าคลุมศีรษะ

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสอันควร

ข้อ ๒๑ เสื้อ มี ๒ แบบ คือ

(๑) เสื้อคอพับสีกรมท่า มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๕ เว้นแต่เครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม มีขนาดกว้าง ๗ เซนติเมตร สูง ๘ เซนติเมตร

(๒) เสื้อคอแบะปล่อยเอวสีกรมท่า แขนยาวทรงกระบอกหรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ตัวเสื้อผ่าอกตลอดแนว ไม่มีสาบ ติดคุมตามแนวอกเสื้อ ๓ ดุม ระยะห่างเท่า ๆ กัน พอสมควร ดุมทั้งหมดทำด้วยโลหะสีทอง เป็นตราครุฑพ่าห์คูนขนาดใหญ่ มีกระเป๋าล่างข้างละ ๑ กระเป๋ เป็นกระเป๋เจาะ ไม่มีใบปก ที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้างติดเครื่องหมายแสดงสังกัดทำด้วยโลหะ โปรงสีทอง ไม่มีขอบ สูง ๒ เซนติเมตร ที่ไหล่เสื้อทั้งสองข้างประดับอินทรีนูนแข็งและเครื่องหมาย ตำแหน่งตามความยาวของบ่า และที่แขนเสื้อทั้งสองข้างติดเครื่องหมายรูปอาร์ม ๖ เหลี่ยม มีลักษณะ เช่นเดียวกับ (๑) ความยาวของเสื้อให้คลุมสะโพกพองาม เมื่อสวมเสื้อนี้ให้ปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง หรือกระโปรง

ข้อ ๒๒ กางเกงและกระโปรง

(๑) กางเกงมีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๖

(๒) กระโปรงปลายสอบสีกรมท่ายาวปิดเข้าพอสมควร ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัด ทำด้วยผ้าสีเดียวกับกระโปรง กว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่ปรึกษา หญิง muslim กระโปรงจะให้ยาวคลุมข้อเท้าก็ได้

ข้อ ๒๓ เข็มขัด มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๗

ข้อ ๒๔ รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ มีส้นสูงไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ไม่มีลวดลาย

หมวด ๔

อินทรีนูน ป้ายชื่อ และเครื่องประดับ

ข้อ ๒๕ อินทรีนูนแข็งปักด้วยพื้นดินทองหรือวัตถุเทียมดินทองเป็นลายถักเต็มแผ่นอินทรีนูน เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมผืนผ้าปลายตัด ด้านคอย่อมุมทั้งสองข้าง สำหรับที่ปรึกษา ชาย กว้าง ๕ เซนติเมตร ยาว ๑๓ เซนติเมตร สำหรับที่ปรึกษา หญิง กว้าง ๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๑๑ เซนติเมตร ที่ตอนปลายติดคุมโลหะสีทองมีลักษณะกลมมนเล็กน้อยมีเส้นเกลียวเชือกเป็นขอบโดยรอบ ภายใน เส้นขอบเกลียวเชือกมีตราครุฑพ่าห์คูน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๘ เซนติเมตร จำนวน ๑ ดุม บนแผ่นอินทรีนูน ประดับรูปดอกพิกุล ทำด้วยโลหะสีทอง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๘ เซนติเมตร จำนวน ๓ ดอก เรียงเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่าห่างพองาม ให้มุมแหลมอยู่ทางด้านปลายอินทรีนูน และเบื้องล่างโอบด้วยช่อชัยพฤกษ์ ทำด้วยโลหะสีทอง ห่างจากขอบอินทรีนูนทางด้านไหล่ ๐.๘ เซนติเมตร

ข้อ ๒๖ ป้ายชื่อพื้นสีดำทำด้วยแผ่นโลหะหรือพลาสติก ขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร ยาว ๗ เซนติเมตร แสดงชื่อตัว นามสกุล และตำแหน่งด้วยสีเงินหรือสีขาว โดยระดับที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าด้านขวา

ข้อ ๒๗ ให้มีเครื่องหมายแสดงสังกัดเป็นรูปตราสัญลักษณ์สำนักงาน ป.ป.ท. ทำด้วยโลหะโปร่งสีทอง ไม่มีขอบสูง ๒ เซนติเมตร ติดที่คอเสื้อตอนหน้าทั้งสองข้างของเครื่องแบบ

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๘ ให้ที่ปรึกษาประจำระดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๒๙ ให้ที่ปรึกษาประจำเหรียญเชิดชูเกียรติ เครื่องหมายแสดงความสามารถ เครื่องหมายกิตติมศักดิ์ เข็มแสดงวิทยฐานะ เครื่องหมาย หรือเข็มอื่นใดตามระเบียบของทางราชการหรือระเบียบของส่วนราชการนั้น ๆ ได้ตามสมควร

ข้อ ๓๐ การแต่งเครื่องแบบตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้แต่งตามหมายของสำนักพระราชวังหรือระเบียบ หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด ในโอกาสอันควร

ข้อ ๓๑ ให้สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีหรือเขียนรูปตัวอย่างเครื่องแบบพิเศษตามระเบียบนี้ขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยบัตรประจำตัวที่ปรึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐว่าด้วยบัตรประจำตัวที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือที่ปรึกษาคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งที่ปรึกษา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

ข้อ ๔ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีอำนาจออกบัตรและ ลงนามบัตรประจำตัวสำหรับตำแหน่งที่ปรึกษา

ข้อ ๕ ในการขอมีบัตรประจำตัวของที่ปรึกษา ให้ที่ปรึกษาทำคำขอมีบัตรประจำตัวยื่นต่อ สำนักงานตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

การขอมีบัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอพร้อมแนบรูปถ่ายจำนวนสองใบ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบ ตามระเบียบว่าด้วยการนั้นหรือสากลนียม โดยรูปถ่ายดังกล่าวต้องถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอ มีบัตรประจำตัว

ข้อ ๖ บัตรประจำตัวของที่ปรึกษาตามระเบียบนี้ ให้มี ๒ ชนิด ดังนี้

(๑) บัตรประจำตัวที่ไม่ได้ออกแบบด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ทำด้วยกระดาษแข็ง สีขาว และมีขนาดและลักษณะตามแบบที่ ๑ ท้ายระเบียบนี้

(๒) บัตรประจำตัวที่ออกแบบด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ทำด้วยพลาสติกสีเทาเงิน ด้านหน้ามีแถบแม่เหล็ก ด้านหลังมีลายปูพื้นรูปครุฑ ขนาด ๑ เซนติเมตร สีเทาดำเข้มกว่าพื้นบัตรเล็กน้อย เพื่อให้ตัวอักษรในรายการบัตรชัดเจน โดยมีขนาดและลักษณะเป็นไปตามแบบที่ ๒ ทำเย็บแบบนี้

ข้อ ๗ เมื่อได้ออกบัตรประจำตัวให้แก่ที่ปรึกษาแล้ว ให้สำนักงานจัดให้มีสำเนาข้อความและรายการบัตรประจำตัว พร้อมให้ติดรูปถ่ายที่ชัดเจนของที่ปรึกษาไว้ด้วยหนึ่งฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ บัตรประจำตัวของที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งออกตามระเบียบนี้ ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร หรือวันที่ผู้ถือบัตรพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการนั้น

บัตรประจำตัวของที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งออกตามระเบียบนี้ ให้ใช้ได้สองปีนับแต่วันออกบัตร หรือวันที่ผู้ถือบัตรพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๙ กรณีบัตรประจำตัวจะหมดอายุและได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษา ผู้ถือบัตรต้องขอมีบัตรภายในสามสิบวันก่อนวันที่บัตรนั้นหมดอายุ

ในกรณีบัตรหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ถือบัตรต้องขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดกรณีดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ถือบัตรเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล ผู้ถือบัตรต้องขอเปลี่ยนบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ไดรับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล แล้วแต่กรณี

ให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับกับการขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรใหม่ แล้วแต่กรณี

ผู้ถือบัตรใดได้บัตรประจำตัวใหม่แล้ว ให้ส่งมอบบัตรประจำตัวเดิมคืนสำนักงาน เว้นแต่กรณีบัตรหาย

ข้อ ๑๐ ที่ปรึกษาที่ได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบนี้พ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากหน้าที่ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะใช้บัตรประจำตัวนั้นต่อไป และให้ผู้นั้นส่งมอบบัตรประจำตัวคืนสำนักงานโดยเร็ว นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๑ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

แบบคำขอมิบัตรประจำตัวที่ปรึกษา

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.อายุ.....ปี สัญชาติ.....

เชื้อชาติ.....หมู่โลหิต.....มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/ซอย.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทร.

เลขหมายประจำตัวประชาชน - - - -

ที่อยู่ปัจจุบันที่ติดต่อได้

ตามที่ ได้มีคำสั่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ ลงวันที่

แต่งตั้งให้ข้าพเจ้าเป็น..... นั้น

ข้าพเจ้าประสงค์ยื่นคำขอมิบัตรประจำตัว.....

กรณี ☐ ๑. ขอมิบัตรครั้งแรก☐ ๒. ขอมิบัตรใหม่ เนื่องจาก ☐ บัตรหมดอายุ ☐ บัตรหายหรือถูกทำลาย☐ ขำรู้ตในสาระสำคัญ

หมายเลขของบัตรเดิม.....(ถ้าทราบ)

☐ ๓. ขอเปลี่ยนบัตร เนื่องจาก ☐ เปลี่ยนชื่อตัว ☐ เปลี่ยนชื่อสกุล☐ เปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล☐ ได้แนบรูปถ่ายสองใบมาพร้อมคำขอนี้แล้ว และพยานหลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และหรือ ☐ หน้าข้อความที่ใช้

๒. ให้ลงหน้าคำนำหน้าตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เช่น นาย/นาง/นางสาว/ยศ เป็นต้น และชื่อผู้ขอมิบัตร

๓. แนบรูปถ่ายหน้าตรง นิ้ว จำนวน ๒ ใบ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่แต่งตั้ง

แบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษาของประธานกรรมการ กรรมการ และคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐที่ไม่ได้ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์

(ด้านหน้า)

บัตรประจำตัวที่ปรึกษา



(๑)

เลขที่

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

วันออกบัตร / / บัตรหมดอายุ / /

(ด้านหลัง)

รูปถ่าย

๒.๕ x ๓ ซม.

.....

ลายมือชื่อ

หมูโลหิต.....

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

.....

ประธานกรรมการ ป.ป.ท

ผู้ออกบัตร

(๒)

หมายเหตุ (๑) ระบุประเภทที่ปรึกษา เช่น ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ, ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ, ที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นต้น

(๒) ตราครุฑมีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน เส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก ๔.๕ เซนติเมตร วงใน ๓.๕ เซนติเมตร ล้อมครุฑ ขนาดตัวครุฑสูง ๓ เซนติเมตร ระหว่างวงนอกและวงในให้มีอักษรไทยระบุชื่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และประทับตราตาม (๒) ด้วยหมึกสีแดง

แบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษาของประธานกรรมการ กรรมการ และคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐที่ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.

บัตรประจำตัวที่ปรึกษา(๑).....



สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.

รูปถ่าย
๒.๕ x ๓ ซม.

ลายมือชื่อ
หมูเลहित.....
วันออกบัตร / /

สำนักงาน ป.ป.ท.
เลขที่.....
ชื่อ.....
ตำแหน่ง.....
เลขประจำตัวประชาชน.....
ประธานกรรมการ ป.ป.ท.
ผู้ออกบัตร
บัตรหมดอายุ..... / /

๘.๕ ซม.

(๒)

หมายเหตุ (๑) ระบุประเภทที่ปรึกษา เช่น ที่ปรึกษาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ, ที่ปรึกษากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ, ที่ปรึกษาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นต้น

(๒) ตราครุฑมีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน เส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก ๔.๕ เซนติเมตร วงใน ๓.๕ เซนติเมตร ล้อมครุฑ ขนาดตัวครุฑสูง ๓ เซนติเมตร ระหว่างวงนอกและวงในให้มีอักษรไทยระบุชื่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และประทับตราตาม (๒) ด้วยหมึกสีแดง

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. จากข้าราชการ สำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) รับราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท. มาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาไม่น้อยกว่าสามปี

(๓) เป็นผู้มีความประพฤติเหมาะสม มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้า ในการไต่สวน และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในการไต่สวน การสอบสวนข้อเท็จจริง การวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย อันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๔) ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หรือเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในกองหรือสำนักที่รับผิดชอบดำเนินการไต่สวน การวินิจฉัยคดีและให้ความเห็น ทางกฎหมาย

ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. โดยตำแหน่ง

ทั้งนี้ ในการแต่งตั้งบุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งให้ปฏิบัติ หน้าที่เป็นการเฉพาะเรื่องก็ได้

ข้อ ๔ ให้สำนักงานเสนอรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลตามข้อ ๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕ หากในภายหลังการแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ปรากฏพฤติการณ์ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ซึ่งมิได้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามข้อ ๓ (๔) แล้ว ให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี

(๒) หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ใดพ้นจากการเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นพนักงาน ป.ป.ท.

(๓) หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการเฉพาะเรื่องให้พ้นจากการเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เมื่อได้ดำเนินการในเรื่องนั้นเสร็จสิ้นแล้ว หรือพ้นจากการเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตาม (๒) หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ในเรื่องนั้น

(๔) หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓ (๓) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ทั้งนี้ ให้มีผลต่อเมื่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐลงนามในคำสั่ง

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ ว่าด้วยบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารมอบหมายที่เลขาธิการ ป.ป.ท. มอบไว้ ประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามแบบท้ายระเบียบนี้

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้ง จากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ

“หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“สำนักงานเลขาธิการ” หมายความว่า สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต้องมีบัตรประจำตัวสำหรับแสดงตนในโอกาสต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การแสดงบัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งอาจใช้ประกอบคู่กับซองใส่บัตรประจำตัวตามแบบท้ายระเบียบนี้ด้วยก็ได้

ข้อ ๕ เลขาธิการมีอำนาจออกบัตรและลงนามบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๖ ในการขอมีบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทำคำขอมีบัตรประจำตัวยื่นต่อสำนักงานเลขาธิการตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ บัตรประจำตัวของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามระเบียบนี้ให้ออกแบบด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยมีขนาดและลักษณะเป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้สำนักงานเลขาธิการดำเนินการออกบัตรประจำตัวให้แก่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งได้มีคำสั่งแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้ว

ข้อ ๙ เมื่อได้ออกบัตรประจำตัวให้แก่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วให้สำนักงานเลขาธิการจัดเก็บสำเนาคำขอมีบัตรและรายการบัตรประจำตัว พร้อมเก็บสำเนาบัตรพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เลขาธิการลงนามแล้วไว้เป็นหลักฐาน และจัดทำทะเบียนประวัติพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการตรวจสอบ รายงาน หรือการประสานงาน ทั้งนี้ อาจจัดเก็บหลักฐานดังกล่าวในรูปแบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๑๐ บัตรประจำตัวซึ่งออกตามระเบียบนี้ให้ใช้ได้หกปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๑๑ บัตรประจำตัวให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในบัตร เมื่อบัตรจะสิ้นอายุและมีความประสงค์จะขอมีบัตรประจำตัวเพื่อใช้แทนบัตรประจำตัวเก่า ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แจ้งขอมีบัตรประจำตัวใหม่ได้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่บัตรดังกล่าวจะสิ้นอายุ

ในกรณีผู้ถือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ให้ผู้นั้นขอมีบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มิคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

ในกรณีบัตรประจำตัวหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ถือบัตรประจำตัวต้องขอมีบัตรประจำตัวใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรประจำตัวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดกรณีดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ถือบัตรประจำตัวเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล ผู้ถือบัตรประจำตัวต้องขอเปลี่ยนบัตรประจำตัวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุล แล้วแต่กรณี

ให้นำความในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับกับการขอมีบัตรประจำตัวใหม่ หรือขอเปลี่ยนบัตรประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี

ผู้ถือบัตรประจำตัวผู้ใดได้บัตรประจำตัวใหม่แล้ว ให้ส่งมอบบัตรประจำตัวเดิมคืนสำนักงานเลขาธิการ เว้นแต่กรณีบัตรหาย

ข้อ ๑๒ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบนี้พ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากหน้าที่ ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะใช้บัตรประจำตัวนั้นต่อไปและให้ผู้นั้นส่งมอบบัตรประจำตัวคืนสำนักงานเลขาธิการโดยเร็ววันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมภู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

แบบบัตรประจำตัวที่พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(ด้านหน้า)

(๑)

(๒)

๘.๔ ซม.

สำนักงาน ป.ป.ท.

เลขที่บัตร...../.....

เลขประจำตัวประชาชน

(๓)

รูปถ่าย

๒.๕ X ๓ ซม.

ชื่อ - นามสกุล(ภาษาไทย).....

Name - Last name....(ภาษาอังกฤษ).....

พนักงาน ป.ป.ท. ..(๔)..

.....

เลขอาชญากรรม ป.ป.ท.

ผู้ออกบัตร

บัตรหมดอายุ.....

PACC

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

Office of Public Sector Anti-Corruption Commission (PACC)

๕.๔ ซม.

หมายเหตุ (๑) ตราสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๒) แถบคาด ใช้สีแถบคาด ดังนี้

(๓.๑) พื้นแถบคาดสีเหลืองสำหรับเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๓.๒) พื้นแถบคาดสีเลือดหมูสำหรับพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑

(๓.๓) พื้นแถบคาดสีฟ้าสำหรับพนักงานที่ ป.ป.ท. ตั้งแต่ชั้นที่ ๒ ขึ้นไป

(๓) พื้นหลังรูปถ่ายของผู้ถือบัตรเป็นตราสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๔) ระบุว่าเป็น พนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามแต่กรณี

แบบบัตรประจำตัวที่พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(ด้านหลัง)

ข้อกำหนด

๑. บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)
๒. บัตรนี้ใช้เฉพาะผู้มีชื่อปรากฏบนบัตรเท่านั้น ห้ามใช้แทนกันโดยเด็ดขาด
๓. ติดบัตรตลอดเวลาในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
๔. กรณีบัตรชำรุด/สูญหาย ให้แจ้งสำนักงานเลขาธิการเพื่อออกบัตรใหม่
- ๕ หากพ้นสภาพจากการเป็นบุคลากรในสังกัด ป.ป.ท. ต้องคืนบัตรที่สำนักงานเลขาธิการทันที
๖. ผู้เก็บบัตรนี้ได้กรุณาส่งคืนที่

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
(สำนักงาน ป.ป.ท.)

.....(ระบุที่ตั้งสำนักงาน ป.ป.ท.).....

๘.๔ ซม.

๕.๔ ซม.

(๑)

หมายเหตุ (๑) ตราสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ซองบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท.



- ซองบัตรทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียมหนังพื้นสีกรมท่า
- สำหรับ พนักงาน ป.ป.ท. ตรงกลางซองบัตรเป็นรูปอาร์มเครื่องหมายทกเหลี่ยม ทรงนูนสูง
สัญลักษณ์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ทำด้วยโลหะสีเงิน โดยให้มี
ข้อชัยพฤกษ์โอบรองรับด้านล่างของอาร์ม ตรงกลางของอาร์มลงพื้นสีกรมท่า

ซองบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.



- ซองบัตรทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียมหนังพื้นสีกรมท่า
- สำหรับ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตรงกลางซองบัตรเป็นรูปอาร์มเครื่องหมายหกลี้ม

ทรงนูนสูง สัญลักษณ์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ทำด้วยโลหะสีเงิน ตรงกลางของอาร์มลงพื้นสีกรมท่า

แบบคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. / เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า (ชื่อ-นามสกุล).....

☐ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ☐ พนักงานราชการ ☐ อื่น ๆ

ตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....

ปัจจุบันได้รับการแต่งตั้งเป็น ☐ พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่..... ☐ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐ ☐☐ ☐

มีความประสงค์ขอมีบัตรประจำตัว

กรณี ☐ ๑. มีบัตรครั้งแรก เนื่องจาก ☐ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. /
เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

☐ อื่น ๆ

☐ ๒. ขอมีบัตรใหม่ เนื่องจาก ☐ บัตรหาย หรือ ถูกทำลาย

☐ บัตรหมดอายุ

☐ ๓. ขอเปลี่ยนบัตร เนื่องจาก ☐ เปลี่ยนชื่อตัว

☐ เปลี่ยนชื่อสกุล

☐ ได้รับการแต่งตั้งเป็น พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่.....

☐ ได้รับการแต่งตั้งเป็น เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

☐ อื่น ๆ

☐ ได้แนบรูปถ่ายชุดเครื่องแบบพิเศษมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กลุ่มงานบริหารงานบุคคล สำนักงานเลขาธิการ ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าบุคคลดังกล่าว

☐ ได้รับการแต่งตั้งเป็น พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่.....

☐ ได้รับการแต่งตั้งเป็น เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

☐ ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท./เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาเห็นชอบ และมอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(.....)

ตำแหน่ง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- | | | |
|--------------------------|--|--------------|
| ☐ | 1. แบบคำขอมิบัติประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. / เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. | จำนวน 1 ฉบับ |
| ☐ | 2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือ สำเนาบัตรข้าราชการ | จำนวน 1 ฉบับ |
| ☐ | 3. รูปถ่ายชุดเครื่องแบบพิเศษ ที่ถ่ายไว้ไม่เกิน 6 เดือน
ขนาด 2.5 X 3.0 ซม. (1 นิ้ว) | จำนวน 1 รูป |
| ☐ | หรือ ไฟล์ JPG ขนาดไม่น้อยกว่า 40 – 100 KB
ส่งทาง E-mail : hrpacc2561@gmail.com (พิมพ์ชื่อไฟล์ “ชื่อ - สกุล”)
(ชุดเครื่องแบบพิเศษ รูปถ่ายหน้าตรง ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาดำ) | |
| ☐ | 4. สำเนาคำสั่งแต่งตั้ง พนักงาน ป.ป.ท. / เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (แล้วแต่กรณี) | จำนวน 1 บัตร |
| ☐ | 5. บัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. / เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ฉบับเก่า (ฉบับจริง)
(ในกรณีบัตรหมดอายุ/เปลี่ยนตำแหน่ง/อื่นๆ) | จำนวน 1 บัตร |
| ☐ | 6. ใบแจ้งความ (กรณีบัตรหาย) | จำนวน 1 ฉบับ |
| ☐ | 7. สำเนาหนังสือใบสำคัญเปลี่ยนชื่อตัว/ชื่อสกุล (กรณีเปลี่ยนชื่อตัว/ชื่อสกุล) | จำนวน 1 ฉบับ |

หมายเหตุ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายทะเบียนประวัติและบำเหน็จความชอบ
 กลุ่มงานบริหารงานบุคคล สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 ในภาครัฐ โทร 02 502 6670 ต่อ 1140

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงด้านการไต่สวนที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต่อสาธารณชน เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกิดความชัดเจนและมีมาตรฐาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ประธานกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ท.”

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ข้อมูล” หมายความว่า สิ่งสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะกระทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย फिल्म การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้ที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท.

“ข้อมูลซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคล” หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือหมายเลข รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร แต่ไม่รวมถึงชื่อ - สกุล และตำแหน่งของผู้นั้น และให้หมายความรวมถึง ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“สำนวนการไต่สวน” หมายถึง บรรดาเอกสารและหลักฐานใด ๆ ที่ได้จากการแสวงหา รวบรวม รวมถึงข้อมูลเอกสาร หลักฐานที่พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้จัดทำขึ้น หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤตินิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“หน่วยงานในสังกัด” หมายถึง สำนัก กอง ศูนย์ สำนักงาน ปปท. เขต หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เป็นที่สุด

หน้า ๖

เล่ม ๑๔๒ ตอนพิเศษ ๒๖๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ระเบียบนี้ ไม่ใช่บังคับกับการไต่สวนเบื้องต้นหรือการไต่สวนตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๘ และการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงระหว่างหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท.

ข้อ ๖ ห้ามเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส พยาน และผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้อง รวมทั้งข้อมูลซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคล หรือข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใด ๆ อันจะทำให้ทราบรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวน ตลอดจนพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และบรรดาเอกสารที่พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้จัดทำขึ้น เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๗ การเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามระเบียบนี้ จะต้องไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้

ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใด หากมีเนื้อหาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งเปิดเผยแล้วอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรืออาจเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล หรือมีลักษณะเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่มีลักษณะเฉพาะบุคคล ให้ดำเนินการลบ ปกปิด ตัดทอน หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในส่วนนั้น

ข้อ ๘ การเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใดที่ระเบียบฉบับนี้ไม่ได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ หรือมีเหตุจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลและข้อเท็จจริงตามระเบียบฉบับนี้ ให้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้พิจารณา

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากลั่นกรองและจัดทำความเห็นกรณีที่มีการร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในเรื่องกล่าวหา ที่เสนอต่อเลขาธิการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๒) พิจารณาเสนอแนวทางและหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์แก่ทางราชการ

(๓) เชิญพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริงหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการและคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

กรณีประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มติของคณะอนุกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี เสียก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

ข้อ ๑๑ ให้คณะอนุกรรมการ พิจารณากลับกรองคำขอเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานะของผู้ร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ
- (๒) ความเกี่ยวข้องระหว่างผู้ขอ กับข้อมูลข่าวสารของราชการที่ร้องขอ
- (๓) เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการ
- (๔) ประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการที่ร้องขอ

การพิจารณาเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

หมวด ๓

การขอข้อมูลหรือข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเข้าตรวจดูหรือขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้ หรือทำเป็นหนังสือรายละเอียดของข้อมูลหรือข้อเท็จจริงให้เพียงพอ โดยให้ยื่นคำขอต่อสำนักงาน หรือหน่วยงานในสังกัด หรือจะยื่นคำขอผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ ก็ได้

เมื่อสำนักงานหรือหน่วยงานในสังกัด ได้รับคำร้องขอเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานหรือหน่วยงานในสังกัดที่ได้รับคำร้องขอ แล้วแต่กรณี แจ้งให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ผู้รับผิดชอบสำนวนจัดทำรายงานการขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งความเห็น และจัดส่งข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามคำขอ ผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและความเห็นของเลขาธิการ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว

ข้อ ๑๓ คำร้องขอเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ต้องประกอบไปด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอ
- (๒) ระบุวัน เดือน ปี
- (๓) สถานะความเกี่ยวข้องกับข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ร้องขอ
- (๔) ระบุรายละเอียดข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ร้องขอ
- (๕) วัตถุประสงค์ของการขอข้อมูลหรือข้อเท็จจริง
- (๖) ลายมือชื่อของผู้ขอ

ข้อ ๑๔ คำร้องขอเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจไม่รับไว้พิจารณาก็ได้

- (๑) คำร้องขอที่ไม่ได้ทำเป็นหนังสือ
- (๒) คำร้องขอที่ไม่ระบุรายละเอียดข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอต่อการพิจารณา
- (๓) คำร้องขอที่ไม่มีรายการตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะเข้าตรวจสอบหรือขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงสามารถยื่นคำขอผ่านช่องทาง ดังนี้

- (๑) ที่ตั้งตามที่สำนักงานประกาศกำหนด
- (๒) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

หมวด ๔

การอนุญาตและการอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ กรณีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้มาสืบเนื่องจากการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้อนุญาต ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาอนุญาตในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๗ กรณีที่มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ผู้ร้องขอมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตนั้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาหรือคำสั่งไม่อนุญาต โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

หมวด ๕

การเก็บค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๘ ค่าธรรมเนียมการถ่ายสำเนาและการรับรองสำเนาข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสมควรอย่างอื่น ให้เลขาธิการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณา ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย

ข้อ ๑๙ การรับรองสำเนาข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนามรับรอง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

แบบ ปพท.ขร



แบบคำร้องขอเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริง
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

สำหรับเจ้าหน้าที่

เลขรับ.....

วันที่.....

เวลา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้อมูลทั่วไป

ข้าพเจ้า () นาย () นาง/นางสาว () อื่นๆ (ระบุ.....)
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

สถานะความเกี่ยวพันกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ

☐ ผู้ร้อง/ผู้กล่าวหา ☐ ผู้ถูกร้อง/ผู้ถูกกล่าวหา ☐ พยาน ☐ อื่นๆ.....

มีความประสงค์ขอให้เปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

- (๑).....
(๒).....
(๓).....
(๔).....
(๕).....

๒. ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารโดย

- ☐ ขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสาร
☐ ขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารและขอให้รับรองความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร

๓. วัตถุประสงค์ในการขอข้อมูล

.....
.....
.....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายินยอมเสียค่าธรรมเนียมตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ และเพื่อให้การบริหาร การจัดระบบ การขอและการอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ รวมทั้งมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง การมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐพิจารณาเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ร้องขอ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และมติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคดี พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ท.

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคดี

“ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า สิ่งที่มีสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ป.ป.ท.

“ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี” หมายความว่า ข้อมูลและเอกสารสำนวนคดีในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานและชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ท. พิจารณาเปิดเผย รวมถึงสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางคดี

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ท. ประกอบด้วย รองเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยเลขาธิการเป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐที่เลขาธิการมอบหมายจำนวนสองคน ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ที่เลขาธิการมอบหมายจำนวนสามคน ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการกองบริหารคดี เป็นกรรมการ

ให้ผู้ว่าการกองกฎหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการกองกฎหมายสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เลขาธิการมอบหมาย จำนวน ๔ คน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท.

(๒) วินิจฉัยและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี

(ก) ในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาและวินิจฉัยเป็นที่สิ้นสุดแล้ว

(ข) ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเป็นที่สิ้นสุดแล้ว หากเป็นกรณีที่มิได้ชี้มูลว่าเป็นการกระทำความผิดอาญา ให้พิจารณาได้เฉพาะกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องคดีต่อศาลแล้ว

(๓) พิจารณาเปิดเผยสถิติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางคดี ได้แก่ ข้อมูลการตรวจสอบประวัติการถูกกล่าวหา หรือร้องเรียน ข้อมูลสรุปสถิติคดีประจำเดือน ประจำปี เป็นต้น

(๔) กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท. ยึดถือในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อทางราชการ

(๕) มอบหมายให้หน่วยงานดำเนินการจัดเก็บ พร้อมทั้งวางระบบสืบค้นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก

(๖) เสนอนโยบายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๗) สนับสนุน ส่งเสริมให้มีการประชุมชี้แจง หรืออบรมสัมมนาเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสารของราชการรวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ

(๘) ให้คำแนะนำ และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน (แล้วแต่กรณี) เพื่อปฏิบัติงานในเรื่องใดๆ ที่สอดคล้องและสนับสนุนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๙) เชิญบุคคล เจ้าหน้าที่มาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริง ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๑๐) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

ข้อ ๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘ มติของคณะกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการก่อนจึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานะของผู้ร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๒) ความเกี่ยวข้องของผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๓) เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๔) ประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการที่ร้องขอ

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับการร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยงานในสังกัดที่ได้รับการร้องขอแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบโดยเร็ว

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการให้รายละเอียด ดังนี้

(ก) ชื่อผู้ร้องขอ หรือหน่วยงาน

(ข) ข้อมูลที่ร้องขอ

(ค) เหตุผลในการขอ

(ง) ความเกี่ยวข้องของผู้ร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๓) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทำหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องขอข้อมูลทราบโดยเร็ว ว่าขณะนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ร้องขออยู่ระหว่างการพิจารณา

(๔) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทำบันทึกเสนอเลขาธิการผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ร้องขอเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ และมีความเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอหรือไม่ โดยให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ มาประกอบการพิจารณาเสนอความเห็น โดยต้องทำบันทึกเสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

(๕) ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคำขอโดยเร็ว

(๖) เมื่อคณะกรรมการมีมติ ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนำเสนอเลขาธิการ เพื่อพิจารณาผลตามมติที่ประชุมคณะกรรมการ แล้วทำหนังสือแจ้งผลให้ผู้รับผิดชอบทราบ

ในกรณีที่เลขาธิการไม่เห็นชอบกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมใหม่โดยเร็ว

หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิม ให้เสนอต่อเลขาธิการพิจารณา ความเห็นของเลขาธิการให้ถือเป็นที่สุด

(๗) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอผู้อำนวยการสำนัก/กอง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ แจ้งผลให้ผู้ร้องขอทราบตามที่คณะกรรมการมีมติหรือเลขาธิการมีความเห็นแล้วแต่กรณี หากมีมติหรือความเห็นให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามที่คณะกรรมการมีมติหรือเลขาธิการมีความเห็น หากมีมติหรือความเห็นไม่ให้เปิดเผย ให้แจ้งให้ผู้ร้องขอข้อมูลทราบและระบุสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ร้องขอทราบด้วย

ข้อ ๑๑ ให้มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี

(ก) ในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ให้พนักงาน ป.ป.ท./เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หากมีกรณีจำเป็น ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ปปท. เขต/กอง พิจารณามอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อื่น เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแทน

(ข) ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้กรรมการและเลขานุการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หากมีกรณีจำเป็น ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ปปท. เขต/กอง พิจารณามอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อื่น เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแทน

(ค) ข้อมูลข่าวสารในเรื่องสถิติคดี ให้กองบริหารคดีเป็นผู้รับผิดชอบ

(๒) ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ท. ให้สำนัก/กอง ผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้อำนวยการสำนักงาน ปปท. เขต/กอง เป็นผู้กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ ในกรณีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ มีคำสั่งเรียกข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการมีมติหรือเลขาธิการมีความเห็นไม่ให้เปิดเผย หรือแจ้งให้หน่วยงานดำเนินการเปิดเผยข้อมูลและเอกสารหลักฐานตามมติของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกองกฎหมาย เป็นผู้ประสานการดำเนินการ

ข้อ ๑๔ บรรดาการดำเนินการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี และคณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสาร สำนักงาน ป.ป.ท. ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ท. ที่ ๓๓๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๓๖๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ได้พิจารณาดำเนินการตามระเบียบสำนักงาน ป.ป.ท. ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อนที่ระเบียบนี้จะใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายตามระเบียบฉบับนี้

ข้อ ๑๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พันตำรวจโท 

(วันพ สมจินตนากุล)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ



ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือ
ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดู ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด ซึ่งบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ดังนั้น เพื่อให้การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีความเหมาะสม ถูกต้อง และเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงกำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

๑. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสาร ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดกระดาษ เอ ๔	หน้าละ ๑ บาท
(๒) ขนาดกระดาษ เอ ๔	หน้าละ ๑.๕๐ บาท
(๓) ขนาดกระดาษ บี ๔	หน้าละ ๒ บาท
(๔) ขนาดกระดาษ เอ ๓	หน้าละ ๓ บาท
(๕) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๒	หน้าละ ๘ บาท
(๖) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๑	หน้าละ ๑๕ บาท
(๗) ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๐	หน้าละ ๓๐ บาท

๒. ให้เก็บค่าธรรมเนียมการรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร หน้าละ ๕ บาท

๓. ในกรณีที่ผู้ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยจะพิจารณาขเว้นค่าธรรมเนียม หรือลดอัตราค่าธรรมเนียมให้ตามควรแก่กรณีได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานในสังกัด แล้วแต่กรณี

๔. รายได้จากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามประกาศนี้ ให้แต่ละหน่วยงานในสังกัดนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พันตำรวจโท 

(วันพ สมจินตนากุล)

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ



แบบคำร้องขอเปิดเผย/ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไป
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

สำหรับเจ้าหน้าที่

เลขรับ.....

วันที่.....

เวลา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้อมูลทั่วไป

ข้าพเจ้า () นาย () นาง/นางสาว () อื่นๆ (ระบุ.....)

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

สถานะความเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ

☐ ผู้ร้อง/ผู้กล่าวหา ☐ ผู้ถูกร้อง/ผู้ถูกกล่าวหา ☐ พยาน ☐ อื่นๆ.....

มีความประสงค์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังต่อไปนี้

(๑).....

(๒).....

(๓).....

(๔).....

(๕).....

๒. ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารโดย

☐ ขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสาร☐ ขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารและขอให้รับรองความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร

๓. เหตุผลในการขอข้อมูล

[] ใช้เพื่อเผยแพร่ [] ใช้จัดงานนิทรรศการ [] ใช้เพื่อการเรียนการสอน

[] ใช้เพื่อการศึกษางาน [] ใช้เพื่อฝึกอบรม [] ใช้เพื่อการประชุม

[] ใช้เป็นเอกสารอ้างอิง [] ใช้เป็นพยานเอกสารของศาล

[] อื่นๆ โปรดระบุ.....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายินยอมเสียค่าธรรมเนียมตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูล
ข่าวสารของราชการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)



แบบคำร้องขอเปิดเผย/ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคดี
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

สำหรับเจ้าหน้าที่
เลขรับ.....
วันที่.....
เวลา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้อมูลทั่วไป

ข้าพเจ้า () นาย () นาง/นางสาว () อื่นๆ (ระบุ.....)
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
สถานะความเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ
☐ ผู้ร้อง/ผู้กล่าวหา ☐ ผู้ถูกร้อง/ผู้ถูกกล่าวหา ☐ พยาน ☐ อื่นๆ.....

มีความประสงค์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังต่อไปนี้

- (๑).....
- (๒).....
- (๓).....
- (๔).....
- (๕).....

๒. ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารโดย

- ☐ ขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสาร
☐ ขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารและขอให้รับรองความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร

๓. เหตุผลในการขอข้อมูล

.....
.....
.....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายินยอมเสียค่าธรรมเนียมตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูล
ข่าวสารของราชการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)



แบบแจ้งชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไป/ที่เกี่ยวข้องคดี
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๑ (สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน/ผู้รับผิดชอบข้อมูล)

ด้วย ()นาย ()นาง/นางสาว ()อื่นๆ (ระบุ.....)

ได้ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไป/ที่เกี่ยวข้องคดี ตามคำร้องฉบับลงวันที่.....

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบแล้วว่าเป็นกรณีที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

- ค่าธรรมเนียมการขอสำเนาเอกสาร ขนาดกระดาษ.....จำนวน.....หน้า เป็นเงิน.....บาท

- ค่าธรรมเนียมการรับรองสำเนาเอกสาร จำนวน.....หน้า เป็นเงิน.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท

ลงชื่อ.....ผู้รับผิดชอบสำนวน/ข้อมูล
(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนที่ ๒ (สำหรับผู้ยื่นคำร้อง)

ข้าพเจ้าได้ชำระค่าธรรมเนียมตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่..... เลขที่.....เป็นจำนวน.....บาท
และได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)

หมายเหตุ : ยื่นชำระค่าธรรมเนียมกับเจ้าหน้าที่การเงิน (ส่วนกลาง/เขต)

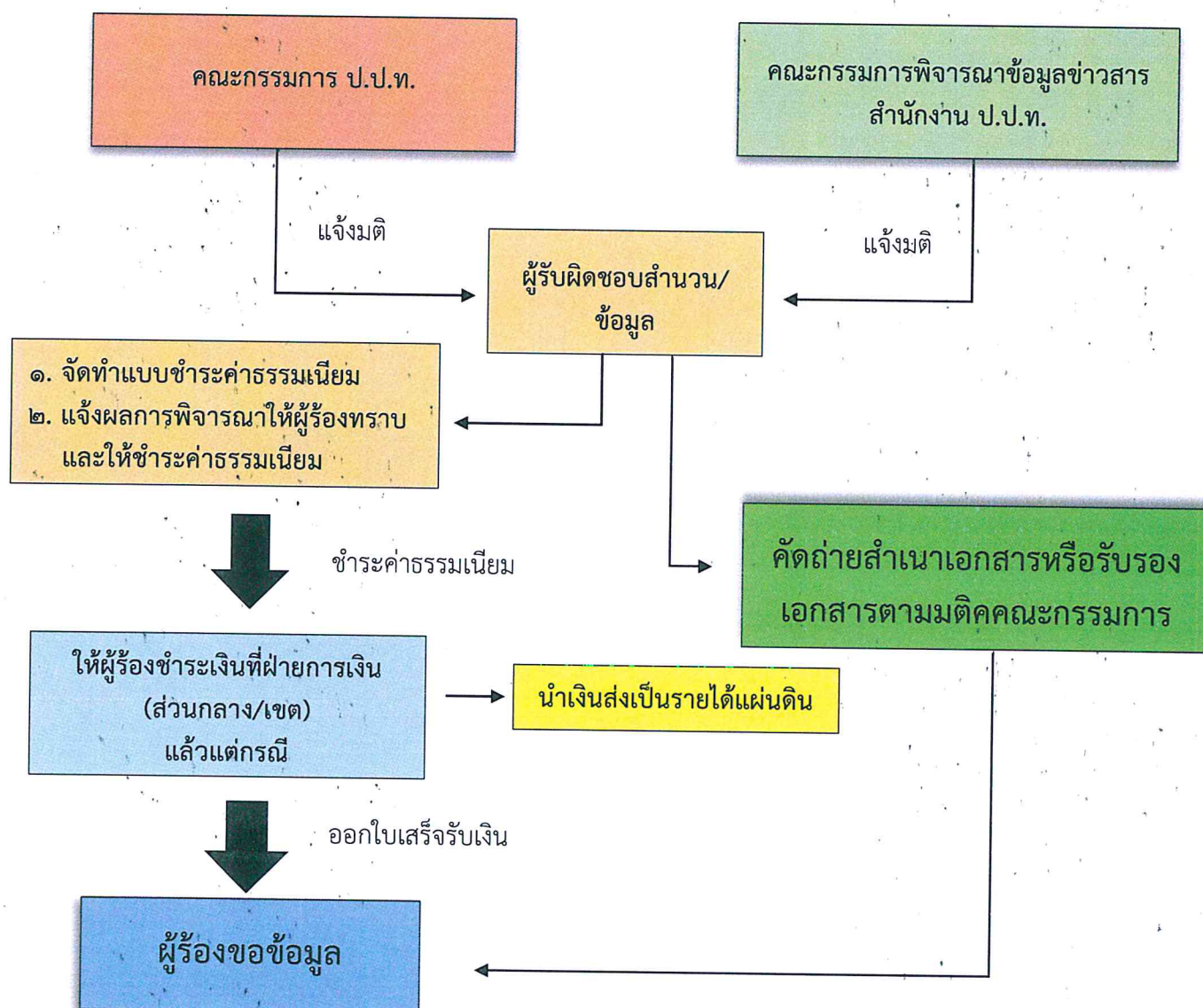
**แนวปฏิบัติในการเรียกและจัดเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนา
หรือการขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ**

๑. เมื่อได้รับแจ้งมติที่ประชุมจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ให้ผู้รับผิดชอบสำนวน/ข้อมูล ดำเนินการตามมติและคัดถ่ายเอกสารหรือรับรองสำเนาเอกสาร และตรวจสอบค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามประกาศฯ

๒. ให้ผู้รับผิดชอบสำนวน/ข้อมูล แจ้งผลการพิจารณาและจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการขอคัดถ่ายเอกสารหรือรับรองเอกสารให้ผู้ร้องขอทราบผลและให้ชำระค่าธรรมเนียม

๓. ให้ผู้รับผิดชอบสำนวน/ข้อมูล จัดทำแบบแจ้งชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไป/ที่เกี่ยวกับคดี (แบบ ปปท.ขร ๐๓) และให้ผู้ร้องนำไปชำระเงินค่าธรรมเนียมที่ฝ่ายการเงิน (ส่วนกลาง/เขต) แล้วแต่กรณี

๔. เมื่อได้รับหลักฐานใบเสร็จรับเงินการชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ส่งมอบเอกสารให้กับผู้ร้องขอและให้เก็บแบบแจ้งชำระค่าธรรมเนียมการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไป/ที่เกี่ยวกับคดี (แบบ ปปท.ขร ๐๓) และถ่ายสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมเก็บไว้เป็นหลักฐาน



ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยการเก็บรักษาของกลาง

พ.ศ. ๒๕๖๐

ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจในการยึดอายัดหรือรับมาไว้ซึ่งเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง กำหนดให้สำนักงานกำหนดระเบียบ ในการเก็บรักษาเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งได้จากการตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น จึงเป็นการสมควรกำหนดระเบียบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาของกลาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ ได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีไว้ ใต้ใช้ หรือได้มาจากการกระทำความผิด และได้ส่งไว้ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีเจ้าของหรือผู้มึกรรมสิทธิ์มารับของกลางคืนตามกำหนดระยะเวลา ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการเก็บรักษาของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ของกลาง” หมายความว่า วัตถุ สิ่งของ เอกสาร บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือทรัพย์สินใด ๆ ในสภาพที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายยึด หรืออายัด หรือรับมาไว้ในความครอบครอง เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการไต่สวนข้อเท็จจริงและการดำเนินคดี

“การขายทอดตลาด” หมายความว่า การนำทรัพย์สินของกลางที่ยึด อายัด หรือรับไว้ออกขายโดยวิธีให้สุ่ราคากันโดยเปิดเผย ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในหมวด ๕ ของระเบียบนี้

“หน่วยเก็บรักษาของกลาง” หมายความว่า สำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ รวมถึงหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการไต่สวนข้อเท็จจริง

“ผู้เก็บรักษาของกลาง” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ รวมถึงผู้อำนวยการหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการไต่สวนข้อเท็จจริง

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้อำนวยการสำนัก” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่ รวมถึงหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการไต่สวนข้อเท็จจริง

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้เลขาธิการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

การมอบหมายและหน้าที่เก็บรักษาของกลาง

ข้อ ๕ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ยึดอายัด หรือรับของกลาง มาไว้ในความครอบครอง ให้แจ้งผู้เก็บรักษาของกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทำการบันทึกลงสมุดบัญชียึดทรัพย์สินของกลางของแต่ละสำนักให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการยึด อายัด หรือรับของกลาง ให้นำของกลางนั้นรวมไว้ในสำนวนเว้นแต่ของกลางนั้น ไม่สามารถรวมไว้ในสำนวนได้ ให้ส่งมอบให้หน่วยเก็บรักษาของกลางที่รับผิดชอบเก็บรักษาไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๗ ผู้เก็บรักษาของกลาง อาจมีคำสั่งมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในสำนัก มีหน้าที่เก็บรักษาและดูแลของกลางแทนก็ได้

ข้อ ๘ ให้ผู้เก็บรักษาของกลาง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๗ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องและสภาพของกลางก่อนที่จะเก็บรักษา

- (๒) จัดทำบัญชีของกลางที่เก็บรักษา
- (๓) จัดทำหลักฐานการรับและส่งมอบของกลาง
- (๔) ตรวจสอบสภาพของกลางทุกระยะ ๖ เดือน หรือตามสภาพของกลาง และบันทึกรายงานผลการตรวจสอบให้เลขาธิการทราบ
- (๕) เก็บรักษาและดูแลของกลางที่ได้รับมอบไว้ในที่ปลอดภัย
- (๖) เก็บรักษาบัญชีหรือรหัสของสถานที่เก็บรักษาของกลาง
- (๗) ส่งมอบของกลางแก่บุคคลที่ร้องขอตามที่เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนักมีคำสั่งแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

วิธีการเก็บรักษาและการเบิกของกลาง

ข้อ ๙ ในการเก็บรักษาของกลาง ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผ่นป้ายมีเลขคดี ชื่อของกลาง ชื่อผู้กล่าวหา ชื่อผู้ถูกกล่าวหา ข้อหา และเลขหมายของกลาง (ถ้ามี) ติดไว้กับของกลางนั้นตามบัญชีของกลางที่เก็บรักษา
- (๒) เก็บรักษาของกลางตามประเภท สภาพ และขนาดของกลางในสถานที่หรือห้องที่มั่นคง แข็งแรงและปลอดภัย และหมั่นตรวจตราดูแลให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเสมอ

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ยึดหรืออายัดของกลางซึ่งเป็น อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่ไม่สะดวกต่อการขนย้ายหรือไม่อาจเคลื่อนย้ายได้ในขณะที่ยึด หรืออายัด ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ที่ยึดหรืออายัดของกลาง เป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดการ ดูแล หรือเก็บรักษาในเบื้องต้น โดยอาจประสานความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น เพื่อเก็บรักษา หรือมอบหมายให้หน่วยงานเอกชน หรือบุคคลอื่นเป็นผู้เก็บรักษาของกลางระหว่างการ ดำเนินคดี หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองของกลางดูแลทรัพย์สินต่อไปได้ ถ้าเจ้าของ หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นยินยอม แล้วแต่กรณี โดยให้คำนึงถึงวิธีการและความเหมาะสมในการ เก็บของกลาง ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ แล้วรายงาน ให้ผู้อำนวยการสำนักทราบ

ข้อ ๑๑ ของกลางที่ยึดเป็นเงินสด ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีเป็นเงินของรัฐบาลไทย และไม่มี ความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการ ดำเนินคดี ให้รับนำเข้าฝากธนาคารของรัฐในบัญชีของหน่วยเก็บรักษาของกลาง ในวันที่รับทรัพย์สิน โดยไม่ชักช้า หากไม่สามารถนำเข้าฝากได้ทันเนื่องจากธนาคารของรัฐปิดทำการแล้ว ให้เก็บรักษาไว้ ในที่ปลอดภัยและนำเข้าฝากในโอกาสแรกที่ธนาคารของรัฐเปิดทำการ

(๒) กรณีเป็นเงินของรัฐบาลไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินคดี เช่น เงินล่อซื้อ เงินที่ต้องตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ให้นำส่งหน่วยเก็บรักษาของกลางเป็นผู้เก็บรักษา

(๓) กรณีเป็นเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือธนาคารกลางในรัฐบาลต่างประเทศให้นำส่งหน่วยเก็บรักษาของกลางเป็นผู้เก็บรักษา และเมื่อคดีถึงที่สุดโดยศาลได้มีคำพิพากษาให้รับให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้แลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยและส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยได้ให้แปรสภาพหรือทำลาย

ข้อ ๑๒ ถ้าของกลางที่ต้องเก็บรักษาเป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นทำนองเดียวกัน รวมทั้งเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือธนาคารกลางในรัฐบาลต่างประเทศตามข้อ ๑๑ (๓) ที่มีจำนวนมาก ให้หน่วยเก็บรักษาของกลางเก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร โดยทำบัญชีของกลางที่เก็บรักษาตามข้อ ๘ (๒) ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับของกลางนั้นตามสมควรด้วย

ข้อ ๑๓ ให้ผู้เก็บรักษาของกลางรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็วเพื่อพิจารณาสั่งตามที่เห็นสมควรเมื่อปรากฏว่า

(๑) ของกลางนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียง่าย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของกลางนั้น

(๒) ของกลางนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(๓) ของกลางนั้นมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

ข้อ ๑๔ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากเลขาธิการเห็นว่าของกลางตามข้อ ๑๓ ไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาหรือเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการ เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้นำของกลางออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ หรือนำไปทำลาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ การเบิกของกลาง ให้ทำเป็นหนังสือและได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ หรือผู้อำนวยการสำนัก

การขออนุญาตเบิกของกลางตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ท. กำหนด โดยจะต้องมีรายการ ดังนี้

(๑) เลขที่คดี เลขยึดทรัพย์ของกลาง และเลขคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการ หรือมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท.

(๒) ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้เบิก

(๓) เหตุผลและความจำเป็นของการเบิกของกลาง

(๔) วัน เวลา ที่ส่งคืน

หมวด ๓

การขอรับของกลางระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง

ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิยื่นคำร้องขอรับของกลางเพื่อไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ได้

(๑) เจ้าของหรือผู้มีกรรมสิทธิ์

(๒) ผู้ซึ่งมีสิทธิในการใช้ ครอบครอง ยึดหน่วง หรือสิทธิเรียกร้องอื่นตามที่กฎหมายรับรอง รวมถึงผู้เช่าซื้อ ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการมรดก

ผู้ยื่นคำร้องจะต้องแสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของ หรือเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงถึงสิทธิที่ตนมีอยู่เหนือของกลางนั้น ในกรณีผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิในของกลางซึ่งมีเจ้าของกรรมสิทธิ์หลายรายรวมกัน จะต้องแสดงเอกสารหลักฐานแสดงความยินยอมในการร้องขอคืนของกลางจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ทุกราย

ข้อ ๑๗ คำร้องขอรับของกลางต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ของกลางที่ประสงค์จะขอรับไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๒) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วน ที่ร้องขอรับของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๓) ระยะเวลาที่ประสงค์จะนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๔) ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากของกลาง

(๕) สถานที่ที่นำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๖) หลักฐานในการแสดงสิทธิตามข้อ ๑๖

(๗) หลักประกัน (ถ้ามี)

ทั้งนี้ เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำร้องขอรับของกลางแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดทำความเห็นเสนอเลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี พิจารณาคำร้องและมีคำสั่งโดยไม่ชักช้า

ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้กล่าวหา ทราบถึงการยื่นคำร้องขอรับของกลางเท่าที่จะทำได้

ในการพิจารณาคำร้อง ให้เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี คำนึงถึงเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่ต้องนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๒) ความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง ที่อาจเกิดกับของกลางที่จะนำไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

(๓) ความน่าเชื่อถือของหลักประกัน

(๔) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
 (๕) ระยะเวลาที่จะนำของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
 (๖) ค่าคัดค้านของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ค่าคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหา หรือค่าคัดค้านของผู้กล่าวหา

(๗) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดี

(๘) ต้องไม่กระทบถึงการใช้ของกลางเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในภายหลัง
 ข้อ ๑๙ เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี อาจมีคำสั่งให้มอบของกลางแก่ผู้ยื่นคำร้องไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน มีประกัน มีประกันและหลักประกัน หรือกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำร้องปฏิบัติเพื่อให้ได้ของกลางนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีก็ได้

ข้อ ๒๐ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้ยื่นคำร้องขอรับของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ต่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แต่หากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้สิ้นสุดลง และสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงไปยังพนักงานอัยการแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอรับของกลางต่อพนักงานอัยการ และให้ผู้เก็บรักษาของกลางดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานอัยการ

ข้อ ๒๑ ให้เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสำนัก มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งคืนของกลาง เมื่อปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุจำเป็นต้องใช้ของกลางนั้นในการสอบสวน หรือแสดงเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี

(๒) ผู้ได้รับอนุญาตผิดสัญญารับมอบของกลางไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ หรือผิดสัญญาประกัน

(๓) คดีถึงที่สุดหรือคดีเสร็จเด็ดขาด และศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับหรือให้คืนแก่บุคคลอื่น

(๔) มีการนำของกลางไปใช้ในการกระทำความผิดอีก

(๕) ต้องคืนของกลางให้แก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิเหนือของกลางดีกว่า

(๖) ครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๗) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นเพื่อป้องกันไม่ให้ของกลางเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอมหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ให้นำกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดวิธีการขอคืนสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาคืนสิ่งของโดยไม่มีประกัน มีประกัน มีประกันและหลักประกัน มาบังคับใช้กับการจัดการของกลางในหมวดนี้ โดยอนุโลม

หมวด ๔

การคืนของกลาง

ข้อ ๒๓ ภายใต้งบับการขอรับของกลางระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ตามหมวด ๓ ให้เก็บรักษาของกลางไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด เว้นแต่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้จัดการของกลาง ตามมาตรา ๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือหมดความจำเป็น

ที่จะยึดไว้ หากของกลางที่ยึดไว้มีทรัพย์สินที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดหรือ
ศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้คืนแก่เจ้าของหรือผู้มียกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่
ป.ป.ท. ดำเนินการแจ้งเจ้าของหรือผู้มียกรรมสิทธิ์ หรือประกาศกรณีไม่ทราบเจ้าของหรือผู้มียกรรมสิทธิ์
ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มิเหตุให้คืนของกลาง เพื่อให้เจ้าของหรือผู้มียกรรมสิทธิ์มายื่นคำร้องขอรับ
ของกลางคืนต่อผู้อำนวยการสำนัก

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้มียกรรมสิทธิ์ไม่มารับของกลางคืน ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่แจ้ง
หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้วนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หากไม่ทราบเจ้าของหรือผู้มียกรรมสิทธิ์
ให้ผ่อนเวลาออกไปเป็นห้าปีนับแต่วันที่ประกาศ ของกลางดังกล่าวย่อมตกเป็นของแผ่นดิน
ตามมาตรา ๑๓๒๗ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้
เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้นำของกลางออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้
ประโยชน์ของทางราชการ

ในกรณีมีผู้รับของกลางคืน ให้ผู้รับของกลางลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ที่รับของกลาง
ไว้ในใบรับของกลาง แล้วติดไว้กับสำนวนคดีและบัญชีของกลางนั้นด้วย

หมวด ๕

การขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๒๔ ในการขายทอดตลาดของกลาง ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ท.
เป็นคณะกรรมการ ขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีข้าราชการตั้งแต่
ระดับชำนาญการ เป็นประธานมีหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดตามที่เลขาธิการมีคำสั่ง

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการอาจจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการหรือ
บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดแทนก็ได้ โดยให้คณะกรรมการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง
ดำเนินการประกวดราคา พิจารณา ควบคุม กำกับดูแลการขายทอดตลาดทรัพย์สินของหน่วยงานราชการ
หรือบริษัทเอกชนนั้น รวมทั้งกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด

กรณีจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชนมาดำเนินการขายทอดตลาด
ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจะต้องไม่สูงกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๒๖ ให้ผู้เก็บรักษาของกลางเสนอรายงานขออนุมัติขายทอดตลาดของกลางต่อเลขาธิการ
โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นในการขายทอดตลาด และแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงาน
การตรวจสอบของกลาง บัญชีของกลาง เป็นต้น พร้อมทั้งเสนอรายชื่อผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการขายทอดตลาด

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดทำประกาศขายทอดตลาดตามแบบที่กำหนดโดยเร็ว

(๒) ขายทอดตลาดโดยเปิดเผยตามหลักเกณฑ์และวิธีการขายทอดตลาดนี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่เลขาธิการมีคำสั่งแต่งตั้ง ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดให้รายงานขออนุมัติขยายระยะเวลาดำเนินการต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

(๓) ของกลางตามข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการมีคำสั่งขายทอดตลาดโดยทันที

ข้อ ๒๘ เมื่อเลขาธิการมีคำสั่งให้ขายทอดตลาด และแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดแล้ว ให้ประธานกรรมการลงนามในประกาศขายทอดตลาด แล้วจัดส่งประกาศให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขายของกลางนั้น หรือสถานที่ที่ของกลางตั้งอยู่ หรือสถานที่ราชการอันเห็นสมควร ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

กรณีประธานกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรจะลงประกาศโฆษณาการขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนกำหนดวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้

ข้อ ๒๙ ประกาศขายทอดตลาดตามข้อ ๒๗ (๑) อย่างน้อยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง ที่จะขายดังต่อไปนี้

(๑) ผู้สั่งให้ขายทอดตลาด

(๒) วัน เวลา สถานที่ที่จะขาย

(๓) จำนวนและรายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง เช่น ชื่อเจ้าของ ประเภท ลักษณะ ขนาด น้ำหนัก หรือภาระติดพัน เป็นต้น

(๔) เงื่อนไขการชำระเงินตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนดราคาเริ่มต้นของทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาด โดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ราคาประเมินทรัพย์สินในขณะที่ทำการยึดหรืออายัดไว้

(๒) สภาพและลักษณะของทรัพย์สินในขณะที่จะขายทอดตลาด

(๓) ราคาของทรัพย์สินในท้องตลาดในขณะที่จะขายทอดตลาด

(๔) ราคาประเมินของทรัพย์สินของทางราชการที่ใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

(๕) ราคาทรัพย์สินที่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะหรือสมาคมวิชาชีพเฉพาะประเมินตามที่คณะกรรมการขายทอดตลาดขอความร่วมมือ

ข้อ ๓๑ ขั้นตอนและวิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๑) ก่อนการขายทอดตลาดของกลางให้คณะกรรมการขายทอดตลาดของกลางจัดให้มีการลงทะเบียนผู้เข้าสูัราคา และแจ้งให้บรรดาผู้เข้าสูัราคาซึ่งเข้าสูัราคาในนามของบุคคลอื่นแสดงใบมอบอำนาจก่อนเข้าสูัราคา และแจ้งด้วยว่าถ้าผู้สูัราคาผู้ใดเข้าสูัราคาแทนบุคคลอื่นโดยมิได้แสดงหนังสือมอบอำนาจก่อนจะถือว่าผู้สูัราคานั้นกระทำการในนามตนเอง

(๒) ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดอ่านประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สิน ณ สถานที่ขาย โดยเปิดเผย

(๓) คณะกรรมการขายทอดตลาดจะเข้าสู่ราคา หรือใช้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่ราคาในการขายทอดตลาดทรัพย์สินไม่ได้

ข้อ ๓๒ การเสนอเข้าสู่ราคาในการขายทอดตลาดให้เป็นไปตามอัตราเพิ่มราคาตามที่คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนด และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดแจ้งให้ผู้เข้าสู่ราคาทราบก่อนการขายทอดตลาด

ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สู่ราคาครั้งที่หนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ หน ถ้าไม่มีผู้สู่ราคาสูงขึ้นให้เปลี่ยนร้องขานเป็นครั้งที่สองไม่น้อยกว่า ๓ หน เมื่อไม่มีผู้สู่ราคาสูงกวานั้น และได้ราคาพอสมควร ให้ลงคำสามพร้อมๆกับเคาะไม้ แต่ถ้าก่อนเคาะไม้มีผู้สู่ราคาสูงขึ้นไปอีกก็ให้ร้องขานราคาตั้งต้นใหม่ตามลำดับดังกล่าว

ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าผู้ใดจะไม่สู่ราคาโดยสุจริตหรือไม่สามารถจะชำระราคาได้ คณะกรรมการขายทอดตลาดจะสอบถามผู้นั้นเสียก่อนจึงจะเคาะไม้ได้

ข้อ ๓๓ ถ้าผู้สู่ราคาถอนคำสู่ราคาของตนก่อนเคาะไม้ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดร้องขายใหม่ ในราคาก่อนที่จะมีการถอนคำสู่ราคา

ข้อ ๓๔ การขายทอดตลาดของกลางตามปกติเมื่อเคาะไม้ตกลงขายแล้วผู้ซื้อต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ของกลางซึ่งมีราคาตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไปอาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และทำสัญญาโดยมีเงื่อนไขในการชำระเงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันขาย เมื่อได้ชำระเงินทั้งหมดแล้ว จึงส่งมอบของกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นให้แก่ผู้ซื้อ

ในกรณีของกลางที่ขายมีราคาสูงมากหรือมีเหตุผลพิเศษประการอื่น คณะกรรมการขายทอดตลาดอาจกำหนดให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำและกำหนดเวลาชำระเงินได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดทรัพย์สินใดไม่มีผู้เข้าสู่ราคา หรือมีผู้เสนอราคาต่ำกว่าราคาที่กำหนดตามข้อ ๓๐ หรือกรณีที่เห็นว่าการสู่ราคาอาจไม่เป็นไปโดยสุจริต ให้มีอำนาจถอนของกลางนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดบันทึกเหตุการณ์ขายทอดตลาดไว้ทุกครั้ง และรายงานต่อเลขาธิการ ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาด โดยมีข้อความอย่างน้อยดังนี้

(๑) จำนวนบุคคลผู้เข้าสู่ราคา

(๒) การสู่ราคาทรัพย์สินชนิดใด ให้บันทึกชนิดของทรัพย์สิน ชื่อและราคาของผู้ให้ราคาสูงสุด รวมทั้งชื่อและราคาของผู้ให้ราคาตามลำดับรองลงมาด้วย

(๓) คณะกรรมการขายทอดตลาดขายได้หรือไม่เพราะเหตุใด

(๔) คณะกรรมการขายทอดตลาดต้องลงนาม วัน/เดือน/ปี กำกับไว้ด้วย

ข้อ ๓๗ การขายทอดตลาดย่อมบริบูรณ์ เมื่อผู้ทอดตลาดตกลงขายโดยวิธีเคาะไม้ หรือแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดแล้วให้ทำสัญญาขายทอดตลาด ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำ หรือวางเงินมัดจำไว้แล้วแต่ไม่ชำระเงินส่วนที่เหลือ ภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดริบเงินมัดจำ (ถ้ามี) และเอาทรัพย์สินนั้นออก ขายทอดตลาดใหม่โดยแจ้งให้ผู้ซื้อเดิมทราบกำหนดวันและเวลาขายด้วย เมื่อขายได้เงินเท่าใด ให้หักค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่าย เหลือเงินสุทธิไม่คุ้มราคาขายทอดตลาดครั้งก่อน ให้เรียกร้องผู้ซื้อเดิม ชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น

ข้อ ๓๘ การขายทอดตลาดของกลางซึ่งผู้ซื้อจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายก่อน ให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และให้นำใบอนุญาต มาแสดงต่อคณะกรรมการขายทอดตลาดภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่การขายทอดตลาดเสร็จสิ้น บริบูรณ์พร้อมทั้งชำระเงินที่ค้างชำระให้ครบถ้วน ถ้าพ้นกำหนดดังกล่าวไม่สามารถนำใบอนุญาต มาแสดงได้ให้ริบมัดจำ และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการขายทอดตลาดซ้ำอีกครั้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าการที่ผู้ซื้อไม่อาจนำใบอนุญาตมาแสดงได้มิได้เกิดจากความผิดของผู้ซื้อหรือ จากการที่ผู้ซื้อจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดขยายระยะเวลาออกไป ตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๓๙ ผู้มีส่วนได้เสียอาจคัดค้านการขายทอดตลาดของกลางที่ไม่ชอบด้วยระเบียบนี้ โดยยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้สั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดของกลางทรัพย์สินนั้นได้ แต่ต้องไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน นับแต่การขายทอดตลาดของกลางเสร็จสิ้น

ข้อ ๔๐ ค่าใช้จ่ายในการโอนและส่งมอบของกลาง เช่น ค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าขนย้าย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นภาระของผู้ซื้อ

ข้อ ๔๑ การรับเงินจากการขายทอดตลาดของกลาง เมื่อผู้ซื้อชำระเงินแล้วให้คณะกรรมการ ขายทอดตลาดออกใบรับเงินโดยมีสำเนา ๓ ฉบับ ต้นฉบับมอบให้ผู้ซื้อ ส่วนสำเนาส่งให้ผู้มีหน้าที่ เก็บรักษาของกลาง ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนคดีอีก ๑ ฉบับ อีก ๑ ฉบับ เก็บไว้เป็นต้นข้อ

ข้อ ๔๒ การรับเงินโดยปกติให้รับเป็นเงินสดของรัฐบาลไทย แต่ถ้าคณะกรรมการ ขายทอดตลาดเห็นสมควรอาจรับเป็นเช็คเชียร์เช็ค โดยให้จดเลขที่เช็คเชียร์เช็คในใบรับเงินด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อได้รับชำระเงินจากการขายทอดตลาดของกลางแล้วไม่ว่ารับชำระเป็นเงินสด หรือเช็คเชียร์เช็ค ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาของกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๔ การรับเงินเป็นเช็คเชียร์เช็ค หากเรียกเก็บเงินไม่ได้ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษา ของกลางแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการเรียกร้องผู้ซื้อให้ชำระเงินนั้นหรือดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๔๕ การรับเงิน การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงินจากการ ขายทอดตลาดของกลาง ให้ดำเนินการตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๔๖ การนำของกลางไปใช้ประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการนำของกลางไปใช้ประโยชน์ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๗ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บรักษาของกลางตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายได้ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔๘ กรณีของกลางที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อตกลง กำหนดวิธีการเก็บรักษาไว้สำหรับส่วนราชการใดโดยเฉพาะ เช่น ยาเสพติด ไม้ แร่ เป็นต้น ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประยงค์ ปรียาจิตต์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ แม้จะมีได้อยู่ในสถานที่เดียวกัน และเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มพินัยคมว่า “การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์” และคำว่า “ผู้เข้าร่วมประชุม” ระหว่างพินัยคมว่า “การประชุม” และคำว่า “ประธาน” ในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔

“การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่กระทำผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ร่วมประชุมมิได้อยู่ในสถานที่เดียวกันและสามารถประชุมปรึกษาหารือและแสดงความคิดเห็นระหว่างกันได้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

“ผู้เข้าร่วมประชุม” หมายความว่า ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประธานเข้าร่วมประชุม และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งต้องชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ด้วย

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อ ๑๕/๑ ข้อ ๑๕/๒ ข้อ ๑๕/๓ ข้อ ๑๕/๔ และข้อ ๑๕/๕ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔

“หมวด ๒/๑

การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๕/๑ ประธานในที่ประชุมจะกำหนดให้จัดการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ันกรรมการผู้เข้าร่วมการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นองค์ประชุมด้วย

การลงมติของที่ประชุม การจัดทำมติของที่ประชุม การจัดทำรายงานการประชุม และการจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม ให้เป็นไปตามหมวด ๓ การลงมติ และหมวด ๔ รายงานการประชุมและเอกสารการประชุม

ข้อ ๑๕/๒ การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๕/๓ การส่งหนังสือเชิญประชุมและเอกสารประกอบการประชุม จะส่งโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในการนี้ กองบริหารคดีต้องจัดเก็บสำเนาหนังสือเชิญประชุมและเอกสารประกอบการประชุมไว้เป็นหลักฐาน โดยจะจัดเก็บในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๑๕/๔ ในการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้มีหน้าที่จัดการประชุมดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้กรรมการแสดงตนเพื่อร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนเริ่มการประชุม

(๒) จัดให้กรรมการที่เข้าร่วมประชุมสามารถลงคะแนนได้ทั้งการลงคะแนนโดยเปิดเผย และการลงคะแนนลับ

(๓) จัดทำรายงานการประชุมและเอกสารการประชุมตามหมวด ๔

(๔) จัดให้มีการบันทึกเสียงหรือทั้งเสียงและภาพ แล้วแต่กรณี ของกรรมการทุกคน ตลอดระยะเวลาที่มีการประชุมในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่เป็นการประชุมลับ

(๕) จัดเก็บข้อมูลจราจรอิเล็กทรอนิกส์ของกรรมการที่ร่วมประชุมทุกคนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อมูลตาม (๔) และ (๕) ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการประชุม

ข้อ ๑๕/๕ ให้ถือว่าการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามระเบียบนี้เป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ประสาธ พงษ์ศิวกัย

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท.

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การประชุม” หมายความว่า การประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท.

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานในที่ประชุมด้วย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการในการประชุม

“ผู้ช่วยเลขานุการ” หมายความว่า ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ท. ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ประธานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) นัดประชุมและกำหนดระเบียบวาระการประชุม

(๒) ควบคุมและดำเนินการประชุมให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

(๓) ออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม
 (๔) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการประชุม
 (๕) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการตามมติที่ประชุม
 (๖) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติหรือตามที่กำหนดในระเบียบนี้
 กรณีที่ประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่ประธานมอบหมายมีอำนาจนัดประชุมและกำหนดระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๖ ให้เลขานุการเป็นเลขานุการในการประชุม
 กรณีเลขานุการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ที่เลขานุการมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

ข้อ ๗ เลขานุการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
 (๑) แจ้งนัดประชุมตามคำสั่งของประธาน
 (๒) จัดระเบียบวาระการประชุม และเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง
 (๓) รับผิดชอบและควบคุมการจัดทำรายงานการประชุม
 (๔) แจ้งหรือยืนยันมติของที่ประชุมไปยังผู้เกี่ยวข้อง
 (๕) จัดเก็บรักษาเอกสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการประชุม
 (๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือประธานมอบหมาย

ข้อ ๘ การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบวันนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวจะทำหนังสือนัดประชุมเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประธานจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควร ประธานอาจสั่งงดการประชุมตามที่นัดไว้แล้วก็ได้

ข้อ ๙ กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่อาจเข้าชื่อกันเพื่อขอให้ประธานบรรจุเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าในระเบียบวาระการประชุมได้

เมื่อมีการขอให้บรรจุเรื่องใดเข้าในระเบียบวาระการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานบรรจุเรื่องนั้นเข้าในระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๑๐ ให้เลขานุการส่งระเบียบวาระการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุม เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นอาจส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ในภายหลังก็ได้ แต่ต้องส่งล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน

ในกรณีที่มีระเบียบวาระการประชุมหรือเอกสารเพิ่มเติม ให้เลขานุการรีบดำเนินการส่งระเบียบวาระการประชุมหรือเอกสารดังกล่าวให้แก่กรรมการโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ การจัดระเบียบวาระการประชุมให้จัดลำดับดังนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) เรื่องรับรองรายงานการประชุม
- (๓) เรื่องเพื่อทราบ
- (๔) เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งก่อน
- (๕) เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา
- (๖) เรื่องอื่น ๆ

ในกรณีที่ประธานเห็นสมควรจะจัดลำดับระเบียบวาระการประชุมให้แตกต่างจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๒

การประชุม

ข้อ ๑๒ การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับประธาน

ข้อ ๑๓ ในการประชุม ให้เฉพาะประธาน กรรมการ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประธานเข้าร่วมประชุม และให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในการประชุมทุกครั้ง

ข้อ ๑๔ ในการประชุม ให้ดำเนินการประชุมตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ไว้แต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

เรื่องที่จัดตามระเบียบวาระการประชุมแล้ว ประธานจะถอนเรื่องออกจากวาระการประชุมได้เมื่อที่ประชุมมีมติอนุญาตและให้บันทึกเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม

ในกรณีมีเรื่องเร่งด่วนนอกเหนือจากระเบียบวาระการประชุม ประธานอาจมีคำสั่งให้นำเรื่องเร่งด่วนมาพิจารณาเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากระเบียบวาระการประชุมที่ได้มีการกำหนดแล้ว โดยให้บันทึกความเห็นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๕ ในระหว่างการประชุม ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องบันทึกเสียง เครื่องบันทึกภาพ หรือเครื่องมือสื่อสารใด ๆ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม หรือได้รับอนุญาตจากประธาน

ในกรณีมีการบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุมให้เก็บรักษาเสียงหรือภาพไว้จนกว่าที่ประชุมได้พิจารณารับรองรายงานการประชุมครั้งนั้นแล้ว หรือจนกว่ากรรมการที่เข้าร่วมประชุมแต่ไม่ได้ร่วมพิจารณารับรองรายงานการประชุมได้กลับมาร่วมประชุมและมีได้ทักท้วง จึงอาจทำลายหรือลบเสียงหรือภาพดังกล่าวก็ได้

หมวด ๓

การลงมติ

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา เข้าชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อชี้แจงครบถ้วนแล้ว ให้ออกจากห้องประชุม หลังจากนั้นที่ประชุมจึงจะมีมติในเรื่องที่พิจารณา เว้นแต่ที่ประชุมจะให้อยู่เพื่อรับทราบมติของที่ประชุม

ข้อ ๑๗ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบในเรื่องใด

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงลงมติให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ส่วนวิธีการลงคะแนนลับให้เป็นไปตามที่ประธานกำหนด

ข้อ ๑๘ ประธานจะสั่งให้รวมหรือแยกประเด็นในการพิจารณาหรือลงมติกี่ก็ได้ เว้นแต่ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๙ มติของคณะกรรมการให้มีผลทันที เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติเป็นอย่างอื่น

หมวด ๔

รายงานการประชุมและเอกสารการประชุม

ข้อ ๒๐ รายงานการประชุม อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อกรรมการที่มาและไม่มาประชุม รวมทั้งรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

(๒) เรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา

(๓) ความเห็นของที่ประชุม ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

(๔) มติของที่ประชุม

รายงานการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้เลขานุการจัดทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๒๑ รายงานการประชุมครั้งใดที่กรรมการรับรองแล้ว ให้ประธานในการประชุมครั้งนั้นลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้ามิได้มีการลงลายมือชื่อด้วยเหตุใด ๆ ให้เลขานุการบันทึกเหตุนั้นไว้

รายงานการประชุมที่กรรมการยังมิได้รับรองเพราะเหตุที่วาระของกรรมการสิ้นสุดลง ให้เลขานุการแจ้งเป็นหนังสือให้กรรมการที่พ้นวาระตรวจสอบความถูกต้อง แล้วให้เลขานุการบันทึกเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานประชุมนั้น

ข้อ ๒๒ ระเบียบวาระการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมให้เก็บรักษาไว้เป็นเอกสารลับในที่ปลอดภัยไม่น้อยกว่าสิบปี

การทำลายเอกสารให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น
 ระเบียบวาระการประชุม เอกสารที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมที่เกิดขึ้นก่อนระเบียบนี้
 ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ จันทรมะ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ



พระราชกฤษฎีกา

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๒
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทน
 อื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“กรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 ในภาครัฐซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง โดยไม่รวมถึงกรรมการโดยตำแหน่ง

“การเดินทาง” หมายความว่า การเดินทางไม่ว่าภายในประเทศหรือต่างประเทศเพื่อประโยชน์
 ของทางราชการหรือในฐานะที่เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ

“ค่ารับรอง” หมายความว่า ค่าเลี้ยงรับรอง ค่าของขวัญ ค่าพิมพ์เอกสารและค่าใช้จ่ายอื่น
 ที่จำเป็นเกี่ยวกับการรับรองเพื่อเกียรติแห่งกรรมการ หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติภารกิจ
 ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และหมายความรวมถึงค่าที่พักและค่าพาหนะภายในประเทศ
 ของผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เชิญมาเยือนหรือมาประชุม

“ค่าเลี้ยงรับรอง” หมายความว่า ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มทั้งประเภทที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์
 ค่าเครื่องใช้ในการเลี้ยงรับรอง ค่าสถานที่ และค่าบริการ

มาตรา ๕ ให้กรรมการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้าย
 พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันที่ที่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๖ ให้กรรมการมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) บำเหน็จตอบแทน

(๒) การประกันสุขภาพ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปีมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทน
 เป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ครบกำหนดออกตามวาระ

(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี

(๓) ลาออก

ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทน ให้ใช้อัตราเงินเดือนในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้
 คูณด้วยระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

การนับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเพื่อคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามวรรคสอง ให้นับตั้งแต่วันที่ มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงวันที่สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้นับจำนวนปี รวมทั้งเศษของปีด้วย การคำนวณเศษของปีที่เป็นเดือนหรือเป็นวันให้เป็นปีนั้น ให้นำเศษที่เป็นเดือนหารด้วยสิบสองและเศษที่เป็นวันหารด้วยสามสิบได้ผลลัพธ์เท่าใดจึงหารด้วยสิบสอง ในการคำนวณ ให้ใช้ศัณยสมสองตำแหน่ง

สิทธิในบำเหน็จตอบแทนเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๘ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุถึงแก่ความตายไม่ว่าผู้นั้น จะดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปีหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียว ตามเกณฑ์ในมาตรา ๗ โดยให้จ่ายแก่ทายาทโดยธรรมซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้ตาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๙ ให้กรรมการมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอัตราเบี้ยประกัน คนละไม่เกินสี่หมื่นบาทต่อปี

ให้สำนักงานดำเนินการเบิกค่าเบี้ยประกันสุขภาพตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้รับประกันได้โดยตรง

มาตรา ๑๐ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และระเบียบ กระทรวงการคลังที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว มาใช้บังคับกับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ของกรรมการตามพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยโดยอนุโลม โดยให้กรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับ ปลัดกระทรวง

มาตรา ๑๑ ให้สำนักงานจัดการรถประจำตำแหน่งพร้อมพนักงานขับรถให้แก่กรรมการ เป็นรายบุคคล โดยวิธีการจัดซื้อหรือเช่าในขนาดและอัตราที่ไม่สูงกว่ารถประจำตำแหน่ง ของปลัดกระทรวง

มาตรา ๑๒ ค่ารับรองของกรรมการ ให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นโดยอนุมัติ ของประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการ ภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายประเภท ค่ารับรองของกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานจัดหาอุปกรณ์สื่อสารให้กรรมการพร้อมทั้งชำระค่าบริการแบบรายเดือน ในการใช้อุปกรณ์ดังกล่าว โดยให้จ่ายได้ในอัตราที่ไม่สูงกว่าปลัดกระทรวง

ค่าใช้บริการแบบรายเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึง ค่าเช่าเลขหมาย ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระพร้อมกับค่าใช้บริการ เช่น ค่าบริการเสริมทุกประเภท

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกานี้ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่นั้น

มาตรา ๑๕ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ด้วย

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธานกรรมการ กรรมการ	๖๒,๐๐๐	๔๒,๕๕๐
	๖๑,๐๐๐	๔๑,๕๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อกำหนดสิทธิในการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ระเบียบ

ว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่มาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยตำแหน่งได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” ไม่หมายความว่ารวมถึงประธานกรรมการและกรรมการโดยตำแหน่ง

“กรรมการโดยตำแหน่ง” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยตำแหน่ง

ข้อ ๔ ให้กรรมการโดยตำแหน่งได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับกรรมการ

ข้อ ๕ ให้กรรมการโดยตำแหน่งมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่ารับรองเช่นเดียวกับกรรมการ

ข้อ ๖ ในวาระเริ่มแรก ให้กรรมการโดยตำแหน่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้งกรรมการเป็นต้นไป

ข้อ ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการสายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาแล้วครบ ๔ ปี ให้ได้รับเดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท

(๒) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาแล้วครบ ๒ ปี ให้ได้รับเดือนละ ๙,๘๐๐ บาท

(๓) เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งผ่านการอบรมและได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งสายงานอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๗ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

- | | | |
|------------|---------|------------|
| - ระดับต้น | เดือนละ | ๑๐,๖๐๐ บาท |
|------------|---------|------------|

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการ

- | | | |
|---------------------------------------|---------|------------|
| - ระดับทรงคุณวุฒิ | เดือนละ | ๑๓,๒๐๐ บาท |
| - ระดับเชี่ยวชาญ | เดือนละ | ๑๑,๙๐๐ บาท |
| - ระดับชำนาญการพิเศษ | เดือนละ | ๑๐,๖๐๐ บาท |
| - ระดับชำนาญการ (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) | เดือนละ | ๙,๓๐๐ บาท |
| - ระดับชำนาญการ | เดือนละ | ๘,๐๐๐ บาท |
| - ระดับปฏิบัติการ | เดือนละ | ๖,๖๐๐ บาท |

(บรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาเอกผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ หรือบรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาโท ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี หรือบรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาตรีซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี)

- | | | |
|-------------------|---------|-----------|
| - ระดับปฏิบัติการ | เดือนละ | ๕,๓๐๐ บาท |
|-------------------|---------|-----------|

(บรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาโทผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ หรือบรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี)

- | | | |
|-------------------|---------|-----------|
| - ระดับปฏิบัติการ | เดือนละ | ๔,๐๐๐ บาท |
|-------------------|---------|-----------|

(บรรจุโดยใช้คุณวุฒิปริญญาตรีและผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ)

(๓) ตำแหน่งประเภททั่วไป

- | | | |
|--|---------|------------|
| - ระดับอาวุโส (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) | เดือนละ | ๑๐,๖๐๐ บาท |
| - ระดับอาวุโส | เดือนละ | ๙,๓๐๐ บาท |
| - ระดับชำนาญงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) | เดือนละ | ๘,๐๐๐ บาท |
| - ระดับชำนาญงาน | เดือนละ | ๖,๖๐๐ บาท |
| - ระดับปฏิบัติงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี) | เดือนละ | ๕,๓๐๐ บาท |
| - ระดับปฏิบัติงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี) | เดือนละ | ๔,๐๐๐ บาท |
| - ระดับปฏิบัติงาน (ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ) | เดือนละ | ๒,๗๐๐ บาท |

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ (๑) (ก) แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น และตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

(๑) พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๓ เดือนละ ๓๒,๐๐๐ บาท

(๒) พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๒ เดือนละ ๒๘,๐๐๐ บาท

(๓) พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑

(ก) เมื่อได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑ เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(ข) เมื่อได้รับแต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ขั้นที่ ๑ ครบ ๓ ปี เดือนละ ๒๔,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ ระดับทรงคุณวุฒิ สายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน ในวันที่ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ในอัตราของตนที่ได้รับอยู่ต่อไป

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ได้รับการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

- ระดับสูง เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท

- ระดับต้น เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานนิติการ และสายสืบสวนสอบสวน

- ระดับทรงคุณวุฒิ เดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท

- ระดับเชี่ยวชาญ เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท

- ระดับชำนาญการพิเศษ เดือนละ ๑๒,๘๐๐ บาท

ข้อ ๘ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ สายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน ในวันที่ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ในอัตราของตนที่ได้รับอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ครบตามที่กำหนดไว้ และมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราใหม่ที่สูงขึ้น ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการ ในสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในการประชุม ครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙/๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙

“ข้อ ๙/๑ การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี

(๕) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรมหลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑๒ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง เป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ โดยตำแหน่ง”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๙ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้งดจ่ายเงินเพิ่มเป็นเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่มีคำสั่งให้ลงโทษ

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้งดจ่ายเงินเพิ่มเป็นเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ถูกลงโทษ

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้ที่อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้งดจ่ายเงินเพิ่มไว้จนกว่าพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้นั้นจะได้กลับปฏิบัติราชการปกติ”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการ ในสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๔๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใน ภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากข้าราชการในสำนักงาน ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากข้าราชการในสำนักงานที่ปฏิบัติงานในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“เงินเพิ่ม” หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๕ ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มเป็นรายเดือนจากงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๖ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง

(๓) ผ่านการประเมินคุณลักษณะบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

(๔) พ้นการทดลองหน้าที่ราชการ

ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ หรือตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ฯ ในอัตรา ดังนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

- ระดับต้น/ระดับสูง เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานนิติการ และสายงานสืบสวนสอบสวน

- ระดับทรงคุณวุฒิ เดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท

- ระดับเชี่ยวชาญ เดือนละ ๑๔,๔๐๐ บาท

- ระดับชำนาญการพิเศษ เดือนละ ๑๒,๘๐๐ บาท

- ระดับชำนาญการ (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๑๑,๒๐๐ บาท

- ระดับชำนาญการ เดือนละ ๙,๖๐๐ บาท

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท

(คุณวุฒิปริญญาเอกพ้นการทดลองหน้าที่ราชการ หรือคุณวุฒิปริญญาโท ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี หรือคุณวุฒิปริญญาตรีซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี)

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๖,๔๐๐ บาท

(คุณวุฒิปริญญาโทพ้นการทดลองหน้าที่ราชการ หรือคุณวุฒิปริญญาตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี)

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๔,๘๐๐ บาท

(คุณวุฒิปริญญาตรีผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ)

ข้อ ๘ ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งสายงานอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๗ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ฯ ในอัตรา ดังนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทวิชาการ

- ระดับทรงคุณวุฒิ เดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท
- ระดับเชี่ยวชาญ เดือนละ ๑๐,๘๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการพิเศษ เดือนละ ๙,๖๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการ (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๘,๔๐๐ บาท
- ระดับชำนาญการ เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท

(คุณวุฒิปริญญาเอกผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ หรือคุณวุฒิปริญญาโท ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี หรือคุณวุฒิปริญญาตรีซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี)

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๔,๘๐๐ บาท
(คุณวุฒิปริญญาโทผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ หรือคุณวุฒิปริญญาตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี)

- ระดับปฏิบัติการ เดือนละ ๓,๖๐๐ บาท
(คุณวุฒิปริญญาตรีผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ)

(๒) ตำแหน่งประเภททั่วไป

- ระดับอาวุโส (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๙,๖๐๐ บาท
- ระดับอาวุโส เดือนละ ๘,๔๐๐ บาท
- ระดับชำนาญงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๓ ปี) เดือนละ ๗,๒๐๐ บาท
- ระดับชำนาญงาน เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๔ ปี) เดือนละ ๔,๘๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติงาน (ดำรงตำแหน่งครบ ๒ ปี) เดือนละ ๓,๖๐๐ บาท
- ระดับปฏิบัติงาน (ผ่านการทดลองหน้าที่ราชการ) เดือนละ ๒,๔๐๐ บาท

ข้อ ๙ ตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. มีชื่อและระดับช่วงชั้น ดังนี้

(๑) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑

(๒) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒

(๓) พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓

ข้อ ๑๐ พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวน และวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามบัญชีมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง ประกอบด้วย สายงาน ดังนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(ข) ตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานอื่น ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และมีประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง โดยได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา ที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง และเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง พนักงาน ป.ป.ท. ได้

(๒) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง

(๓) เป็นผู้ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ ก่อนแต่งตั้ง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

ข้อ ๑๑ พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวน และวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามบัญชีมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง ประกอบด้วย สายงาน ดังนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑

(ข) ตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานอื่น ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ และมีประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง โดยได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา ที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง และเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ ได้

(๒) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดหรือรับรอง

(๓) เป็นผู้ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ ก่อนแต่งตั้ง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

ข้อ ๑๒ พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ และตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง เป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ โดยตำแหน่ง

(๒) เป็นข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการไต่สวน และวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามบัญชีมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง ประกอบด้วย สายงาน ดังนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทวิชาการ สายงานสืบสวนสอบสวน และสายงานนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒

(ข) ตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานอื่นซึ่งดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญขึ้นไป และเคยได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ และมีประสบการณ์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายตามมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง โดยได้รับการรับรองจากเลขาธิการ และเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ ได้

(๓) ผ่านการพัฒนาศักยภาพบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ หรือหลักสูตรอื่นที่เทียบเท่าและมีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งคณะกรรมการ กำหนดหรือรับรอง เว้นแต่ ผู้ซึ่งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ โดยตำแหน่งตาม (๑)

(๔) เป็นผู้ผ่านการทดลองการปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ ก่อนแต่งตั้ง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด เว้นแต่ ผู้ซึ่งเป็นพนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ โดยตำแหน่งตาม (๑)

ข้อ ๑๓ ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตรา ดังนี้

- พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๓ เดือนละ ๓๒,๐๐๐ บาท
- พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๒ เดือนละ ๒๘,๐๐๐ บาท
- พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๔ การจ่ายเงินเพิ่มแก่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามระเบียบนี้ ให้จ่ายได้ ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการมีมติแต่งตั้งและได้เข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ก่อนวันที่ มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มและไม่ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

กรณีที่มีการเลื่อนชั้นหรือระดับของตำแหน่ง ให้จ่ายเงินเพิ่มในชั้นหรือระดับตำแหน่งที่เลื่อน ตั้งแต่วันที่คำสั่งเลื่อนชั้นหรือระดับของตำแหน่งมีผลบังคับ ทั้งนี้ ตามที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจ บรรลุแต่งตั้ง

กรณีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งอยู่ระหว่างการทดลองปฏิบัติหน้าที่ก่อนการแต่งตั้งเป็น พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่ ๑ หรือกรณีพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งอยู่ระหว่างการทดลองปฏิบัติหน้าที่ก่อนการแต่งตั้งเป็น พนักงาน ป.ป.ท. ชั้นที่สูงขึ้น ให้ได้รับเงินเพิ่มในตำแหน่งหรือชั้นเดิมจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือชั้นใหม่

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกและการเลื่อนชั้นหรือระดับตำแหน่งของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๖ กรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในเดือนใด ไม่เต็มเดือน ให้จ่ายเงินเพิ่มตามส่วนของจำนวนวันที่ได้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง ถ้าเดือนใดไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในเดือนนั้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่น ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบนี้ และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่ง ให้งดจ่ายเงินเพิ่มในระหว่างวันที่มิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักดังกล่าว

(๒) กรณีเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ และอยู่ระหว่างได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อรักษาตัว ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบนี้ ในช่วงเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อรักษาตัวดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่เกิน ๑๘๐ วัน

(๓) กรณีถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้งดจ่ายเงินเพิ่มนับแต่วันที่ถูกละพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หากต่อมาได้รับอนุญาตให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ หรือกลับเข้ารับราชการ ให้จ่ายเงินเพิ่มตามส่วนเช่นเดียวกับการได้รับเงินเดือนในช่วงเวลาดังกล่าว

(๔) การได้รับเงินเพิ่มระหว่างลา

(ก) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาป่วย ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาในปีงบประมาณหนึ่ง ไม่เกิน ๖๐ วันทำการ

(ข) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาไม่เกิน ๙๐ วัน

(ค) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลา เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมาย

(ง) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลากิจส่วนตัว ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาในปีงบประมาณหนึ่ง ไม่เกิน ๔๕ วันทำการ

(จ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปี ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลา ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้นั้นมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(ฉ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย และตั้งแต่เริ่มรับราชการยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาได้ ไม่เกิน ๖๐ วัน

(ช) ผู้ลาไปรับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาได้ ไม่เกิน ๖๐ วัน แต่ถ้าพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นไปรายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งภายใน ๗ วัน ให้ได้รับเงินเพิ่มในช่วงระยะเวลาดังกล่าวด้วย

(ซ) ผู้ได้รับอนุญาตลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลาได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(ณ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ถือเป็นวันลาของข้าราชการ ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างเวลาดังกล่าวได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(ญ) ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ให้ได้รับเงินเพิ่มระหว่างลา เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมาย

ข้อ ๑๗ ให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกำหนด

การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้ประเมิน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ผู้ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานให้งดจ่ายเงินเพิ่มในเดือนถัดไป จนกว่า ผู้นั้นจะผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๘ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้คณะกรรมการมอบหมายเลขาธิการเป็นผู้พิจารณา สั่งงดจ่ายเงินเพิ่ม ตามควรแก่กรณี เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่มีคำสั่ง

การงดจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเลขาธิการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้มียอำนาจสั่ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๙ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ให้งดจ่ายเงินเพิ่ม เป็นเวลาหกเดือนนับแต่วันที่มีคำสั่งให้ลงโทษ

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้งดจ่ายเงินเพิ่มเป็นเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษ

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจาก ราชการไว้ก่อน หรือผู้ที่อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ในระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือในระหว่างการอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางวินัย

ข้อ ๒๐ การจ่ายเงินเพิ่มกรณีพ้นจากการเป็นพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้จ่ายได้ ถึงวันก่อนวันที่มีคำสั่งให้บุคคลนั้นพ้นจากการเป็นพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

กรณีพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ถึงแก่ความตายให้จ่ายเงินเพิ่มได้ถึงวันที่บุคคลนั้น ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๒๑ การจ่ายเงินเพิ่ม ให้จ่ายเป็นรายเดือนในลักษณะจ่ายควบกับเงินเดือน และห้ามไม่ให้นำเงินเพิ่มไปรวมกับเงินเดือนเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ

กรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ หลายตำแหน่ง ให้เลือกรับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษได้เพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ ๒๒ พนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๕ และปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องจนถึงวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ แต่ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ในชั้นที่ตนดำรงอยู่ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามข้อ ๗ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม จนกว่าจะมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. ในชั้นซึ่งตนดำรงอยู่ตามระเบียบนี้

เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๕ และปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องจนถึงวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในตำแหน่งและระดับซึ่งตนดำรงอยู่ตามระเบียบนี้ โดยให้ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามข้อ ๖ ของระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๒๓ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ระเบียบ

ว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น สำหรับประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริตซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑/๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน เฉพาะในเดือนที่ได้ร่วมประชุม ในอัตราดังนี้

(๑) ประธานกรรมการ หกพันสองร้อยห้าสิบบาท

(๒) กรรมการ ห้าพันบาท

ข้อ ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมีสิทธิเบิกเบี้ยประชุมตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้กรรมการที่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้กรรมการผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีได้เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลมและให้ได้รับสิทธิเทียบเท่ากับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามข้อ ๖

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามข้อ ๖ ให้เบิกจ่ายจากสำนักงาน

ข้อ ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่าย
ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕
ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙
นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่าย
ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในอัตราการเบิกจ่าย ลำดับที่ ๓ ข้อ ๓.๒ (๖) ของบัญชีอัตราค่าใช้จ่าย
สำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ท้ายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของ
ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี
ผู้สืบสันดาน ของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ลำดับ	รายการ	อัตราเบิกจ่าย	วงเงินยืมไม่เกิน (บาท/ครั้ง)
๓	๓.๒ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม มาตรการคุ้มครองพยาน (๖) ค่าดำเนินการของเจ้าพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ชุดคุ้มครองความปลอดภัย ที่ต้องใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๒ ชั่วโมง	ระเบียบกระทรวง ยุติธรรม ว่าด้วย ค่าตอบแทนและ ค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มี ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ พยานในคดีอาญา	

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายในการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูล การรวบรวมพยานหลักฐาน การมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความเหมาะสมและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบนี้ ได้แก่ อนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และให้หมายความรวมถึงข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นซึ่งมาร่วมไต่สวนข้อเท็จจริง แสวงหาข้อมูล และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือได้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เป็นผู้ยืมเงินทดรองจ่าย

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูลรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้

หมวด ๑

ค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินอัตราและภายในวงเงินยืมทดรองจ่ายตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นต้องยืมเงินทดรองจ่ายเกินวงเงินตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ให้นายกรัฐมนตรี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ

กรณีเจ้าหน้าที่ใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นแล้ว ห้ามเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของสำนักงาน

ข้อ ๘ กรณีค่าใช้จ่ายสำหรับการมาช่วยปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่สำนักงานร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นผู้เบิกค่าใช้จ่ายสำหรับการมาช่วยปฏิบัติราชการให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวตามระเบียบนี้

หมวด ๒

หลักฐานการเบิกจ่าย

ข้อ ๙ ในการยืมเงินทดรองจ่าย การส่งคืนเงินทดรองจ่าย ให้ใช้หลักฐานตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบ ดังนี้

(๑) แบบสัญญายืมเงินทดรองจ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๑

(๒) แบบใบส่งคืนเงินทดรองจ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๒

(๓) แบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๓ (ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จ่ายเงินแล้วไม่สามารถเรียกใบเสร็จรับเงินตามแบบที่ทางราชการกำหนดได้)

(๔) แบบรายงานค่าใช้จ่าย ให้ใช้ตามแบบ ปปท. กง. ๐๔

หลักฐานตาม (๑) ให้แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งหรือหนังสือมอบหมายให้ดำเนินการโดยเลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายซึ่งรับรองสำเนาถูกต้อง หรือแนบรายงานรับรองการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชา ในกรณีไม่มีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมาย

หลักฐานตาม (๑) ถึง (๓) ให้จัดทำพร้อมสำเนาคู่ฉบับรวมเป็น ๒ ชุด

หมวด ๓

วิธีการยืมและส่งคืนเงินยืมทรงจำ

ข้อ ๑๐ แบบสัญญายืมเงินทรงจำ (ปพท. กง. ๐๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยื่นต่อเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย โดยแสดงประมาณการค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้โดยรวม และเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเงินตามแบบสัญญายืมเงินทรงจำแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในแบบดังกล่าวมอบให้เจ้าหน้าที่การเงินเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ยืมเงินเก็บไว้หนึ่งฉบับ

ข้อ ๑๑ การอนุมัติให้ยืมเงินทรงจำสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวภายใต้หลักเกณฑ์นี้

(๑) กรณีที่ได้มีการยืมเงินทรงจำเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วแต่ไม่เพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบิกเงินยืมทรงจำเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับกรณีนั้นได้อีก

(๒) กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบซึ่งได้ยืมเงินทรงจำเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องใดแล้วต่อมาได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องอื่นอีก เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีสิทธิยืมเงินทรงจำสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องอื่นนั้นได้อีกแม้ยังมิได้ส่งคืนเงินทรงจำในเรื่องก่อนก็ตาม

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินทรงจำให้สำนักงานจ่ายได้แต่เฉพาะกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ทำสัญญายืมเงินตามแบบ ปพท. กง. ๐๑ และเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายได้อนุมัติให้จ่ายเงินทรงจำนั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ให้มีหลักฐานการจ่ายเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่กรณีที่เป็นการกลับให้สำนักงานตกลงเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

ข้อ ๑๔ ในการยืมหรือส่งคืนเงินยืมทรงจำให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นผู้ลงลายมือชื่อในช่องผู้ยืมผู้รับเงิน ผู้ส่งคืนในแบบ ปพท. กง. ๐๑ ปพท. กง. ๐๒ และ ปพท. กง. ๐๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบใช้จ่ายเงินยืมทรงจำ ภายในระยะเวลาไม่เกินหกสิบวัน หากจำเป็นจะต้องใช้เกินกว่ากำหนดดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งหลักฐานตามข้อ ๙ (๒) และหรือ (๓) พร้อมเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับจากวันที่ครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑๕

หน้า ๔

เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๒๑๘ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ กันยายน ๒๕๖๕

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานค่าใช้จ่าย (ปปท. กง. ๐๔) ที่กำหนดไว้
ท้ายระเบียบนี้เพื่อรายงานต่อเลขาธิการ

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการ
เบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๖
ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและ
วิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๖ จนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ลำดับ	รายการ	อัตราการเบิกจ่าย	วงเงินยืมไม่เกิน (บาท/ครั้ง)
๑.	ค่าใช้จ่ายในการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูล และรวบรวมพยานหลักฐาน		
	๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	พระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ	
	๑.๒ ค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องในเรื่อง ที่กล่าวหา	เท่าที่จ่ายจริง	๑๐๐,๐๐๐
	๑.๓ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบ ตรวจค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน อื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง รวมถึง การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	เท่าที่จ่ายจริง	๑๐๐,๐๐๐
	๑.๔ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับของกลาง เช่น ค่าใช้อาคารสถานที่เพื่อดูและรักษาและการขนย้าย รวมทั้งการเก็บรักษาอาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องกระสุนปืน และอุปกรณ์เครื่องมือพิเศษที่ต้องใช้เพื่อความมั่นคง และความปลอดภัยจากการปฏิบัติงานในหน้าที่	เท่าที่จ่ายจริง	๒๐๐,๐๐๐
	๑.๕ ค่าใช้จ่ายในการนำพยานบุคคลมาทำการไต่สวน ข้อเท็จจริง		
	(๑) ค่าตอบแทนพยานบุคคลที่สามารถเบิกจ่าย ได้ตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ พยานในคดีอาญา	ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่น ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด กับพยานในคดีอาญา	
	(๒) ค่าใช้จ่ายสำหรับพยานอย่างอื่นที่ไม่สามารถ เบิกจ่ายได้ตามระเบียบในข้อ (๑) (อาทิ ค่าเบี้ยเลี้ยง เดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร และค่าอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับพยาน)	เท่าที่จ่ายจริง	๑๐๐,๐๐๐

- ๒ -

ลำดับ	รายการ	อัตราการเบิกจ่าย	วงเงินยืมไม่เกิน (บาท/ครั้ง)
	๑.๖ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบเปรียบเทียบยืนยันเพื่อพิสูจน์ค้นหาพยานหลักฐาน ๑.๗ ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานหรือข้อมูลอันสำคัญที่อยู่นอกราชอาณาจักรเพื่อประกอบการไต่สวนข้อเท็จจริง ๑.๘ ค่าใช้จ่ายในการจัดหาทนายความให้กับผู้ถูกกล่าวหาในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง ๑.๙ ค่าตอบแทนล่ามหรือบุคคลที่ทำหน้าที่สื่อความหมายโดยวิธีอื่น ๑.๑๐ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันพึงมีที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง การแสวงหาข้อมูล และการรวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องในการดำเนินการดังกล่าว (เช่น ค่าใช้จ่ายในการทำสำเนาเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสารหรือการจัดส่งเอกสาร หรือพัสดุภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสาร ค่าวัสดุสิ้นเปลืองซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเบื้องต้น การปกปิด ซ่อนเร้น สร้างเรื่องอำพรางถึงสถานะบุคคล (เอกสาร หรือสถานที่ เป็นต้น)	เท่าที่จ่ายจริง เท่าที่จ่ายจริง คนละ ๑,๐๐๐ บาท/วัน ชั่วโมงละ ๘๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท (โดยจ่ายวันละไม่ต่ำกว่า ๘๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท/คน) เท่าที่จ่ายจริง	๑๐๐,๐๐๐ ๕๐๐,๐๐๐ ๒๐๐,๐๐๐
๒.	ค่าใช้จ่ายในการมาช่วยปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒.๑ ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยมีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐมาร่วมปฏิบัติงาน ๒.๒ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	เท่าที่จ่ายจริง พระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ	๕๐๐,๐๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราการเบิกจ่าย	วงเงินยืมไม่เกิน (บาท/ครั้ง)
๓.	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต		
	๓.๑ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบข้อเท็จจริง		
	(๑) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	พระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ	
	(๒) ค่าใช้จ่ายอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานสำคัญหรือเพื่อให้สามารถเข้าถึงหรือรู้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตลอดจนผู้อยู่เบื้องหลังหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติการกิจ	เท่าที่จ่ายจริง	๒๐๐,๐๐๐
	๓.๒ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองเบื้องต้น		
	(๑) ค่าใช้จ่ายในการจัดหาสถานที่ปกปิดเพื่อใช้ในการคุ้มครองพยานหรือเป็นสถานที่สำหรับประชุมพบปะผู้ให้ข้อมูลแหล่งข่าว	เท่าที่จ่ายจริง	๕๐,๐๐๐
	(๒) ค่าใช้จ่ายในการจัดหาอาหาร เครื่องดื่มของพยานที่ได้รับการคุ้มครอง กรณีต้องจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ปกปิดในการคุ้มครองพยาน	เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินคนละ ๒๐๐ บาท	๕๐,๐๐๐
	(๓) ค่าเลี้ยงชีพที่สมควรของพยานที่ได้รับการคุ้มครองอันเนื่องมาจากการขาดประโยชน์ทำมาหาได้	ในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ในท้องที่จังหวัด ที่ประกอบกิจการงาน ณ วันที่ไม่สามารถ ประกอบกิจการงาน ได้ตามปกติ	
	(๔) ค่าใช้จ่ายในกรณีที่ต้องปกปิด และรักษาความลับที่เกี่ยวกับชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานในการคุ้มครองความปลอดภัยของพยาน	เท่าที่จ่ายจริง	๕๐,๐๐๐
	(๕) ค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการอื่นใดเพื่อให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร	เท่าที่จ่ายจริง	๕๐,๐๐๐

- ๔ -

ลำดับ	รายการ	อัตราการเบิกจ่าย	วงเงินยืมไม่เกิน (บาท/ครั้ง)
	(๖) ค่าดำเนินการของเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ชุดคุ้มครองความปลอดภัยที่ต้องใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๒ ชั่วโมง	คนละ ๓๐๐ บาท/วัน	
	(๗) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	พระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ	
	๓.๓ ค่าใช้จ่ายสำหรับชดเชยความเสียหายต่อบุคคล ทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของหน่วยงานอื่น ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต	เท่าที่จ่ายจริง	๒๐๐,๐๐๐
	๓.๔ ค่าใช้จ่ายในการประสานงานหรือพัฒนาสัมพันธ	เท่าที่จ่ายจริง	๕๐,๐๐๐

แบบ ปพ.ท.ง.๐๑

แบบสัญญายืมเงินทรองจ่าย หมายเลขสำนวนที่..... ยื่นต่อ ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ	เลขที่สัญญา..... วันครบกำหนด
ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง สังกัด..... มีความประสงค์ขอยืมเงินทรองจ่ายสำหรับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามบัญชีอัตราค่าใช้จ่ายท้ายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕	
รวมเงิน(บาท) (.....)	
ตัวอักษร	
ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการทุกประการ และจะนำไปสำคัญคู่จ่ายและหรือแบบ ปพ.ท.ง.๐๑ และ ปพ.ท.ง.๐๓ พร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดตามข้อ ๑๕ ของระเบียบฯ ถ้าข้าพเจ้าไม่ส่งตามกำหนด ข้าพเจ้ายินยอมให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่ข้าพเจ้าพึงได้รับจากทางราชการ ชดใช้จำนวนเงินที่ยืมไปจนครบถ้วนได้ทันที ลายมือชื่อ.....ผู้ยืม วันที่.....	
เสนอ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นสมควรอนุมัติให้ยืมเงินทรองจ่ายตามสัญญาเงินทรองจ่ายฉบับนี้ได้ จำนวน.....บาท (.....) ลงชื่อ..... วันที่..... (ผอ.สำนัก/กอง/ศูนย์/กลุ่มงาน คำอนุมัติ อนุมัติให้ยืมเงินทรองจ่ายตามเงื่อนไขข้างต้นได้ เป็นเงิน.....บาท (.....) ลงชื่อผู้อนุมัติ..... วันที่.....	
ใบรับเงิน ได้รับเงินยืมจำนวน.....บาท (.....) ไปเป็นการถูกต้องแล้ว ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน วันที่..... ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน วันที่.....	

รายงานการส่งใช้เงินยืม

[illegible]

หมายเหตุ (๑) ยื่นต่อ ผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้ากองคลัง หัวหน้าแผนกคลัง หรือตำแหน่งอื่นใด
ที่ปฏิบัติงานเช่นเดียวกันแล้วแต่กรณี

(๒) ให้ระบุชื่อส่วนราชการที่จ่ายเงินยืม

(๓) ระบุวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินยืมไปใช้จ่าย

(๔) เสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ

แบบ ปปท. กง. ๐๒

แบบใบส่งคืนเงินทวงจ่าย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เสนอ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้าพเจ้าตำแหน่ง

สังกัด ได้รับเงินทวงจ่ายสำหรับ
ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามบัญชีอัตราค่าใช้จ่ายท้าย
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารใน
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวนบาท (.....)
ตามเอกสารสัญญาเงินทวงจ่าย เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ซึ่งครบกำหนด ๓๐ วัน ที่จะต้องหักล้างเงินทวงจ่ายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามคำสั่ง.....
เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)
ปรากฏหลักฐานตามเอกสารใบสำคัญคู่จ่ายและตามแบบ ปปท. กง. ๐๓ ที่แนบท้ายนี้

ด้วยปรากฏว่า

- ☐ ไม่มีเงินเหลือจ่าย
- ☐ มีเงินเหลือจ่าย จำนวน.....บาท (.....)
และได้นำส่งคืนมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ.....ผู้ส่งคืนเงินทวงจ่าย
(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน
(.....)

ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน

สำนัก/กอง สำนักงาน ป.ป.ท.

[illegible]

รวมทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สำนัก/กอง ขอรับรองว่า รายจ่ายข้างต้นนี้ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับได้
และข้าพเจ้าได้จ่ายไปในงานของราชการโดยแท้

ลงชื่อ _____
(_____)

วันที่.....

แบบ ปปท.ก.ง.๐๔

แบบรายงานค่าใช้จ่าย

หมายเลขสำนวนที่ _____ ๑ _____ พนักงาน ป.ป.ท./เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่รับผิดชอบ _____ ๒

คำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ _____ ๓ _____

ชื่อผู้ร้องเรียน _____ ๔ _____

ชื่อผู้ถูกร้องเรียน _____ ๕ _____

ข้อหา/ฐานความผิด _____ ๖ _____

ที่	ว/ด/ป	จำนวนเงินที่เบิก	จำนวนเงินที่ใช้ไป	ยอดเงินคงเหลือส่งคืน	ยอดเงินรวมที่ใช้ไปทั้งสิ้น (ยอดสะสม)	ความเห็นของผู้บังคับบัญชา	หมายเหตุ
๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔

คำอธิบายการลงรายการในแบบ ปปท.ก.ง.๐๔
บัญชีคุมค่าใช้จ่ายสำหรับใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ช่อง	หัวข้อ	คำอธิบาย
๑	หมายเลขสำนวนคดี	เลขที่/เรื่องที่ที่ได้ลงรับไว้เป็นหมายเลขประจำเรื่อง/ สำนวนนั้น
๒	พนักงาน ป.ป.ท. /เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบ	ชื่อ-นามสกุล และตำแหน่ง ของพนักงาน ป.ป.ท. หรือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบ
๓	คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ท.	คำสั่งที่/ลงวันที่ที่แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ทำการ ได้สวนข้อเท็จจริง
๔	ชื่อผู้ร้องเรียน	ชื่อผู้เสียหาย ผู้ร้องเรียน ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ร้องขอให้ ตรวจสอบข้อเท็จจริง
๕	ชื่อผู้ถูกร้องเรียน	ชื่อผู้กระทำความผิด หรือชื่อผู้ถูกตรวจสอบข้อเท็จจริง
๖	ข้อหา/ฐานความผิด	ระบุข้อหา หรือรายละเอียด ลักษณะของการกระทำ ความผิด
๗	ที่	ลำดับการดำเนินการเกี่ยวกับการเบิก/ส่งเงินคืน/ เบิกเพิ่มเติม
๘	วัน เดือน ปี	วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการเบิก/ส่งคืนเงิน/เบิกเพิ่มเติม
๙	จำนวนเงินที่เบิก	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ขอเบิกตามแบบ ปปท.ก.ง.๐๑
๑๐	จำนวนเงินที่ใช้ไป	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการยืมแต่ละครั้ง
๑๑	ยอดเงินคงเหลือส่งคืน	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายคงเหลือ (ถ้ามี) ที่นำส่งคืนตาม แบบ ปปท.ก.ง.๐๒
๑๒	ยอดเงินรวมที่ใช้ไปทั้งสิ้น (ยอด สะสม)	ยอดเงินรวมที่ใช้ไปทั้งสิ้น (ผลรวมของจำนวนเงินในช่อง ๑๐)
๑๓	ความเห็นของผู้บังคับบัญชา	ช่องลงลายมือชื่อและความเห็นของผู้อำนวยการ สำนัก/กอง/ศูนย์/กลุ่มงาน ในการตรวจสอบการใช้จ่าย
๑๔	หมายเหตุ	สำหรับเพิ่มเติมข้อความ หรือข้อสังเกตอื่น ๆ

ระเบียบ

ว่าด้วยเบี้ยประชุมของอนุกรรมการ
ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่มาตรา ๒๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้อนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะรัฐมนตรีจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเบี้ยประชุมของอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๔ ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง เฉพาะครั้งที่มาประชุมในอัตราครั้งละหนึ่งพันห้าร้อยบาท

อนุกรรมการที่แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานและมิได้เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งอีกหนึ่งเท่า

ข้อ ๕ ให้ประธานอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในสี่ของอัตราเบี้ยประชุมอนุกรรมการ

ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการไม่สามารถร่วมประชุมได้ ให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมได้รับเบี้ยประชุมในการประชุมครั้งนั้นในอัตราเดียวกับประธานอนุกรรมการ

ข้อ ๖ ให้อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง ได้รับเบี้ยประชุมสำหรับการประชุมในคณะอนุกรรมการคณะนั้นเพียงครั้งเดียวในแต่ละวัน

ข้อ ๗ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้เบิกจ่ายจากสำนักงาน

ข้อ ๘ ให้กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ให้อนุกรรมการซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี